

KONTRA

Πετσόκομμα συντάξεων

Στο φόρτε το παζάρι

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Συνεχίζεται η φτηνή
προπαγάνδα για τις
Συλλογικές Συμβάσεις
που «αποκτούν πάλι
αξία»!**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Οι υπερασπιστές
των νεοναζιστών
προσπαθούν να
καθυστερήσουν τη δίκη**

ΣΕΛΙΔΑ 12

**Παιχνίδια εξουσίας
με τους νεκρούς της
πυρκαγιάς**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Μαύρη μαυρίλα για
τους πρόσφυγες στην
Ευρώπη**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Δέκα χρόνια από την κατάρρευση της
Lehman Brothers

**Οι κρίσεις δε θα
ξεπεραστούν όσο
υπάρχει καπιταλισμός (3)**

ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 977 - 29 Σεπτέμβρη 2018

www.eksegersi.gr

**Ο καπιταλισμός σε κρίση προάγει
τον κοινωνικό εκφασισμό
Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ**

Scripta... Verba...

Με την Καγκελάρια Μέρκελ συνεργαστήκαμε στενά για την αντιμετώπιση των κοινών ευρωπαϊκών μας προκλήσεων. Από κοινού εργαστήκαμε για έναν αποτελεσματικό και ανθρώπινο τρόπο αντιμετώπισης της προσφυγικής κρίσης. Η Γερμανίδα Καγκελάρια απέδειξε πόσο σημαντική είναι η υπεύθυνη ηγεσία.

Αλέξης Τσίπρας

Δεν του έχει μείνει σάλιο από το πολύ γλείψιμο. (Στη γερμανική Welt am Sonntag γράφτηκε το άρθρο).

Η Ευρώπη πρέπει να ανακαλύψει ξανά τον εαυτό της, και να παρουσιαστεί από την αρχή στους πολίτες των χωρών της. Να σταματήσει να είναι μια Ένωση γραφειοκρατών, και να προτάξει ιδέες που εμπνέουν και παρακινούν τις κοινωνίες να τρέξουν προς το μέλλον.

Βονο

Πω, ρε, τι είπε το άτομο! Αντε, ρε, και υπουργός...

Κυβερνώμεθα από καταληψίες. Εκθέτουν την ψυχή τους που είναι σκουπιδότοπος. Οι πιο πολλοί απ' αυτούς είναι αποτυχημένοι στη ζωή και τώρα παίρνουν ρεβάνς. Εχουμε μπλέξει με ομάδα ψυχοθεραπείας, ένα group therapy ως κυβέρνηση και πρέπει να τα βγάλουμε πέρα.

Στέλιος Ράμφος

Οταν κάποιος είναι τόσο πωρωμένος ώστε να μην αντιλαμβάνεται πως ό,τι ξερνάει με μίσος για τους αντιπάλους του, επιστρέφει στον ίδιο.

Πενς και Μακρόν επιβεβαίωσαν ότι έχουμε ένα κράτος, έναν μακεδονικό λαό και μια μακεδονική γλώσσα που αναγνωρίζεται από όλο τον κόσμο.

Ζόραν Ζάεφ

Τα δίνει όλα ο... μεγάλος τραγουδιστής των Σκοπίων. Και σκορπά ρίγη στους «μακεδονομάχους».

Αντί να φυλακίζει δημοσιογράφους που διαφωνούν, η ελληνική κυβέρνηση θα έπρεπε να εξηγήσει τι συνέβη σε αυτούς τους πόρους της ΕΕ.

Γκι Φέρχοφσταντ

Αμα του τραβήξει μια μίνι-ση ο Καμμένος, μπορούν να τον πιάσουν στο Στρασβούργο; 'Η δεν ισχύει εκεί το αυτό-φωρο;

Τόσο η αύξηση του κατώτατου μισθού, όσο και η επέκταση των συλλογικών συμβάσεων δεν αποτελούν «επιτεύγματα» της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ -όπως επιδιώκει με κάθε τρόπο να φανούν- καθώς πρόκειται για δρομολογημένες και νομοθετημένες πολιτικές προηγούμενων κυβερνήσεων.

Ιωάννης Βρούτσης

Διαμαρτύρονται ότι τους κλέβει τη... μνημονιακή δόξα ο Τσίπρας. Κατά τα άλλα, έχουν... ριζικά διαφορετικές στρατηγικές!

ΡΙΠΕΣ

♦ «Φοβάμαι για τη ζωή μου» δηλώνει ο μαγαζάτορας που συμμετείχε στο λιντσάρισμα του Ζακ Κωστόπουλου ♦ Για τη ζωή αυτού που τον κλωτσούσε με λύσσα στο κεφάλι δε φοβήθηκε καθόλου ♦ Κάθε κλωτσιά ήταν πιο δυνατή από την προηγούμενη ♦ Η εικόνα αποκάλυψε το πάθος, το μίσος, την υπέρτατη ένταση ♦ Φασισταράδες της διπλανής πόρτας ♦ Με τους μπάτσους στο πλευρό τους ♦ Που έστησαν μια δικογραφία για να βγουν λάδι οι δολοφόνοι ♦ «ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ θυμίζουν καταπιεσμένους εφήβους», λέει ο Σταύρακας ο Θεοδωράκης ♦ Μαζί σου, μεγάλε, αλλά εσύ τι ακριβώς προσπαθείς να μη θυμίσεις; ♦ Παλιμπαιδίζοντα γέρο; ♦ Ο Σταύρακας, πάντως, θα μνημονεύεται από τους κοινωνιολόγους του μέλλοντος ♦ Ως ο δημοσιογράφος που λανσάρισε το κόμμα-σκουπιδοτενεκές ♦ «Είμαστε η λύση για τους ανθρώ-

πους που σήμερα λένε “δεν έχω τι να ψηφίσω στις επόμενες εκλογές”» ♦ Ετοιμος να «απασφαλίσει βόμβα μεγατόνων» είναι, λέει, ο Κούλης ♦ Θα βάλει τον Σάκη Ρουβά υποψήφιο στο ευρωψηφοδέλτιο της ΝΔ ♦ Ετσι, το κτίριο του Στρασβούργου θα γνωρίσει μια ιστορική συνάντηση γιγάντων της σκέψης και της ρητορικής ♦ Ο Σάκης Ρουβάς θα πάρει θέση δίπλα στον Θεοδωρή Ζαγοράκη! ♦ Τρέμε Λεβέντη, ο Αντώνιος έρχεται να σε εκτοπίσει από το θρόνο του Παϊσιου της πολιτικής ♦ Ηδη έκανε την πρώτη μεγάλη προφητεία ♦ Ο Νίκος Παπανδρέου θα είναι ο επόμενος πρόεδρος του ΚΙΝΑΛ! ♦ «Εγώ θέλω να είμαι δίκαιη με τους πολιτικούς μου αντιπάλους», είπε η Παπακώστα αναφερόμενη στον Παρασκευόπουλο ♦ Γλώσσα λανθάνουσα ή τον θεωρεί ακόμα πολιτικό αντίπαλο; ♦ Την απολαμβάνει, πάντως, τη δημοσιότητα

που της εξασφάλισε η μεταγραφή στη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ♦ Και του δίνει και καταλαβαίνει ♦ Η χαρά των γελοιογράφων και των σατιρικών εκπομπών και στηλών ♦ Κορυφαία παπάρ της την εβδομάδα που πέρασε ♦ «Όπως είχα πει και στη Βουλή παλιότερα και θα το επικαλεστώ, τα Εξάρχεια πρέπει να γίνουν Μονμάρτη» ♦ Δηλαδή πού θέλατε να φάει ο πρόεδρος Μαδούρο στην Ιστανμπούλ; ♦ Σε κάνα γυράδικο στην αγορά; ♦ 'Η να πάρει κάνα σάντουιτς με σαρδέλα στη γέφυρα του Γαλατά; ♦ Πήγε κι έφαγε μια μπριζόλα στου Νουσερέτ ♦ Εντάξει, την πλήρωσε δυο κατσαρίκια, αλλά μπορεί να του την έκανε και δώρο ο σεφ ♦ Μα τι στο διάολο έχουν αυτές οι μπριζόλες και τις πουλάνε δυο κατσαρίκια; ♦ Με κάτουρο γκαμήλας τις μαρινάρει ο σεφ; ♦ Εμετικό γλείψιμο Τσίπρα στη Μέρκελ ♦ Σε άρθρο του στην κυριακά-

τική έκδοση της Welt ♦ Ετσι και η καγκελάρια έρθει αρχές Νοέμβρη στην Κρήτη, εκεί να δείτε τεμενάδες ♦ Το 'χει το νησί άλλωστε ♦ Από εκεί είχε διατάξει ο Τσίπρας τις «αγορές» να αρχίσουν να μαθαίνουν πεντοζάλη, γιατί θα τις χωρέσει στο ταψί ♦ Τα πήρε ο Χαρίτσης με τη Χρυσοβελώνη ♦ Επειδή η ανελτίσσα υφυπουργός έκανε συνάντηση με την υπό δεξιό έλεγχο ΠΟΠ ΟΤΑ! ♦ Ετσι, η επόμενη συνάντηση της Χρυσοβελώνη ήταν με τη Γραμματεία Γυναικών και Στήριξης Οικογένειας των ΑΝΕΛ! ♦ Μάθαμε, λοιπόν, ότι υπάρχει και τέτοιο... όργανο ♦ «Σχετικό αδιέξοδο» διαπίστωσε στο κόμμα του ο Λεβέντης ♦ Λίγο πριν ανακοινώσει την «ανεξαρτητοποίησή» του και ο Φωκάς ♦ Πρόεδρε, τα χάπια σου να μην ξεχνάς ♦ Τα άλλα θα τα ξαναφτιάξεις ♦ Αντε με τους αχάριστους, που τους πήρες από το τίποτα ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΣυνηθισμένα πράγματα στην αστική πολιτική. Δήλωσε ο Ζάεφ: «Το βόρειο τμήμα της Ελλάδας είναι η Ελλάδα, το δυτικό τμήμα της Βουλγαρίας είναι η Βουλγαρία. Αυτή είναι μόνο η Μακεδονία μας και δε θα υπάρξει άλλη στον κόσμο». Έκανε παρέμβαση ο Κοτζιάς, μετά από το θόρυβο που έκαναν οι «μακεδονομάχοι» στην Ελλάδα και η δήλωση διορθώθηκε ως εξής: «Ένα μέρος της γεωγραφικής περιοχής της Μακεδονίας βρίσκεται στην Ελλάδα, ένα στη Βουλγαρία και ένα στη χώρα μας και κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί». Επί της ουσίας δεν άλλαξε τίποτα, όμως οι συριζαίοι ικανοποιήθηκαν. Ξέρουν, άλλωστε, πολύ καλά από προεκλογικά ψέματα. Στο ψευτο-δημοψήφισμα του 2015 αυτοί έλεγαν μεγαλύτερα «φίδια».

ΚΚαι ζήλια ο Καμμένος... Ο Ερντογάν φόρεσε στολή πιλότου, μήκινε στο πολεμικό

αεροπλάνο, πήρε τον ασύρματο και άρχισε να συντονίζει τους πιλότους της μοίρας. Όπως φαίνεται από τη φωτογραφία, πάντως, το αεροπλάνο είναι προσγειωμένο. Ίσως η απογείωση να μην έγινε ποτέ. Μπορεί να φταίει και η ηλικία, αν και ο Μητσοτάκης (πατήρ) είχε πετάξει σε ηλικία παραπλήσια μ' αυτή του Ερντογάν. Για τον Τσίπρα δεν το συζητάμε, πέταξε κανονικά. Κι έγγραψε μετά για τις... γραμμές των

οριζόντων.

ΚΓιατί ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Κωνσταντίνος δεν ανέφερε το όνομα της «ακροδεξιής οργάνωσης», μέλη της οποίας τον ξυλοκόπησαν έξω από το γήπεδο της Καλαμάτας; Ήταν χρυσαυγίτες; Ήταν μέλη άλλης οργάνωσης; Αν ναι, ποιας; Ήταν οργανωμένος πυρήνας χουλιγκάνων; 'Η ο πυρήνας των χουλιγκάνων είναι χρυσαυγίτικος; Λογικά, κάποι-

ους τους γνώριζε, αφού είναι κι αυτός άνθρωπος του ποδοσφαίρου (πρώην διαιτητής πρώτης κατηγορίας). Γιατί δεν είπε και ονόματα, αλλά άφησε τους μπάτσους να τους βρουν (σε λίγες ώρες είχαν συλλάβει πέντε). Δεν καταπολεμάς το φασισμό παίζοντας τοπικά παιχνιδάκια.

ΚΟ αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Ζάεφ και «κολλητός» του πρωθυπουργού είναι βιομήχανος! Είχε μια εταιρία ενέργειας, την EDS, την οποία εξαγόρασε η ΔΕΗ, λίγο πριν από τη Συμφωνία των Πρεσπών, έναντι 4,8 εκατ. ευρώ. Ήταν μια πολύ καλή επιχει-

ρηματική κίνηση, λέει η ΔΕΗ, που δεν υποκρύπτει τίποτα το σκανδαλώδες. Ο,τι πείτε...

Κ«Η αξιολόγηση θα αφορά και μονάδες, όχι μόνο πρόσωπα. Πιστεύουμε στο outsourcing, λχ μπορεί να γίνει σε συνέργεια με ιδιώτες η συντήρηση του δικτύου του ΟΣΕ. Εάν μια υπηρεσία θεωρηθεί ότι θα παρασχεθεί καλύτερα από τον ιδιωτικό τομέα, αυτό θα γίνει και οι υπάλληλοι θα μετατάσσονται με το σύστημα της κινητικότητας». Ο αντιπρόεδρος της ΝΔ Κ. Χατζηδάκης δεν κρύβει το σκληρό νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα της ΝΔ.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τρία χρόνια κυβέρνησης αριστεράς από το Σ.ε.π. '15. Με τα μνημόνια πίσω μας. Τώρα πιάνουμε πάλι το νήμα μέσα από την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων και του κατώτατου μισθού. Για δίκαιη ανάπτυξη με μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων. Συνεχίζουμε!

Πάνος Σκουρλέτης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

29/9: Ημέρα γλωσσών, ημέρα καρδιάς, ναυτική ημέρα, Μπρουνέι: Ημέρα συντάγματος
29/9/1948: Επίθεση ανταρτών στη Λάρισα, έξι νεκροί, απόπειρα ανατίναξης υδραγωγείου
29/9/1972: Κυκλοφορεί παράνομα πρώτο φύλλο εφημερίδας «Πανσπουδαστική»
30/9: Ημέρα μετάφρασης, ημέρα εθνικών ευεργετών, Μποτσουάνα: Εθνική γιορτή (1966)
30/9/1946: 22 ηγέτες μαζί ένοχοι για εγκλήματα πολέμου (δίκη Νυρεμβέργης)
30/9/1947: Ίδρυση Κομινφόρμ
30/9/1960: Ίδρυση ΟΟΣΑ
30/9/1983: Βόμβες (ΕΛΑ) σε κτίρια υπουργείου Βιομηχανίας, υπουργείου Εργασίας και γραφεία ΓΣΕΕ
1/10: Ημέρα ηλικιωμένων, ημέρα κατά ηπατίτιδας C, ημέρα χορτοφαγίας, Κύπρος, Νιγηρία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Καμε-

ρούν: Ημέρα ενοποίησης (1961), Κίνα: Ημέρα απελευθέρωσης (1949), Νότια Κορέα: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων
1/10/1954: Εξάρθρωση Κομμουνιστικής Οργάνωσης Κρήτης, δεκαεπτά άτομα παραπέμπονται σε δίκη, άλλα δεκαεπτά εκτοπίζονται
1/10/1987: Συμπλοκή Καλογρέζας, θάνατος Μιχάλη Πρέκα, σύλληψη Χριστόφορου Μαρίνου και Κλέαρχου Σμυρνάιου
1/10/1993: Δύο βόμβες στο κτίριο Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών (ΕΛΑ-1η Μάη)
2/10: Ημέρα μη βίας, ημέρα ηθοποιού, ημέρα κατοικίας, Γουινέα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1958)
2/10/1978: Τριάντα νεκροί, χίλιες συλλήψεις, σε γενική απεργία (Γουατεμάλα)
3/10: Ημέρα συνδικαλισμού, ημέρα κατοικίας, Ιράκ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1932), Γερμανία: Ημέρα επα-

νένωσης (1990)
3/10/1944: Ανατίναξη γέφυρας Κορίνθου (ναζί)
3/10/1970: Βόμβα (ΠΑΚ) στον Εθνικό Κήπο την ώρα συνομιλιών κυβέρνησης με αμερικανό υπουργό Αμυνας, τρεις συλλήψεις
3/10/1979: Βόμβες σε δύο αυτοκίνητα Αμερικάνων (ΕΛΑ)
3/10/1995: Βόμβα σε αυτοκίνητο στην οδό Κιθαιρώνας (17N)
4/10: Ημέρα ζών, Λεσότο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966)
4/10/1974: Ίδρυση Νέας Δημοκρατίας
5/10: Ημέρα κατά πορνείας, ημέρα αρχιτεκτονικής, ημέρα εκπαιδευτικών, Βουλγαρία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1908), Αζόρες, Γουινέα-Μπισάου, Πορτογαλία: Ημέρα δημοκρατίας (1910), Ινδονησία: Ημέρα στρατού, Λεσότο: Ημέρα αθλητισμού
5/10/1972: Τέσσερις καταδίκες μελών «Κινήματος 20ής Οκτώβρη»
5/10/1986: Βόμβες σε τρεις εφορίες και στη διεύθυνση συγκοινωνιών νομαρχίας Πειραιά (17N).

Λιβανιστήρι

«Οι δημοσκοπήσεις μετά τη ΔΕΘ δείχνουν την απόλυτη κυριαρχία του Κυριάκου Μητσοτάκη στον κεντρώο χώρο των μετριοπαθών ψηφοφόρων». «Η δυναμική Κυριάκου και η στασιμότητα Τσίπρα: Το πολύ ενδιαφέρον από τις εν λόγω συγκριτικές ερωτήσεις είναι ότι τα ποσοστά που συγκεντρώνει ο Μητσοτάκης μετά τη ΔΕΘ βρίσκονται πάνω -ή και πολύ πάνω- από την πρόθεση ψήφου της ΝΔ».

ΟΛ' αυτά (και πολλά ακόμα) σε ένα μακροσκελές non paper με το οποίο το επιτελείο του Κούλη τροφοδότησε την περασμένη Κυριακή τις εφημερίδες, ενόψει της διαμόρφωσης της αρθρογραφίας των δευτεριότιμων φύλλων τους. Δεν υπάρχει ΝΔ, υπάρχει μόνο Κούλης. Μετά απ' αυτόν το χάος! Γιατί όμως τόσο άγχος; Μήπως επειδή ξέρουν ότι ο Τσίπρας εξακολουθεί να «του ρίχνει στ' αυτιά» του Κούλη; Καλό το λιβανιστήρι, αλλά καμιά φορά μπορεί να γίνει μπουμερανγκ.

Βιασύνες

Αρον-άρον και φροντίζοντας να μη διαρρεύσει τίποτα, μαζεύτηκε το περιφερειακό συμβούλιο του ΚΙΝΑΛ στο Ηράκλειο και αποφάσισε -ομόφωνα- ότι ο νυν περιφερειάρχης Σταύρος Αρναουτάκης θα είναι εκ νέου υποψήφιος. Θέλησαν, λέει, να προλάβουν τον ΣΥΡΙΖΑ! Όμως ο Τσίπρας έχει ήδη πει (δύο φορές μάλιστα) ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα στηρίξει τον Αρναουτάκη. Κι όταν ο ΣΥΡΙΖΑ το κάνει επίσημα, δε θα θεωρηθεί «ουράν» του ΚΙΝΑΛ. Είναι ζήτημα πολιτικών συσχετισμών. Κινούμενη μ' αυτόν τον τρόπο η ηγεσία του ΚΙΝΑΛ βγάζει απλά το κόμπλεξ του μικρού κόμματος έναντι του ΣΥΡΙΖΑ. Και βέβαια, η σύνθεση των συνδυασμών θ' αποκαλύψει τα κομπρεμί. Πόσους συριζαίους θα περιλάβει ο Αρναουτάκης;

Ευλόγησον δέσποτα

Πρώτα πέρασε από τον Ιερώνυμο ο νέος υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Σ. Αραχωβίτης. Ζήλεψε τη δόξα του η νέα υφυπουργός (στο ίδιο υπουργείο) ΟΛ. Τελιγιριόδου και πήγε κι αυτή να προσκυνήσει στην αρχιεπισκοπή. Διότι -όπως δήλωσε- «στο πρόσωπο του Αρχιεπισκόπου τιμούμε τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα της Ορθοδοξίας και σίγουρα θα έχουμε μία πολύ καλή συνεργασία».

Ε, δεν μπορούσε να μη ζητήσει ευλογία και ο νέος υφυπουργός Δημαράς, που αντικατέστησε τον Τσιρώνη, στο πλαίσιο του «ροτέισον» των Οικολόγων (πώς αλλάζει ο Τουρέ τον Φορτούνη ένα πράγμα). Ο Δημαράς παρέδωσε και... μαθήματα Οικολογίας στον Ιερώνυμο, όπως φρόντισε να μας ενημερώσει με Δελτίο Τύπου το ΥΠΕΝ: «Ως οικολόγος υπουργός, στην συνάντηση που είχα με τον Αρχιεπίσκοπο, του ανέλυσα τους σκοπούς της οικολογίας και ...ότι ως άνθρωποι έχουμε την ηθική υποχρέωση να προστατέψουμε την ζωή του πλανήτη σε όλες τις τις μορφές. Ζήτησα επίσης την στήριξη της εκκλησίας στις προσπάθειές του υπουργείου για την προστασία της φύσης και των φυσικών πόρων, που έχουμε υποχρέωση να παραδώσουμε στις επόμενες γενιές».

Ο Ιερώνυμος δεν έχει πρόβλημα ν' ακούσει κάθε είδους παπαριά από τους συριζαίους που τον επισκέπτονται. Εκείνο που τον ενδιαφέρει είναι να περνούν μαζικά την πόρτα της Αρχιεπισκοπής, για να υποδηλώνουν μ' αυτό τον τρόπο ότι αναγνωρίζουν στην Εκκλησία πολιτικό ρόλο. Κι έχει ιδιαίτερη σημασία να συμβαίνει αυτό από υπουργούς του ΣΥΡΙΖΑ, που παριστάνουν τους υποστηρικτές του διαχωρισμού κράτους-Εκκλησίας.

Πετσόκομμα συντάξεων

Στο φόρτε το παζάρι

Το ΔΝΤ πήγε να τα χαλάσει λίγο, καθώς μετά τις αρχικές διαρροές βγήκε και ο εκπρόσωπός του Τζέρι Ράις και «υπενθύμισε», ότι «τα μέτρα αυτά έχουν συμφωνηθεί από το 2017, δεν είναι νέα μέτρα». Αναφερόταν, φυσικά, στο πετσόκομμα των συντάξεων από 1.1.2019, το οποίο η κυβέρνηση προσπαθεί να ακυρώσει (αυτή είναι η αφετηρία της διαπραγματευτικής της θέσης) ως περιττό και αχρείαστο.

Ο Ράις παρουσίασε και μια διαφορετική εκτίμηση απ' αυτή της κυβέρνησης για το μέτρο: «Δε θα βελτιώσει μόνο τις μακροπρόθεσμες προοπτικές του ασφαλιστικού συστήματος» (επομένως το ΔΝΤ θεωρεί το μέτρο διαρθρωτικό και όχι απλώς δημοσιονομικό, όπως υποστηρίζει η κυβέρνηση), «αλλά θα στείλει και ένα καθαρό σήμα στις αγορές ότι η ελληνική κυβέρνηση παραμένει εντός τροχιάς στην εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων». Με το τελευταίο «πάτησε τον κάλο» των Τσιπροτσακαλώτων, οι οποίοι έκαναν πως δεν άκουσαν. Διαβάστε τα σχετικά με τη Moody's παρακάτω και θα καταλάβετε τι εννοούμε.

Η ΕΚΤ έχει βγάλει την ουρά της απέξω: εμείς ασχολούμαστε πλέον μόνο με τον έλεγχο του τραπεζικού τομέα, δήλωσε ο Ντράγκι. Τα μηνύματα από τη Γερμανία είναι **αυτή την εποχή** αρνητικά. Βλέπετε, υπάρχουν οι εκλογές στη Βαυαρία, η Μέρκελ δέχεται μεγάλη πίεση από τα δεξιά (και από την AfD και από τον κυβερνητικό της εταίρο CSU) και κανένας στο Βερολίνο δε θα ήθελε σήμερα μια συζήτηση περί «μέτρων ελάφρυνσης των τεμπέληδων της Ελλάδας, που θα τα πληρώσει

ο γερμανός φορολογούμενος».

Ετσι, συμφώνησαν όλοι πως πρώτα η ελληνική κυβέρνηση θα καταθέσει το προσχέδιο κρατικού προϋπολογισμού του 2019 (στα μέσα Οκτώβρη), αυτό θα ελεγχθεί από τις υπηρεσίες της Κομισιόν και μετά θα γίνει συζήτηση στο Eurogroup. Πότε; Στις 3 του Δεκέμβρη. Μέχρι τότε, ο Τσακαλώτος θα βρίσκει κάθε ευκαιρία για να συναντηθεί με ομολόγους του και να προσπαθήσει να τους πείσει ότι πρέπει να βοηθήσουν την κυβέρνηση Τσίπρα να πάει στις εκλογές «αξιοπρεπώς». Και βέβαια, όλο αυτό το διάστημα η κυβερνητική προπαγάνδα θα στηρίζει το σκηνικό της «δραματικής διαπραγμάτευσης». Με νότες αισιοδοξίας από το Μαξίμου και την Αχτσιόγλου, πιο συγκρατημένα από τον Τσακαλώτο («δεν έχουμε ακόμα τελειώσει με τις συντάξεις», «υπάρχει μια αμφισβημία, θα δούμε πώς θα εξελιχθεί η συζήτηση», δήλωσε την περασμένη Τετάρτη στη Βουλή).

Η κυβέρνηση λέει ότι ζητά την κατάργηση του μέτρου. Αυτή είναι η πρώτη γραμμή άμυνας. Ετσι και της δώσουν την αναστολή για ένα χρόνο (ακόμα και για έξι μήνες) θα στήσει πανηγύρι. Εμείς πετύχαμε την αναστολή και θα πετύχουμε και την τελική κατάργηση, θα λέει η προεκλογική της προπαγάνδα. Τι θα γίνει μετά τις εκλογές; Οι συριζαίοι έχουν αποδείξει ότι δεν κάνουν μακροπρόθεσμους σχεδιασμούς. Ούτε διστάζουν να πραγματοποιήσουν τις πιο θεαματικές κωλοτούμπες. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να βελτιώσουν την προεκλογική τους εικόνα. Και οι συντάξεις είναι το «βαρύ πυροβολικό» τους.

Στης Moody's την ποδιά σφάζονται παλικάρια

Στη ΔΕΘ ο Τσίπρας το παρουσίαζε σαν σίγουρο: οι διεθνείς οίκοι αξιολόγησης μας αναβάθμισαν και θα μας αναβαθμίσουν κι άλλο, για να φτάσει η αξιολόγησή μας σε «επενδυτική βαθμίδα» κι έτσι να μην έχουμε κανένα πρόβλημα να βγούμε στις «αγορές». Ο Τσακαλώτος έσκιζε τα ρούχα του (μ' εκείνο το κωλοπαϊδίστικο ειρωνικό υφάκι που έχει), ότι τα ψηλά επιτόκια των ελληνικών ομολόγων δε σχετίζονται με την εσωτερική οικονομική κατάσταση, αλλά με εξωγενείς παράγοντες, όπως η κρίση στην Τουρκία και οι εξελίξεις στην Ιταλία, που έχουν κάνει τις «αγορές» «νευρικές».

Και ήρθε η ψυχρολουσία από τη Moody's που είχε προγραμματίσει αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας της Ελλάδας στις 21 Σεπτεμβρίου, όμως δεν ανακοίνωσε τίποτα. Ούτε προς τα πάνω (όπως περίμεναν οι Τσιπροτσακαλώτοι) ούτε προς τα κάτω. Περίμεναν καλά μαντάτα από τη Moody's, γιατί ήταν η πρώτη που είχε κάνει αναβάθμιση τον περασμένο Φλεβάρη. Κατά δυο βαθμίδες, μάλιστα! Και τώρα πάπαλα. Από το Φλεβάρη μέχρι τώρα, η αξιολόγηση από τη Moody's έχει μείνει παγωμένη στη βαθμίδα Β3, έξι σκαλιά κάτω από την πολυπόθητη «επενδυτική βαθμίδα», που ο Τσίπρας την παρουσιάζει σαν τη νέα «μεγάλη ιδέα του έθνους!» Για να ολοκληρώσουμε τη σχετική πληροφόρηση, πρέπει να πούμε ότι η Standard and Poor's αξιολογεί την πιστοληπτική ικανότητα του ελληνικού κράτους τέσσερα σκαλοπάτια κάτω από την «επενδυτική βαθμίδα» και η Fitch τρία σκαλοπάτια κάτω. Είχαν λοιπόν κάθε λόγο να πιστεύουν ότι η Moody's θα ανέβαινε τουλάχιστον ένα σκαλί, ώστε να κλείσει λίγο την ψαλίδα από τους δύο άλλους χρηματιστικούς οίκους. Και μπορείτε να φανταστείτε τι πανηγύρι θα σηγόταν τότε από την προπαγάνδα του Μαξίμου. Ετοιμα τα είχαν τα δοξαστικά

non papers ο Βερναρδάκης με τον Καρτερό.

Αλλά, φευ, οι μόνοι που μπόρεσαν να γράψουν «επικήδειους» ήταν οι αρθρογράφοι που υπηρετούν την αντιπολίτευση. Ιδίως οι υπάλληλοι του Μαρινάκη, που «έφεραν την καταστροφή». Βλέπετε, η Moody's δεν περιορίστηκε μόνο στη μη αναβάθμιση, αλλά παρέπεμψε σε μια ανάλυση που είχε κάνει τον περασμένο Ιούλη, η οποία προειδοποιούσε για κίνδυνο υποβάθμισης, «αν η ελληνική κυβέρνηση αποφασίσει να παρεκκλίνει από τις δεσμεύσεις και να αναστρέψει μεταρρυθμίσεις, οι οποίες νωρίτερα έχουν συμφωνηθεί και νομοθετηθεί, ή αν προκύψουν με τους δανειστές για άλλους λόγους». Τα «κοράκια» είδαν ότι αυτή την περίοδο υπάρχει μια ασάφεια, ένα παζάρι της ελληνικής κυβέρνησης με τους δανειστές, και αποφάσισαν να μην κάνουν καμιά κίνηση αξιολόγησης μέχρι να τελειώσει αυτό το παζάρι.

Οι «Μαρινάκηδες» παίρνουν αυτό το γεγονός και το ξεχειλώνουν, για να βγάλουν αντιπολιτευτική υπεραξία για λογαριασμό της ΝΔ, ενώ οι Τσιπραίοι αποφεύγουν την πρόκληση, γιατί ξέρουν ότι αν το παζάρι που κάνουν με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, χωρίς καμιά συγκρουσιακή διάθεση, αποδώσει και πάρουν αναβολή του πετσόκομματος των συντάξεων, οι αξιολογικοί οίκοι θα κάνουν κάποια ψιλοαναβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας του ελληνικού κράτους και μπορεί μέχρι τις εκλογές να βρουν κάποιο «παράθυρο» για να βγουν μια φορά ακόμα στις «αγορές». Περισσότερο για προπαγανδιστικούς λόγους και λιγότερο για οικονομικούς λόγους.

Εκεί έχουμε φτάσει. Να διαφημίζουν σαν μεγάλη επιτυχία το νέο δανεισμό από τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, ο οποίος χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την πληρωμή των τοκοχρεολυσίων των προηγούμενων δανείων.

«Ελιωσαν τα χιόνια»!

Δε χρειαζόταν ιδιαίτερη εμπειρία στην πολιτική ανάλυση για να καταλάβει κανείς ότι η συνάντηση Τσίπρα-Ερντογάν στη Νέα Υόρκη, στο περιθώριο της ετήσιας γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ, θα «πήγαινε καλά». Το κλίμα είχε αλλάξει από το δεκαπενταύγουστο, όταν ο Ερντογάν έδωσε εντολή να αποφυλακιστούν οι δυο έλληνες στρατιωτικοί, με τους οποίους «έκανε παιχνίδι» για μερικούς μήνες. Το επόμενο βήμα (αναμενόμενο κι αυτό) ήταν να καλέσει τον Τσίπρα να επισκεφτεί επίσημα την Τουρκία. Αναμενόμενη ήταν και η αποδοχή της πρόσκλησης από τον Τσίπρα, αν και ημερομηνία δεν ορίστηκε ακόμα. Προφανώς, ο Τσίπρας δε θέλει να πάει πριν από τις εκλογές, γιατί μια επίσκεψη στην Τουρκία πάντοτε εγκυμονεί τον κίνδυνο της αναζωπύρωσης μιας όχι κολακευτικής για τον Τσίπρα προπαγάνδας από την πλευρά της αντιπολίτευσης.

Για την αλλαγή κλίματος, που σηματοδοτήθηκε με την αποφυλάκιση των δύο στρατιωτικών, σχολιάζαμε σε προηγούμενο φύλλο μας: «Όσο για το αντίτιμο της αποφυλάκισης, εκτός από το ζήτημα της εκλογής των μουφτήδων δεν είδαμε να δίνει κάτι άλλο ο Τσίπρας στον Ερντογάν. Μάλλον βάρυνε η πίεση από πλευράς ΕΕ και Γερμανίας. Στριμωγμένος από τον Τραμπ, με την κρίση να βαθιάειναι και τη λίρα σε ελεύθερη πτώση, ο Ερντογάν έχει καταφύγει για βοήθεια στην ΕΕ, ζήτημα που συζητιέται παρασκηνακά μεταξύ Αγκυρας, Βερολίνου και Παρισιού. Θέλησε, λοιπόν, να πετάξει από πάνω του ένα βάρος, ώστε να μην το έχει όταν η διαπραγμάτευση θα πλησιάζει στο τέλος της».

Δεν είχαν και πολλά πράγματα να συζητήσουν Τσίπρας και Ερντογάν, εκτός του Κυπριακού, που αναμένεται να τεθεί ξανά σε διαδικασία διαπραγμάτευσης, βάσει πρωτοβουλίας του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ, η οποία θα έρθει ως συνέχεια της διαπραγμάτευσης στο Κραν Μοντανά της Ελβετίας. Ο Ερντογάν είχε φροντίσει, πριν αναχωρήσει για τη Νέα Υόρκη, να καταστήσει σαφείς της τουρκικές θέσεις, δηλώνοντας ότι η Τουρκία όχι μόνο δε θα αδυνατίσει τη στρατιωτική παρουσία της στα κατεχόμενα, αλλά θα την ενισχύσει! Τσίπρας και Ερντογάν εξέφρασαν την υποστήριξή τους στην επικείμενη συνάντηση Ελλάδας, Βρετανίας, Τουρκίας, σε επίπεδο υπουργών Εξωτερικών, για τα ζητήματα ασφάλειας. Συνάντηση που επαναφέρει τη λογική των «εγγυητριών δυνάμεων», που υποτίθεται ότι δεν αποδέχεται η κυβέρνηση Τσίπρα, αποτελεί όμως έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους της τουρκικής πολιτικής (η Τουρκία δε θεωρεί ότι έκανε στρατιωτική επέμβαση, αλλά ότι άσκησε τα δικαιώματά της ως εγγυήτρια δύναμη για την προστασία των Τουρκοκυπρίων από το πραξικόπημα της χούντας).

Μένει να δούμε αν η σχετική διαδικασία θ' ανοίξει πριν από τις ελληνικές βουλευτικές εκλογές και πώς θα διαμορφωθούν τα πράγματα από πλευράς Τουρκίας, όταν ξαναρχίσουν οι δοκιμαστικές γεωτρήσεις από αμερικανική πολυεθνική στην ΑΟΖ της Κύπρου. Σίγουρα υπάρχει παρασκήνιο που δεν είναι γνωστό. Μπορεί ο Ερντογάν να αποχώρησε επιδεικτικά από τη γενική συνέλευση του ΟΗΕ όταν ανέβηκε στο βήμα ο Τραμπ («έπρεπε να προετοιμάσει την ομιλία του, γιατί μιλούσε ακριβώς μετά από τον Τραμπ» ήταν η κοροϊδευτική επίσημη δικαιολογία), όμως ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, που συνδέονται με μπίζνες αμερικανικών μονοπωλίων, τα χειρίζεται το «βαθύ κράτος» του Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Κι αυτό κάνει τις παρασκηνακές επαφές με το τουρκικό κράτος.

Κοροϊδία σύννεφο...

56 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, μεταξύ των οποίων και ο μέχρι πριν από μερικές μέρες υπουργός Σκουρλέτης κατέθεσαν επίκαιρη ερώτηση στην Αχτσιόγλου και ζητούν εξηγήσεις για την «απίστευτη ταλαιπωρία» όσων δικαιούνται συντάξεις χρειάς. 43 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, με ερώτησή τους προς τη Γεροβασίλη και τον Καλογήρου, ρωτούν αν «θα υπάρξουν συγκεκριμένες οδηγίες εκ μέρους της ηγεσίας των δικαστικών και αστυνομικών αρχών, ώστε όντως το Τμήμα Προστασίας του Κράτους και του Δημοκρατικού Πολιτεύματος να ασχολείται με ενέργειες οργανωμένων ομάδων - π.χ. με σαφή φασιστικά και νεοναζιστικά χαρακτηριστικά - οι οποίες αποδεδειγμένα επιδιώκουν την υπονόμευση και την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος, και όχι με δημόσιες πολιτικές πράξεις διαμαρτυρίας όπως συνέβη με την κλήση σε απολογία του Παναγιώτη Λαφαζάνη».

Φυσικά και ξέρουν ποιο κόμμα κυβερνά. Νομίζουν όμως ότι απευθύνονται σε Χαχόλους. Χωρίς να πρωτοτυπούν, μάλιστα, γιατί αυτά τα κόλπα πρώτος τα είχε εφαρμόσει ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Brexit: Ασταθής ισορροπία του Εργατικού Κόμματος

Με μια σιβυλλική διατύπωση στην απόφασή του «ξεπέρασε» το πρόβλημα του Brexit το συνέδριο του Εργατικού Κόμματος. «Αν δεν μπορέσει να εξασφαλίσει γενικές εκλογές, το Εργατικό Κόμμα πρέπει να υποστηρίξει όλες τις εναλλακτικές λύσεις που απομένουν στο τραπέζι, συμπεριλαμβανόμενης της διεξαγωγής καμπάνιας για ένα δημοψήφισμα», αναφέρει η απόφαση που αφήνει ανοιχτά δύο ζητήματα. Πρώτο, αν οι Εργατικοί θα υποστηρίξουν τη διεξαγωγή νέου δημοψηφίσματος ως πρώτη προτεραιότητά τους και δεύτερο τι θέση θα πάρουν σ' ένα τέτοιο δημοψήφισμα.

Προηγουμένως, στην ομιλία του ο Κιρ Στάρμερ, ο εκπρόσωπος του κόμματος για θέματα Brexit, είχε κάνει άλλη τοποθέτηση. Ήθελε να πει ότι οι Εργατικοί θα καταψηφίσουν όποια συμφωνία φέρει η Μέι, αν αυτή δεν πληροί έξι κριτήρια, τα οποία θα εξασφαλίζουν ότι εκτός ΕΕ η Βρετανία θα απολαμβάνει -μέσω μιας ισχυρής σχέσης με την ΕΕ- τα ίδια οφέλη που απολαμβάνει σήμερα ως μέλος της ΕΕ. Πρόκειται για το γνωστό βέτο που έχουν θέσει τα συνδικάτα των βρετανών καπιταλιστών, τη θέληση των οποίων δεν μπορεί να αγνοήσει το (μόνο κατ' όνομα) Εργατικό Κόμμα. Ο Στάρμερ εξήγησε ότι αν η συμφωνία που θα φέρει η Μέι καταψηφιστεί στο Κοινοβούλιο ή αν οι διαπραγματεύσεις με την ΕΕ ολοκληρωθούν χωρίς συμφωνία, πρώτη προτεραιότητα για τους Εργατικούς θα είναι να πιέσουν για πρόωρες εκλογές. Αν δεν το καταφέρουν, τότε θα ζητήσουν νέο δημοψήφισμα. «Κανείς δεν αποκλείει το remain ως επιλογή», συμπλήρωσε ο Στάρμερ, καταχειροκροτούμενος από την πλειοψηφία των συνέδρων.

Μέσα στο κόμμα, όμως, υπάρχουν και οι οπαδοί του Brexit, όπως οι εκπρόσωποι κάποιων συνδικάτων, που θεωρούν ότι «ο λαός ψήφισε». Ή ο υπαρχηγός του κόμματος Τζον ΜακΝτόνελ, που επιμένει πως αν οι Εργατικοί ζητήσουν δεύτερο δημοψήφισμα, αυτό δεν μπορεί παρά να αφορά μόνο τους όρους της αποχώρησης από το ΕΕ. Ο πονηρός Κόρμπιν, μολοντί θεωρείται «ευρωσκεπτικιστής», προτιμά μια κεντριστική στάση, ώστε να γίνεται αποδεκτός και από τα δύο στρατόπεδα. Όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφο τι θα ψήφισε σε περίπτωση επαναληπτικού δημοψηφίσματος, απάντησε ότι... δεν μπορεί να απαντήσει, γιατί... δεν ξέρει το ερώτημα που θα τεθεί στο δημοψήφισμα!

Αυτό που θέλει ο Κόρμπιν είναι να γίνει πρωθυπουργός. Ούτε στα πιο τρελά όνειρά του δεν φανταζόταν πριν από μερικά χρόνια ότι θα βρισκόταν μια ανάσα πριν από τον θάκο της Ντάουνινγκ Στριτ 10. Προτιμά, λοιπόν, την ασάφεια και στρέφει τα πυρά του αποκλειστικά ενάντια στη Μέι, την οποία κατηγορεί για ανικανότητα. Ο ίδιος δεν μπορεί, βέβαια, να υποχρεώσει τη Μέι να πάει σε εκλογές, ποντάρει όμως στο μπάχαλο που έχει δημιουργηθεί μέσα στο Συντηρητικό Κόμμα, αλλά και στη δυστοκία που εμφανίζουν οι διαπραγματεύσεις της κυβέρνησης Μέι με την ΕΕ.

Ήδη, η Κομισιόν απέρριψε το τελευταίο σχέδιο της Μέι (το γνωστό ως «σχέδιο Τσέκερς»). Ακολούθησε στον ίδιο δρόμο η σύνοδος κορυφής του Ζάλτσμπουργκ, για να πάρει τη σκυτάλη ο γάλλος υπουργός Οικονομικών Μπρουνο Λεμέρ. Ως γνωστόν, η Γαλλία πρωτοστατεί σε αντιβρετανισμό από τότε που τέθηκε επί τάπητος η υλοποίηση του Brexit. Είναι αδιανόητο μία χώρα να ανοίγει την πόρτα της εξόδου και να ελπίζει ότι θα συνεχίσει να απολαμβάνει τα προνόμια της ενιαίας αγοράς, δήλωσε ο Λεμέρ στους Financial Times. «Εάν δώσουμε αυτήν την εντύπωση, τότε θα είναι το τέλος της Ευρώπης», τόνισε. Και συνέχισε: «Με συγχωρείτε, για να το πω ωμά, περισσότερο από το μέλλον της Βρετανίας, αυτό που είναι πιο σημαντικό για εμάς είναι το μέλλον της Ευρώπης». Η δική μου τουλάχιστον κυβέρνηση είναι προετοιμασμένη για ένα «σκληρό» Brexit, είπε ο Λεμέρ, εξηγώντας ότι «η επίδραση θα είναι μικρή για τη γαλλική ανάπτυξη». «Αυτό που πρέπει να καταλάβουν οι βρετανοί φίλοι μας, είναι πως αφορά πρωτίστως το δικό τους συμφέρον να βρεθεί μία λύση», συμπλήρωσε με νόημα.

Η Μέι έφυγε από το Ζάλτσμπουργκ με τ' αυτιά κατεβαμένα, και ασχολήθηκε μόνο με το πώς θα διασώσει την καρέκλα της που τριζει και πάλι επικίνδυνα. Υποστήριξε ότι οι ηγέτες της ηπειρωτικής Ευρώπης απέρριψαν το σχέδιό της, αλλά δεν εξήγησαν γιατί! Όπως καταλαβαίνετε, τους έκανε τα μούτρα κρέας. Η Μέι βρίσκεται τώρα αντιμέτωπη με νέα εσωκομματική πίεση, καθώς δεκάδες βουλευτές επιμένουν πως πρέπει να καταρτιστεί ένα νέο σχέδιο «που δεν θα απειλεί τη βρετανική οικονομία ούτε τη συνοχή του κόμματος»! Ζητούν, δηλαδή, τον... τετραγωνισμό του κύκλου.

Ο Μάρτης του 2019 (ορόσημο κατά το οποίο θα πρέπει να υλοποιηθεί το Brexit) είναι πλέον ορατός. Η μόνη που δεν είναι ορατή είναι μια συμφωνία εξόδου, καθώς η Μέι, υπακούοντας στην απαίτηση των βρετανών καπιταλιστών, τα θέλει μονά-ζυγά για τη Βρετανία. Κι αυτό, φυσικά, δεν το δέχεται ο γερμανογαλλικός άξονας που έχει πλέον σταθερά το πάνω χέρι. Μένει να δούμε ποια θα είναι η κατάληξη αυτής της κρίσης.

Δέκα χρόνια από την κατάρρευση της Lehman Brothers

Οι κρίσεις δε θα ξεπεραστούν όσο υπάρχει καπιταλισμός (3)

Στα δύο προηγούμενα φύλλα ασχοληθήκαμε με τις αιτίες στις οποίες οφείλεται η τελευταία μεγάλη οικονομική κρίση στις ΗΠΑ, μετά από την κατάρρευση της τέταρτης μεγαλύτερης επενδυτικής τράπεζας της χώρας, της Lehman Brothers, που ήταν και η μεγαλύτερη χρεοκοπία στην αμερικανική ιστορία. Οι επιχειρήσεις φαλίσαν, όχι όμως και οι καπιταλιστές που απομύζησαν τεράστια πλούτη, είτε από τα τοξικά ομόλογα που πλασάρισαν στην παγκόσμια αγορά, είτε από τα αλληπάλληλα πακέτα οικονομικής στήριξης, είτε από τα χρήματα που συνεχίζει να αποπληρώνει η Lehman Brothers στα αρπακτικά που είχαν μαζέψει όλα τα ξεπεσμένα ομόλογα σε εξευτε-

λιστικές τιμές.

Καλά όλα αυτά, θα μας πείτε, όμως τώρα η αμερικανική οικονομία ανθεί. Η ανεργία έχει μειωθεί σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα και η εποχή της κρίσης φαίνεται μακρινός εφιάλτης. Θα μας επιτρέψετε να διαφωνήσουμε με αυτή τη διαπίστωση που πλασάρεται από τα παπαγαλικά της αμερικανικής κεφαλαιοκρατίας. Ο λόγος είναι πολλοί. Ας τους πάρουμε με τη σειρά.

Τι είναι κρίση;

Πρώτα απ' όλα, ας ξεκινήσουμε με το πώς ορίζεται η κρίση (ύφεση την ονομάζουν, για να ακούγεται καλύτερα) σύμφωνα με την αστική οικονομολογία (δηλαδή την οικονομολογία της

κεφαλαιοκρατίας, που είναι η μόνη παραδεκτή επιστήμη από τα σύγχρονα κράτη). Ύφεση, λοιπόν, θεωρείται η συρρίκνωση του ΑΕΠ για δύο συνεχόμενα τρίμηνα. Όμως, το ΑΕΠ, που υποτίθεται ότι μετράει τον παραγόμενο πλούτο, συμπεριλαμβάνει και τα έξοδα του κράτους, στα οποία ενσωματώνονται οι πολεμικές δαπάνες και οι δαπάνες για τους μηχανισμούς καταστολής. Δηλαδή, έξοδα καθαρά αντιπαραγωγικά από την άποψη της ωφελιμότητάς τους για την κοινωνία. Αν μια κυβέρνηση έχει πληρώσει υπέρογκα ποσά για να αγοράσει βόμβες, τανκς και μαχητικά αεροπλάνα, αυτό θα συνεισφέρει στην άνοδο του ΑΕΠ, αφού προσμετράται στα κρατικά έξοδα! Όμως, από την άποψη της ωφελιμότητας για την οικονομική ανάπτυξη (ακόμα και σε καπιταλιστικά πλαίσια), οι αγορές αυτές δεν αξίζουν τίποτα. Απλά τσεπώνουν παραδάκι οι έμποροι του θανάτου και κινείται η οικονομία γύρω από την πολεμική μηχανή. Δεν αυξάνεται ο πλούτος της χώρας, ούτε δίνεται ώθηση στις καταναλωτικές δαπάνες, πέραν αυτών που προέρχονται από τους μισθούς όσων εργάζονται στην πολεμική μηχανή.

Βέβαια, σύμφωνα με τις εκθέσεις για το ΑΕΠ, του Γραφείου Οικονομικής Ανάλυσης του υπουργείου Εμπορίου των ΗΠΑ, το ποσοστό των χρημάτων που δίνονται για την «άμυνα» είναι πολύ μικρό. Ούτε 4% του ΑΕΠ, σύμφωνα με την τελευταία έκθεση (βλ. https://www.bea.gov/system/files/2018-08/gdp2q18_2nd.pdf). Σε αυτά τα ποσά, όμως, δεν συμπεριλαμβάνονται τα μυστικά κονδύλια που δεν θέλουν να αποκαλύψουν (είτε για λόγους κοινωνικής δημιουργίας είτε για να μην γνωρίζουν οι «εχθροί»), για τα οποία μόνο εκτιμήσεις μπορούν να γίνουν, χωρίς όμως να μπορούμε να βασιστούμε στην ακρίβειά τους. Ούτε λόγος να γίνεται για τα άλλα αντιπαραγωγικά έξοδα, όπως αυτά των μηχανισμών καταστολής ή των ειδών πολυτελείας για το κεφάλαιο.

Γι' αυτό, όλες οι μετρήσεις που παρουσιάζει η αστική οικονομολογία έχουν σχετικό χαρακτήρα και η αξία τους περιορίζεται στο να βοηθά να βλέπει κανείς τις τάσεις που επικρατούν και όχι να καταπίνει αμάσητα όλα όσα παρουσιάζονται ως απόλυτες αλήθειες.

Τι είναι όμως η οικονομική κρίση; Θα πρέπει να την ξεχωρίσουμε από τη γενική κρίση του καπιταλισμού ως συστήματος που σαπίζει εδώ και πολλές δεκαετίες, αφού είναι πλέον

ιστορικά ξεπερασμένο, ακόμα κι αν συνεχίζει να αναπτύσσεται (εντελώς στρεβλά και ανισόμετρα θα λέγαμε). Είναι ιστορικά ξεπερασμένο, γιατί οι παραγωγικές σχέσεις (δηλαδή οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων στην παραγωγή) «πνίγουν» τις παραγωγικές δυνάμεις, καταστρέφοντας την κυριότερη, τον εργαζόμενο άνθρωπο. Όμως, οι περιοδικές οικονομικές κρίσεις είναι κάτι διαφορετικό. Αποτελούν αναγκαίες περιόδους στη λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος.

Οι θεωρητικοί του κομμουνισμού (με πρώτους τους Μαρξ και Ενγκελς) ανέλυσαν με κάθε λεπτομέρεια, εδώ και ενάμιση αιώνα, τις κρίσεις του βιομηχανικού κύκλου στον καπιταλισμό. Είχαν εντοπίσει όλα τα χαρακτηριστικά που σήμερα τα βλέπουμε να εκτυλίσσονται μπροστά μας. Την αναρχία στην παραγωγή, με την παραγωγή χωρίς γνώση του τι μπορούν να καταναλώσουν οι πλατιές μάζες του πληθυσμού, βάσει των χρημάτων που κατέχουν (τα οποία γίνονται όλο και πιο λίγα προκειμένου να θησαυρίζουν οι καπιταλιστές), την τάση για απεριόριστη επέκταση της παραγωγής σε αντίθεση με το πεπερασμένο της κατανάλωσης, την αντίθεση του κοινωνικού χαρακτήρα της παραγωγής (από την άποψη της πλατιάς συνεργασίας ολοένα και περισσότερων παραγωγών) και της καπιταλιστικής ιδιοποίησης, μέσω της οποίας η μειοψηφία του πληθυσμού καρπώνεται τον παραγόμενο πλούτο, τη διόγκωση του δημόσιου χρέους, που αποτελεί το νέο «πιστεύω» του καπιταλισμού, με στόχο σύγουρα κέρδη για τους καπιταλιστές που δανειζούν τα κράτη, αυγαταίνοντας τα πλούτη τους από τη φορολογία που τα κράτη επιβάλλουν στους πολίτες τους, και πολλά άλλα ακόμα.

Ο Ενγκελς παρουσιάζει με γλαφυρό τρόπο το ξέσπασμα των κρίσεων στο μνημειώδες έργο του «Αντι-Ντύρινγκ»: «Το εμπόριο σταματάει. Οι αγορές είναι κατάφορτες. Τα προϊόντα βρίσκονται εκεί σε όγκους και απούλητα. Τα μετρητά γίνονται αόρατα. Η πίστη εξαφανίζεται. Τα εργοστάσια σταματούν. Οι εργατικές μάζες στερούνται τα μέσα ύπαρξης, γιατί παρήγαγαν πολλά απ' αυτά. Οι πτωχεύσεις ακολουθούν τις πτωχεύσεις. Οι αναγκαστικοί πλειστηριασμοί τους αναγκαστικούς πλειστηρισμούς. Η έμφραξη βασταί ολόκληρα χρόνια. Παραγωγικές δυνάμεις και προϊόντα σπαταλούνται και καταστρέφονται κατά μάζες, ώπου τα στοκ των συσσωρευμένων εμπορευμάτων

Η αρχή του τέλους;

«Μισοπεθαμένο ερείπιο» χαρακτήριζε τη Μέρκελ η «Χάντελ-σμπλατ», μετά την εκκωφαντική ήττα που υπέστη στην κοινοβουλευτική ομάδα του κόμματός της. Η Μέρκελ, αλλά και ο χριστιανοκοινωνιστής κυβερνητικός εταίρος Χορστ Ζεεχόφερ υποστήριξαν την επανεκλογή του Φόλκερ Κάουντερ, στενού συνεργάτη της Μέρκελ και επί δεκαετίες χρόνια προέδρου της κοινοβουλευτικής ομάδας, όμως οι βουλευτές, με ψήφους 125 έναντι 112 του Κάουντερ, εξέλεξαν ως πρόεδρο τον Ραλφ Μπρινκχάους.

«Αυτή είναι μια στιγμή δημοκρατίας», σχολίασε η Μέρκελ. Και συμπλήρωσε, για να υπενθυμίσει σε όλους ότι είναι τόσο χαλκέντερη που μπορεί να καταπιεί τα πάντα. «Η δημοκρατία περιλαμβάνει και ήττες και δε χρειάζεται να τις ζαχαρώνουμε».

Η Μέρκελ είναι η τρίτη μακροβιότερη χριστιανοδημοκράτης καγκελάρης στη μεταπολεμική ιστορία της Γερμανίας. Αν ολοκληρώσει τη θητεία της, θα έχει ξεπεράσει κατά τι τον μέντορά της Χέλμουτ Κολ (16 χρόνια) και θα έχει αφήσει πίσω τον πρώτο μεταπολεμικό καγκελάρη Κόνραντ Αντενάουερ (14 χρόνια). Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει κάτι που να δείχνει ότι δε θα τα καταφέρει. Παρά το νέο πολιτικό σκηνικό που διαμορφώθηκε μετά τις εκλογές του περσινού Σεπτεμβρίου, κατάφερε να σχηματίσει έναν καινούργιο «μεγάλο συνασπισμό» και να ξεπεράσει σημαντικότερες κρίσεις, όπως η «ανταρσία» του Ζεεχόφερ για το προσφυγικό.

Το πρόβλημα δεν είναι προσωπικό της Μέρκελ. Είναι πρόβλημα του γερμανικού ιμπεριαλισμού, που ενώ δεν έχει χάσει ούτε στιγμή τα ηνία της ΕΕ, στην οποία η συμμετοχή του είναι καταλυτική και ηγεμονική, αντιμετωπίζει αμφισβήτηση εσωτερικά, καθώς μεγάλα τμήματα της εργατικής τάξης αισθάνονται μεγάλη πίεση από την οικονομική πολιτική που ευνοεί προκλητικά το μεγάλο κεφάλαιο. Έτσι, βρήκαν την ευκαιρία να ξανανθίσουν οι φασιστικές ιδέες, που «αναζητούν» τα αίτια για την κακοδαιμονία των εργαζόμενων μαζών τότε στους μετανάστες που «παίρνουν τις δουλειές από τους Γερμανούς» και να ξεπεράσει σημαντικότερες κρίσεις, όπως η «ανταρσία» του Ζεεχόφερ για το προσφυγικό.

Δεν ξέρουμε πώς θα ήταν τα πράγματα χωρίς τη Μέρκελ, όμως η χριστιανοδημοκρατία δεν έχει αναδείξει ακόμα μια ισχυρή προσωπικότητα ικανή να τη διαδεχτεί, ενώ η σοσιαλδημοκρατία ακόμα προσπαθεί να συνέλθει από το σοκ που της προκάλεσε η εκλογική επίδοση του «τυφώνα Σουλτς». Η Μέρκελ θα έχει στήριξη από τα επιτελεία των γερμανικών μονοπωλίων όσο δεν έχει βρεθεί η διάδοχη λύση. Την οποία σίγουρα έχει αρχίσει να προετοιμάζει και κάποια στιγμή θα την παρουσιάσει. Μάλλον αυτή είναι και η αιτία του «αντάρτικου» από την πλειοψηφία των βουλευτών. Διάφορες φράξεις στο εσωτερικό της CDU θέλησαν να στείλουν στην καγκελάρη το μήνυμα ότι δεν είναι παντοδύναμη και γι' αυτό θα πρέπει να τις πάρει υπόψη στη διαδικασία ετοιμασίας της διάδοχης κατάστασης. Συνηθισμένα πράγματα στην αστική πολιτική, σε όλο τον κόσμο. Η αστική δημοσιολογία τα μεγαλοποιεί, για να καθηλώσει τις εργαζόμενες μάζες στους καναπέδες να παρακολουθούν τις ίντριγκες στα ηγετικά κλιμάκια των αστικών κομμάτων, αντί να στρέψουν τις πλάτες στην αστική πολιτική και να κινηθούν σε ανεξάρτητη ταξική κατεύθυνση.

ρευστοποιούνται τέλος με μεγαλύτερη ή μικρότερη υποτίμηση, ώσπου η παραγωγή και η ανταλλαγή ξαναπαίρνουν βαθμιαία την πορεία τους. Η κίνηση προοδευτικά επιταχύνεται, περνάει στο τροχάδην. Το βιομηχανικό τροχάδην γίνεται καλπασμός κι ο καλπασμός αυτός επιταχύνεται ξανά ως την αφηνιασμένη ταχύτητα ενός γενικού *steerlechase* (σ.σ. ελεύθερη ιπποδρομία, αλληλοκυνηγτό) της βιομηχανίας, του εμπορίου, της πίστης, της κερδοσκοπίας, για να καταλήξει έπειτα από τα πιο επικίνδυνα πηδήματα, να ξαναβρεθεί... στην τάφρο του κραχ. Και πάντοτε η ίδια επανάληψη.

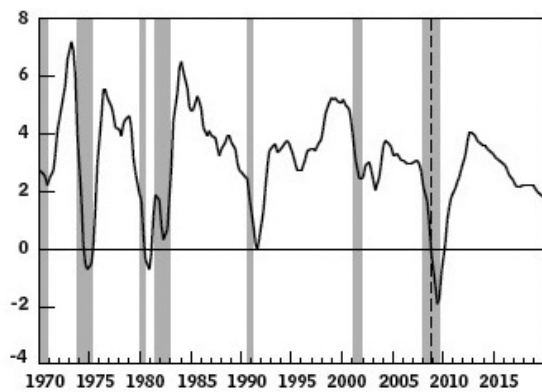
Ζητούμε συγγνώμη για το εκτενές του αποσπάσματος, αλλά ποιος θα μπορούσε να αμφισβητήσει ότι όλα όσα διαπιστώσαμε να συμβαίνουν τα τελευταία δέκα χρόνια δεν περιγράφονται σε αυτές τις γραμμές; Πράγματα που ξεφεύγουν από τον απλό ορισμό της συρρίκνωσης του ΑΕΠ επί δυο συνεχή τρίμηνα.

Με αργά βήματα η «ανάκαμψη»

Αυτή η συρρίκνωση σταμάτησε στις ΗΠΑ τον Ιούνιο του 2009, όμως αυτό δεν ήταν το τέλος της κρίσης. Όπως είχαμε γράψει τότε (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/562/Διεθνή/1803.Εν-αναμονή-κοινωνικών-συγκρούσεων...>), βάσει των στοιχείων του Economist, οι χρεοκοπίες των καταναλωτών που αδυνατούσαν να αποπληρώσουν τα δάνεια τους ήταν το πρώτο εξάμηνο του 2009 36.5% περισσότερες από την ίδια περίοδο του προηγούμενου χρόνου, ενώ τον Ιούνιο του 2009 οι χρεοκοπίες καταναλωτών ήταν κατά 40.6% περισσότερες από αυτές του Ιουνίου του 2008. Αυτός είναι ο λόγος που «πολλές σημαντικές καταρρεύσεις σημειώθηκαν σε επιχειρήσεις που βασίζονται στον αμερικάνο καταναλωτή, όπως η Eddie Bauer, μία εταιρία λιανικής στον τομέα του ρουχισμού και η Six Flags, που λειτουργούσε πάρκα διασκέδασης και ψυχαγωγίας», όπως σημειώνει τότε ο Economist.

Δυο μήνες μετά, τον Αύγουστο του 2009, η αναθεωρημένη έκθεση προϋπολογισμού του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κογκρέσου, προέβλεπε το τέλος της ύφεσης παρουσιάζοντας ταυτόχρονα τις συνέπειές της: «Η παρούσα οικονομική ύφεση στις ΗΠΑ ήταν η πιο σοβαρή από τη δεκαετία του 1930. Από τότε που ξεκίνησε η ύφεση το Δεκέμβριο του 2007, το πραγματικό (προσαρμοσμένο με τον πληθωρισμό) ακαθάριστο εγχώριο προϊόν έπεσε κατά 3.7%, ο αριθμός των θέσεων εργασίας στις ΗΠΑ μειώθηκε κατά περίπου 6.7 εκατομμύρια και το ποσοστό ανεργίας εκτινάχθηκε από το 4.9% στο 9.4%. Όμως, ο βαθμός των απωλειών θέσεων εργασίας μειώθηκε τους τελευταίους μήνες και μια ποικιλία άλλων δεικτών υποδηλώνει ότι η ύφεση μπορεί να έχει τελειώσει ή θα μπορούσε

Γράφημα 1: Ποσοστιαία μεταβολή καταναλωτικών δαπανών στις ΗΠΑ 1970-2019.

Πηγή: Αμερικάνικο Κογκρέσο - Γραφείο Προϋπολογισμού. "The budget and economic outlook - Fiscal years 2009-2019" - Γενάρης 2009.

να τελειώσει μέσα στους επόμενους λίγους μήνες» (βλ. https://www.cbo.gov/sites/default/files/111th-congress-2009-2010/reports/08-25-budgetupdate_1.pdf). Έτσι, το «τέλος της ύφεσης» παρατάθηκε για λίγους μήνες ακόμα, αν και οι αμερικάνοι πολίτες δεν το... κατάλαβαν καλά αυτό. Όταν ρωτήθηκαν από την CNN/Opinion Research Corporation, αν η μεγάλη ύφεση έχει περάσει, το 84% απάντησε αρνητικά (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/580/Διεθνή/513.Ποια-ανάκαμψη-Οι-περισσότεροι-βλέπουν-ύφεση>).

Ενδεικτικό της καθυστέρησης της «ανάκαμψης» ήταν και η αργή μείωση της ανεργίας. Αν και η κρίση υποτίθεται ότι τερματίστηκε τον Ιούνιο του 2009, η ανεργία παρέμεινε σε ιστορικά υψηλά επίπεδα (άνω του 9%) μέχρι το Σεπτέμβριο του 2011, για να μειωθεί σταδιακά στα προ κρίσης επίπεδα το 2015 κι ύστερα. Μιλάμε για την επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία, σύμφωνα με την οποία αρκεί ένα άτομο να εργάζεται έστω και μία ώρα τη βδομάδα της απογραφής για να θεωρηθεί εργαζόμενο, διαδικασία που αποκλείει μερικά εκατομμύρια ανέργους που απογοητευμένοι είχαν σταματήσει να ψάχνουν για δουλειά ένα μήνα πριν την απογραφή (αυτοί δε θεωρούνται άνεργοι)!

Η χρεοκοπία του Ντιτρόιτ, της πόλης σύμβολο του αμερικάνικου καπιταλισμού, στις 18 Ιούλη του 2013 (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/740/Διεθνή/19759.Οι-δύο-όψεις-της-χρεοκοπίας>), που ήταν η μεγαλύτερη χρεοκοπία πόλης στην αμερικάνικη ιστορία, έδειξε πόσο αναιμική ήταν η «ανάκαμψη» που διαδέχτηκε την Μεγάλη Ύφεση.

Με χαμηλούς μισθούς

Οι μικρές αυξήσεις στους μισθούς και τα ημερομίσθια που σημειώθηκαν τα τελευταία χρόνια (της τάξης του 0,5% για το 2017) υπολείπονταν των αυξήσεων στη φορολογία, όπως αναφέραμε στο προηγούμενο φύλλο (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/976/>

Οικονομία/31421.Οι-κρίσεις-δε-θα-ξεπεραστούν-όσο-υπάρχει). Οι αυξήσεις όμως ήταν καθαρά ανισομερείς. Δηλαδή, ήταν μεγαλύτερες για τους υψηλόμισθους και χαμηλότερες για τους χαμηλόμισθους. Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του Ινστιτούτου Οικονομικής Πολιτικής των ΗΠΑ (Economic Policy Institute, βλ. <https://www.epi.org/publication/americas-slow-motion-wage-crisis-four-decades-of-slow-and-unequal-growth/>), οι μισθολογικές ανισότητες και η επιβράδυνση στις μισθολογικές αυξήσεις από το 1979, συνεχίστηκαν και μετά το τέλος της περιοδικής κρίσης του 2008-2009. Οι πραγματικοί μισθοί των χαμηλόμισθων εργαζομένων μειώθηκαν μεταξύ 2010 και 2014, ενώ των υψηλόμισθων σχεδόν πάγωσαν. Η κατάσταση βελτιώθηκε την περίοδο 2014-2017, όμως οι αυξήσεις ήταν μικρότερες αυτών που σημειώθηκαν τις τρεις δεκαετίες μετά από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο!

Σύμφωνα με το EPI, ο συνυπολογισμός των διαφόρων επιδομάτων στα μισθολογικά εισοδήματα των εργαζομένων δεν αλλάζει την παραπάνω εικόνα. Κι αυτό γιατί οι μεγάλες αυξήσεις στο κόστος της ασφάλισης υγείας, που πληρώνουν οι εργοδότες, το οποίο εκτινάχτηκε το 1979 (και συνεχώς ανεβαίνει), συνοδεύτηκαν από τη μεγάλη μείωση του αριθμού των εργαζομένων που έχουν ιατροφαρμακευτική κάλυψη από τους εργοδότες τους με ταυτόχρονη αύξηση αυτών που πλήρωναν από την τσέπη τους αυτή την κάλυψη. Αξιοσημείωτο είναι ότι η μείωση της ιατροφαρμακευτικής ασφάλισης από τους εργοδότες ήταν μεγαλύτερη για τους φτωχότερους εργάτες.

Από την άλλη, το ελάχιστο ωρομίσθιο έχει «κολλήσει» εδώ και εννιά χρόνια στα 7,25 δολάρια, ενώ οι αλληπάλληλες υποσχέσεις Ομπάμα να το αυξήσει αποδείχτηκαν φρούδες. Το κατώτατο ωρομίσθιο θεσμοθετήθηκε στις ΗΠΑ το 1938 και η τελευταία αύξησή του έγινε τον Ιούλιο του 2009, βάσει νόμου που είχε περάσει η κυβέρνηση Μπους το 2007!

Πριν από τρία χρόνια, στην ετήσια ομιλία του για την Κατάσταση της Ενωσης. Ο Ομπάμα

είχε δηλώσει τα εξής... φιλεργατικά: «Όπωςδήποτε, τίποτα δε βοηθά τις οικογένειες να τα βγάλουν πέρα όσο οι υψηλότεροι μισθοί... Και θα ήθελα να πω τα εξής σε καθέναν που βρίσκεται σε αυτό το Κογκρέσο και αρνείται την αύξηση του κατώτατου ωρομίσθιου: αν πραγματικά πιστεύετε ότι θα μπορούσατε να στηρίξετε μια οικογένεια, εργαζόμενοι με 15.000 δολάρια το χρόνο με πλήρες ωράριο, προσπαθήστε το. Αν όχι, ψηφίστε να δοθεί μία αύξηση σε εκατομμύρια σκληρά εργαζόμενους Αμερικανούς» (<http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2015/01/20/remarks-president-state-union-address-january-20-2015>).

Σημειώνουμε ότι το όριο φτώχειας για τετραμελή οικογένεια ήταν γύρω στα 24.000 δολάρια το 2014. Τα 15.000 που ανέφερε ο Ομπάμα (τα οποία αντιστοιχούν σε πλήρη εβδομαδιαία εργασία 40 ωρών, με το κατώτατο ωρομίσθιο, για 52 εβδομάδες το χρόνο, χωρίς πληρωμένη άδεια) ισοδυναμούν με το 62% του ορίου φτώχειας!

Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης, βάσει των ελληνικών δεδομένων, σημειώνουμε ότι το όριο φτώχειας για τετραμελή οικογένεια με παιδιά ήταν 9.475 ευρώ το 2015. Το 62% αυτού του ποσού είναι 5.875 ευρώ. Ένας εργάτης που παίρνει αυτά τα λεφτά, δουλεύοντας 40 ώρες τη βδομάδα επί 52 βδομάδες το χρόνο (χωρίς πληρωμένη άδεια δηλαδή), όπως στον υπολογισμό για το ετήσιο εισόδημα του αμερικάνου εργάτη που δουλεύει με το ελάχιστο ωρομίσθιο, θα παίρνει ωρομίσθιο 2,82 ευρώ! Σε τέτοιο επίπεδο αντιστοιχεί το ελάχιστο ωρομίσθιο στις ΗΠΑ, αν το ανάγουμε στα ελληνικά δεδομένα! Κάνουμε αυτή τη σύγκριση για να δείξουμε πόσο ξεφτιλισμένο είναι το κατώτατο ωρομίσθιο που ισχύει μέχρι σήμερα, σύμφωνα με την αμερικανική νομοθεσία.

Το Κογκρέσο, βέβαια, που ελέγχεται από τους Ρεπουμπλικάνους, δεν έκανε τη χάρη στον Ομπάμα. Έτσι, παρά τις υποσχέσεις του ότι το κατώτατο ωρομίσθιο θα αυξηθεί στα 9 ή ακόμα και στα 10,1 δολάρια, αυτό παρέμεινε όνειρο απατηλό και ο Ομπάμα καταγράφτηκε ως ο τρίτος πρόεδρος στην Ιστορία των ΗΠΑ που δεν υπέγραψε αύξηση στο κατώτατο ωρομίσθιο (οι άλλοι δύο ήταν ο Τζέραλντ Φορντ και ο Ρόναλντ Ρίγκαν)! Δε θα μπορούσε ο Ομπάμα να χρησιμοποιήσει την προεδρική του εξουσία και να περάσει την αύξηση του κατώτατου ωρομίσθιου; Βεβαίως και μπορούσε, με προεδρικό διάταγμα, αλλά θα έπρεπε να έρθει σε σύγκρουση με το Κογκρέσο δημιουργώντας πολιτική κρίση. Αν όντως κοπτόταν να το επιβάλει, θα το έκανε, όμως προτίμησε να μην ταραξεί τα νερά.

Ασταθής η αύξηση του ΑΕΠ

Η αύξηση του ΑΕΠ που πα-

ρουσιάζεται σαν το μεγάλο επίτευγμα της αμερικανικής οικονομίας ούτε ιδιαίτερα μεγάλη ήταν ούτε πρόκειται να συνεχιστεί τα επόμενα χρόνια. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κογκρέσου (Congressional Budget Office - CBO, βλ. <https://www.cbo.gov/system/files?file=2018-08/54318-EconomicOutlook-Aug2018-update.pdf>), την επόμενη δεκαετία (2018-2028) οι ρυθμοί αύξησης του ΑΕΠ θα μειωθούν. Από το 3,1% που αναμένεται να κλείσει το 2018, η αύξηση του ΑΕΠ θα πέσει στο 2,4% το 2019 και θα σταθεροποιηθεί γύρω στο 1,6% - 1,7% όλα τα χρόνια μέχρι το 2028. Το CBO αναφέρεται στο «πραγματικό ΑΕΠ» και όχι στο «ονομαστικό», που δεν παίρνει υπόψη του τον πληθωρισμό. Τα παραπάνω τα βάζουμε όλα σε εισαγωγικά, γιατί δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στις μετρήσεις που κάνουν οι αστικές και οι κυβερνητικές στατιστικές για τον παραγόμενο πλούτο, όπως σημειώσαμε παραπάνω μιλώντας για το ΑΕΠ. Αυτό που θα πρέπει να κρατήσουμε είναι ότι οι εκτιμήσεις του CBO για την αύξηση του ΑΕΠ δεν είναι ενθαρρυντικές για όσους ελπίζουν στη «δύναμη» της αμερικανικής οικονομίας.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε και το εξής. Οτι η αύξηση του ΑΕΠ το πρώτο μισό του 2018 οφειλόταν στην αύξηση των κυβερνητικών εξόδων και τη μεγάλη μείωση των φόρων στους καπιταλιστές (μετά από μείωση του φορολογικού συντελεστή στο 21%), ενώ ταυτόχρονα είχαμε και μεγάλη αύξηση των αγροτικών εξαγωγών, που δεν προβλέπεται να συνεχιστεί το επόμενο διάστημα.

Η κατανάλωση ασθμαίνει

Ένας παράγοντας που παίζει σημαντικό ρόλο στην οικονομία είναι οι καταναλωτικές δαπάνες. Οι δαπάνες δηλαδή των νοικοκυριών για εμπορεύματα, οι οποίες είναι αυτές που δίνουν τροφή στο κεφάλαιο να βγάλει την υπεραξία του από την απλήρωτη δουλειά των εργατών. Οι καταναλωτικές δαπάνες, σύμφωνα με την έκθεση του CBO που αναφέραμε παραπάνω, αναμένεται να αυξηθούν κατά 2,1% το 2018, δηλαδή κάτω από το 2,7% που επιτεύχθηκε το 2017. Το CBO εκτιμά ότι λόγω των φοροαπαλλαγών που πέρασε η κυβέρνηση Τραμπ, οι καταναλωτικές δαπάνες θα αυξηθούν κατά 2,9% το 2019, αλλά θα ξαναπέσουν κάτω από το 2% το 2021 και το 2022, λόγω της αύξησης των τιμών και των επιτοκίων δανεισμού και της επιβράδυνσης της αύξησης των εισοδημάτων.

Βλέποντας την πορεία των καταναλωτικών δαπανών στις ΗΠΑ, διαπιστώνουμε ότι αυτές κινούνται καθοδικά διαχρονικά τα τελευταία σαράντα χρόνια (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/702/Διεθνή/17720.Υπάρχει-φως-στο-βάθος-του-τού->

νελ-2). Αν ρίξετε μια ματιά στο Γράφημα 1, που φτιάξαμε βάσει μιας έκθεσης του Κογκρέσου (βλ. The budget and economic outlook - Fiscal years 2009-2019 - Γενάρης 2009. Αμερικάνικο Κογκρέσο - Γραφείο Προϋπολογισμού Congressional Budget Office, <http://www.cbo.gov/publication/41753>), θα διαπιστώσετε ότι η ετήσια αύξηση των καταναλωτικών δαπανών την εποχή της ανάκαμψης από την προηγούμενη κρίση (του 2001), που κινούνταν σε επίπεδα κάτω του 4%, ήταν η μικρότερη αύξηση από όλες τις περιόδους ανάκαμψης μετά το 1970, ενώ η κατακρήμνισή τους στη διάρκεια της παρούσας κρίσης ήταν η μεγαλύτερη απ' όλες τις κρίσεις που ξέσπασαν από το 1970 μέχρι το σήμερα!

Πανηγυρισμοί για γέλια

Μετά από τα παραπάνω, πώς να μη γελάσει κανείς από τους πανηγυρισμούς του Τραμπ που έφτασε να ισχυριστεί από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ ότι στα δύομισι χρόνια της διακυβέρνησής του η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει κάνει όλα όσα δεν έκαναν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις στην αμερικανική Ιστορία; Το μόνο που κατάφερε ο Τραμπ, παρουσιάζοντας μια ειδυλλιακή εικόνα, ήταν να προκαλέσει το γέλιο των παρευρισκόμενων.

Όμως η μέχρι τώρα εμπειρία δείχνει ότι οι κρίσεις ξεσπούν ξαφνικά, όταν όλα «βαίνουν καλώς».

Πηγαίνοντας μερικά χρόνια πίσω, ας θυμηθούμε την κατάσταση που επικρατούσε στην παγκόσμια οικονομία πριν από το ξέσπασμα της τελευταίας οικονομικής κρίσης. Οι ΗΠΑ κινούνταν στο ρυθμό μιας αναιμικής ανάκαμψης, μετά την κρίση των αρχών της νέας χιλιετίας, κατά την οποία κατέρρευσαν εταιρίες κολοσσοί στις τηλεπικοινωνίες και το διαδίκτυο, όπως η AT&T και η WorldCom, και ενεργειακές, όπως η Enron. Κανείς δεν περίμενε τη βόμβα της Lehman Brothers και τα όσα επακολούθησαν.

Όσο υπάρχει καπιταλισμός, θα υπάρχουν κρίσεις. Σ' αυτό δε χωρά αμφιβολία. Το θέμα είναι πώς απαντά η εργαζόμενη κοινωνία απέναντί τους. Σκύβοντας το κεφάλι ή αγωνιζόμενη για μια άλλη κοινωνική συγκρότηση που θα βάλει τέλος στην εκμετάλλευση και θα αποτελέσει την απαρχή της ανθρώπινης Ιστορίας με την πλήρη έννοια του όρου; Η κατάρρευση του πάλαι ποτέ σοσιαλιστικού στρατοπέδου, που είχε ήδη αλωθεί από τα μέσα και μετατραπεί σε κρατικοκαπιταλιστικό, δεν είναι το τέλος της Ιστορίας, αφού η πάλη των τάξεων δε σταματάει, όπως δε μπορεί να σταματήσει η Γη να κινείται. Ούτε η βασική αντίθεση που χαρακτηρίζει το σύγχρονο κόσμο, η αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας εξομαλύνθηκε. Το αντίθετο συμβαίνει.

στο ψαχνό

Κρεατομηχανή ο καπιταλισμός

Ιερή αγανάκτηση κατέλαβε τον Τσακαλώτο: «τι άλλο εκτός από τσαρλατανισμό είναι να ισχυρίζεται κανείς ότι ένας υπουργός εύχεται να πεθάνουν άνθρωποι;». Τον καταλαβαίνουμε. Αυτός είναι... αριστερός, μαρξιστής, πώς θα μπορούσε να εύχεται να πεθάνουν άνθρωποι, οι συνταξιούχοι εν προκειμένω;

Εκείνο που είπε είναι πως η ισορροπία του ασφαλιστικού συστήματος δεν κινδυνεύει, διότι οι συνταξιούχοι θα εκλείψουν με φυσικό τρόπο. Θα πεθάνουν, για να μιλήσουμε με σαφείς λέξεις. Το ίδιο είχε πει και ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη, άρα δεν πρόκειται για κάποιο φραστικό ολίσθημα της στιγμής (στα αγγλικά μιλούσε, άλλωστε, ο Τσακαλώτος), αλλά για την επίσημη επιχειρηματολογία που η κυβέρνηση παρουσιάζει στους εταίρους και δανειστές.

Ο Τσακαλώτος -λέει- δε θα μπορούσε ποτέ να εύχεται να πεθάνουν οι άνθρωποι. Την ίδια στιγμή, όμως, τις συντάξεις αυτών των ανθρώπων τις θεωρεί «αφύσικα υψηλές», τις θεωρεί «παράγοντα ανισορροπίας του ασφαλιστικού συστήματος». Απλώς βάζει στον ένα ζυγό της ζυγαριάς τη (δεδομένη) ανισορροπία, στον άλλο ζυγό τις εκλογικές ανάγκες της κυβέρνησης και βλέπει τη ζυγαριά να γέρνει προς τις εκλογικές ανάγκες.

Τι πιο λογικό να εύχεται να πεθάνουν μια ώρα γρηγορότερα οι συνταξιούχοι, ώστε και το σύστημα να γλιτώσει από την «ανισορροπία» και ο ΣΥΡΙΖΑ να απαλλαγεί από την ανάγκη να υπονομεύει τις εκλογικές του ανάγκες; Είπαμε, όμως, ο Τσακαλώτος δεν είναι κάποιος κυνικός νεοφιλελεύθερος (σαν τον Λοβέρδο που πριν από μερικά χρόνια έλεγε αγανακτισμένος ότι, δυστυχώς, οι συνταξιούχοι ζουν πολύ). Ο Τσακαλώτος είναι... μαρξιστής, επομένως εξ ορισμού ευαίσθητος.

Αυτόν τον τίτλο, βέβαια, τον έχει απονεμίει μόνος στον εαυτό του (όπως και ο Τσίπρας και οι άλλοι συριζαίοι). Διότι αυτοί οι «ευαίσθητοι αριστεροί» δε δίστασαν να διαχειριστούν την αστική εξουσία στην πιο βάρβαρη φάση της (πότε θα τους ξαναδινόταν τέτοια ευκαιρία;), εξαπατώντας χυδαία τον εργαζόμενο ελληνικό λαό και παίρνοντας μέτρα που βάθυνα την κοινωνική βαρβαρότητα. Το προνομοθετημένο πετσόκομμα των συντάξεων είναι μόνο ένα από τα πολλά αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα που πήραν. Να θυμίσουμε μήπως στον... αντι-τσαρλατάνο Τσακαλώτο τη «δέσμευσή» του ότι θα παραιτηθεί άμα μειωθεί το αφορολόγητο; Το αφορολόγητο για μισθωτούς και συνταξιούχους μειώθηκε όχι μία αλλά δύο φορές, όμως ο Τσακαλώτος παρέμεινε ακλόνητος στο πόστο του. Κι όποιος του τα θυμίζει αυτά, είναι... τσαρλατάνος!

Ναι, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε μέτρα προστασίας κατά της «ακραίας φτώχειας». Αυτά τα μέτρα, όμως, τα πρόβλεπαν τα Μνημόνια (μιλούσαν για την ανάγκη να οικοδομηθεί ένα κοινωνικό δίκτυο προστασίας). Και άρχισαν να εφαρμόζονται επί Σαμαροβενιζέλων. Η ευαισθησία του Τσακαλώτου, του Τσίπρα, του Σταθάκη και των λοιπών συριζαίων δε διαφέρει σε τίποτα από την ευαισθησία της Λαγκάρντ και των τεχνοκρατών του ΔΝΤ, του Σόιμπλε και του Ντέιτσελμπλουμ, του Γιούνκερ και του Ρέγκλινγκ.

Τι μένει πέρα από τις έγγραφες τσιρίδες του δήθεν αγανακτισμένου Τσακαλώτου; Μένει ο καπιταλισμός ως κρεατομηχανή που αλέθει ανθρώπους. Που καταδικάζει τους εργαζόμενους στην έσχατη φτώχεια και επιφυλάσσει κάποια φιλανθρωπικού τύπου φιλοδωρήματα σε όποιους ξεπερνούν το... ανεκτό όριο εξαθλίωσης. Κι ακόμα, μένει το πολιτικό προσωπικό που διαχειρίζεται τη βαρβαρότητα.

Να περάσουμε τώρα
στο μάθημα της εβδομάδας

Μπορείτε να συνεχίσετε
να αισθάνεστε ανώτεροι

Ξεπερνώντας την αναχρονιστική γλώσσα
των τελευταίων δεκαετιών,
μπορούμε γρήγορα να βαφτίσουμε
την αυτοδικία αυτοάμυνα
και το λιτζάρισμα δικαίωμα.

KONTRES

Εργατοπατερική πονηριά

Ευκαιρία να βγουν «πάνω» από το αστικό πολιτικό σύστημα βρήκαν οι εργατοπατέρες του ΕΚΑ: «Αποτελεί πραγματικά κοροϊδία η στάση της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, καθώς και των ΝΔ, ΚΙΝΑΛ και ΕΝΩΣΗΣ ΚΕΝΤΡΩΩΝ στη συζήτηση για τον κατώτατο μισθό στη Βουλή. Μια συζήτηση που γίνεται για τους εργαζόμενους χωρίς τους εργαζόμενους. Αρνούνται τα αιτήματά τους, που είναι η κατάργηση του νόμου Βρούτση και η άμεση επαναφορά του κατώτατου μισθού στα €751». Και συνεχίζει η ανακοίνωση: «Να καταργηθεί άμεσα ο μνημονιακός νόμος που επιβάλλει την ευχέρεια του εκάστοτε Υπουργού να ορίζει τον κατώτατο μισθό. Οι μισθοί των εργαζομένων πρέπει να ορίζονται από την ΕΓΣΣΕ, τις κλαδικές και ομοιοεπαγγελματικές ΣΣΕ και την ελεύθερη διαπραγμάτευση μεταξύ συνδικάτων και εργοδοτών».

Τι να πουν τώρα οι προπαγανδιστές του ΣΥΡΙΖΑ; Να την πέσουν στους εργατοπατέρες, με το επιχείρημα ότι δεν έκαναν τίποτα για να προστατέψουν τον κατώτατο μισθό και γενικότερα τους μισθούς, όπως έλεγαν παλιότερα; Δεν τους παίρνει. Γιατί ήταν αυτοί που υπόσχονταν ότι θα επαναφέρουν τον κατώτατο μισθό στα 751 ευρώ και όχι μόνο δεν τον επανέφεραν, αλλά τώρα εφαρμόζουν τον μνημονιακό νόμο που καταργεί επί της ουσίας την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ), εξαιρώντας τον καθορισμό του κατώτατου μισθού από το πεδίο των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Οι εργατοπατέρες έχουν όλη την άνεση να καταγγέλλουν συλλήβδην το αστικό πολιτικό σύστημα. Κι αυτή την άνεση τους την έδωσαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ με την ίδια την πολιτική τους, με την προσχώρησή τους στο μνημονιακό μέτωπο.

ΥΓ. Στο ίδιο πνεύμα ήταν και η ανακοίνωση της ΓΣΕΕ, που ακολούθησε, υπό τον εύγλωττο τίτλο: «Η διαμόρφωση του κατώτατου μισθού από ελεύθερη συλλογική διεργασία μετατρέπεται οριστικά σε κρατικοδίαιτη διαδικασία». Και με μια επισημάνση-μαχαίρα για τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ:

«Η κυβέρνηση εφαρμόζει -και μάλιστα θριαμβολογώντας- το καθεστώς ρύθμισης του κατώτατου μισθού και ημερομισθίου που το 2013, όταν και θεσπίστηκε, αναθεμάτιζε εμφαντικά και καταψήφισε ως αξιωματική αντιπολίτευση»!

Φασιστικός νόμος

Οι τρεις δημοσιογράφοι που συνελήφθησαν μετά από μήνυση του Καμμένου για συκοφαντική δυσφήμιση είναι... ένας κι ένας. Τους βλέπεις και... τινάζεις με τη γνωστή κίνηση το πέτο του σακακιού ή του πουκαμίσου σου. Αυτό όμως δεν μπορεί να δικαιώσει ούτε τον δικομανή Καμμένο ούτε -πολύ περισσότερο- μια φασιστική διάταξη που προβλέπει την εφαρμογή διαδικασιών αυτόφωρου για αδικήματα που τελέστηκαν διά του Τύπου.

Μητσάρας

Ο αείμνηστος Μητσάρας στηνόταν απέναντι από τις τηλεοπτικές κάμερες σε κάθε καταγραφή δηλώσεων πολιτικών, αθλητικών και άλλων παραγόντων στο δρόμο. Δε διεκδικούσε τίποτ' άλλο εκτός από την καταγραφή της φάτσας του, χωρίς να κάνει καμιά φασαρία. Ο Μπαρουφάκης, ο παγκοσμίως άγνωστος μέχρι το 2011-2012, που κατάφερε να γίνει φίρμα χάρη στον Τσίπρα και τον Παππά, συμπεριφέρεται ως Μητσάρας της αστικής πολιτικής δηλώνοντας: «Δεν έχουμε απλά "επαφές". Εχουμε ήδη συμπράξει σε κοινό, διεθνικό, πανευρωπαϊκό και παγκόσμιο μέτωπο εναντίον της ξενοφοβικής Δεξιάς αλλά και, παράλληλα, εναντίον του αυταρχικού και βαθέος κατεστημένου». Και συνεχίζει... καταγράφοντας: «Πρόσφατα, σε δημόσια εκδήλωση με τον Τζέρεμι Κόρμπιν, τον αρχηγό του Εργατικού κόμματος, ανακοινώσαμε την κοινή μας βούληση...». «Την περασμένη εβδομάδα, μέσα από τις σελίδες της βρετανικής Guardian, ανακοινώσαμε με τον Μπέρνι Σάντερς ότι προχωράμε μαζί προς την ίδρυση της Προοδευτικής Διεθνούς...».

Δηλαδή, ο άνθρωπος που ενδεχομέ-

νως να είναι ο επόμενος πρωθυπουργός του Ηνωμένου Βασιλείου και ο γερουσιαστής που έχασε στο νήμα το χρίσμα των Δημοκρατικών από την Κλίντον και δηλώνει ότι θα το ξαναδιεκδικήσει για τις προεδρικές εκλογές του 2020, αναγνωρίζουν ως ομολογό τους στην Ελλάδα τον Μπαρουφάκη με την... τεράστια πολιτική δύναμη!

Ομορφιές (1)

Ο Βαξεβάνης, που πριν από μερικές μέρες έκανε μήνυση κατά της αναπληρωτή εκπροσώπου Τύπου της ΝΔ και ζήτησε την ενεργοποίηση της αυτόφωρης διαδικασίας, τάχθηκε ενάντια στην ενεργοποίηση της αυτόφωρης διαδικασίας από τον Καμμένο κατά των στελεχών του «Φιλελεύθερου». Ευκαιρία για «ξέπλυμα».

Ο Καμμένος τα πήρε στο κρανίο με τον Βαξεβάνη και τον έβαλε στο ίδιο τσουβάλι με τη ΝΔ! Όμως, άλλη είναι η είδηση που βγήκε από το tweet του προέδρου, συγκυβερνήτη και υπουργού, που έχει ως εξής: «Επειδή βλέπω την ευαισθησία ΝΔ-ΒΑΞΕΒΑΝΗ για τη σύλληψη των συκοφαντών φίλων τους, τους ενημερώνω ότι πριν στρατολογηθεί ο Λάμπιας από τον Μαρινάκη **είχε τον γιο του στο γραφείο μου, στο Πεντάγωνο** και γνώριζε καλά ότι δεν είχα ποτέ καμία αρμοδιότητα στο προσφυγικό ούτε σε κονδύλια ΕΕ».

Ο Καμμένος πήρε στο Γραφείο του τον γιο του Λάμπια επειδή είναι ικανό στέλεχος ή επειδή είναι γιος του Λάμπια, που τότε ήταν στέλεχος του Συγκροτήματος Ψυχάρη; Όπως φαίνεται από την ανάρτηση, τον έδωσε από το Γραφείο του όταν ο Λάμπιας «στρατολογήθηκε από τον Μαρινάκη». Αρα, δεν τον πήρε στο Γραφείο του ως ικανό στέλεχος, αλλά ως γιο του μπαμπά του. Και τον έδωσε, όταν ο μπαμπάς έπαψε να είναι φίλος του Καμμένου! Σωστά δεν το καταλάβαμε;

Αγιογραφίες

«Το δίπολο Αριστερά-Δεξιά δεν υφίσταται στη σημερινή εποχή. Πάει, τέλειωσε ο φόβος από τα αριστερά και ο φόβος από τα δεξιά. Κανέναν δεν βοηθούν όλα αυτά. Με πιο παρωχημένη αντίληψη απ’ αυτήν πεθαίνεις. Σ’ το είπα και σ’ το ξαναλέω. Η Αυτοδιοίκηση έχει ανάγκη από διάλογο, συνεργασία και συναίνεση. Ο μεγαλύτερος εχθρός είναι η κομματίλα. Θα κάνω ό,τι μπορώ. Θα κόψω τον λαιμό μου γι’ αυτό». Ο γιος της Ντόρας το έχει μάθει καλά το «ποίηση». Και το λέει με άνεση πια, αν κρίνουμε από τις τηλεοπτικές εμφανίσεις του. Όσο για τον Δημήτρη Δανίκα, που του πήρε τη συνέντευξη για το «Πρώτο Θέμα», έχει ειδικευτεί πλέον στις μοντέρνες αγιογραφίες. Με τάχαμου ελεύθερο ύφος, λίγη αργκό, άφθονο λάιφ στάιλ και τα παρόμοια.

Διαφωνίες... κορυφής

«Αυτό το πάντρεμα νεοφιλελευθερισμού, εθνικισμού και νεοσυντηρητισμού δεν είναι, προφανώς, πατέντα του κ. Μητσοτάκη. Είναι η κακοχωνεμένη μεταφορά της στρατηγικής **Τραμπ - Ορμπάν - Σαλβίνι** στην Ελλάδα, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να αναγεννηθεί πολιτικά η -και κυριολεκτικά- χρεοκοπημένη εγχώρια Δεξιά». Το έγραψε ο πρώτος τη τάξει υπουργός, Αλέξης Χαρίτσης, σε άρθρο του στην «Αυγή» της περασμένης Κυριακής.

Κι εμείς ποιον να πιστέψουμε; Τον Χαρίτη, που βάζει τον Τραμπ στο ίδιο τσουβάλι με τον Ορμπαν και τον Σαλβίνι, στο τσουβάλι της ακροδεξιάς, ή τον Τσίπρα που μας είχε πει ότι οι ενέργειες του Τραμπ φαίνονται καμιά φορά διαβολικές, αλλά γίνονται πάντοτε για το καλό; Μπορεί να είναι σχετικά νέος στην πολιτική ο Χαρίτσης, όμως την τέχνη της πολιτικής απάτης την έχει μάθει καλά.

Σαράντα χρόνια φούρναρης

Ο Τέρενς Κουίκ επέλεξε το κομματικό ραδιόφωνο του ΣΥΡΙΖΑ για να εκφράσει -με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο- τη διαφωνία του με την επίθεση κατά του Κοτζιά, που ενορχήστρωσε ο Καμμένος. «Θα πρέπει να μην ξαναυπάρξει τέτοιου είδους αναφορά στο πρόσωπο του υπουργού Εξωτερικών, που στο κάτω-κάτω ποτέ δεν έχει κάνει προσωπικές αναφορές εναντίον οποιουδήποτε άλλου υπουργού», δήλωσε ο (μόνιμος) υφυπουργός Ανευ Αντικειμένου, ενώ δεν παρέλειψε να υπερασπιστεί τη δική του συνεργασία με τον Κοτζιά. Δεν είναι λογικό, είπε με νόημα, «να βγαίνει το ένα κόμμα και να τα βάζει με τον α’, τον β’, τον γ’. Κακό κάνουμε, σε μία εποχή που χρειάζεται συνοχή σε όλα τα επίπεδα».

Αναφερόμενος στις δημοσκοπήσεις, ο Κουίκ είπε ότι οι ANEL χρειάζονται σωστή διαχείριση για να ξαναμπούν στη Βουλή. Και το «μπομπούνισε»: «Υπάρχουν και άλλα θέματα, όπως π.χ. το Μακεδονικό, αλλά η ατζέντα αυτή την στιγμή, άσχετα με τις παγιωμένες θέσεις των κομμάτων, πρέπει να είναι η καθημερινότητα των Ελλήνων. Εκεί εστίασε και η κουβέντα μεταξύ Τσίπρα και Καμμένου την περασμένη Πέμπτη στο Μαξίμου και νομίζω ότι συμφώνησαν». Όσο για τη δική του στάση στη Βουλή, όταν έρθει για κύρωση η Συμφωνία των Πρεσπών, δεν είπε ότι θα την καταψηφίσει, όπως λέει η γραμμή των ANEL. Απάντησε ότι θα είναι «ο τελευταίος που θα παραβιάσω την συμφωνία των δύο ηγετών, που είπαν ότι θα ξαναδούν αυτό το θέμα τον Μάρτιο. Δεν θα μπω σε άλλη συζήτηση». Εντάξει, Τέρενς, καταλάβαμε...

Ομορφιές (2)

Ο στρατηγός Μιχαήλ Κωσταράκος έγινε αρχηγός ΓΕΕΘΑ τον Νοέμβριο του 2011 (κυβέρνηση Παπανδρέου) και αποστρατεύθηκε στις 15 Σεπτέμβρη του 2015 (υπηρεσιακή κυβέρνηση Θάνου), για να ανακληθεί αυθημερόν στην ενεργό υπηρεσία, προκειμένου να αναλάβει στις 6 Νοέμβρη του 2015 για τα επόμενα τρία χρόνια την προεδρία της Στρατιωτικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Κωσταράκος, λοιπόν, έγραψε μια «πύρινη» ανάρτηση στο λογαριασμό του στο facebook, με τίτλο «*Πού πήγαν τα λεφτά που δόθηκαν για τις μεταναστευτικές ροές;»*, ζητώντας από την κυβέρνηση λογαριασμό για τη διαχείριση των ευρωπαϊκών κονδυλίων για τους πρόσφυγες. Γράφει με κεφαλαία γράμματα στην κατακλείδα της ανάρτησής του: «*Τελικά πού πήγαν τα λεφτά; Απαιτείται άμεση ανάλυση και απόδοση λογαριασμού, τώρα!!! Πριν να είναι πολύ αργά!!!*».

Αγνοούμε αν ο Κωσταράκος, του οποίου η θητεία στις Βρυξέλλες λήγει τον Νοέμβρη, εγγράφει υποθήκες για να συνεχίσει με πολιτική καριέρα. Σημειώνουμε, όμως, την απάντηση του Καμμένου: «*Ο κ. Κωσταράκος δεν πρέπει να ανησυχεί, αφού στα κονδύλια αυτά δεν συμπεριλαμβάνεται ούτε ο μάγειςρας, ούτε ο καμαρώτος που είχε ζητήσει!*»!

Ρεντίκολο

Καθόταν συνοφρυωμένος στην πολυθρόνα και κοίταζε βλοσυρά το αμφιθέατρο (τους «ψάρωνε»!) μέχρι να του δώσει ο πρόεδρος το λόγο για ν’ απευθυνθεί στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ. Ο Τραμπ άρχισε να μιλάει έχοντας το ίδιο βλοσυρό ύφος. Μέχρι που πέταξε την κοτσάνα: Η δική μου διακυβέρνηση έχει πετύχει περισσότερα από κάθε άλλη στην ιστορία της υπερδύναμης. Αυθόρμητα γέλια από την αίθουσα σκέπασαν τη φωνή του. Όταν το κατάλαβε, γέλασε κι αυτός! Κανονικό ρεντίκολο.

Χαντέρ Αντνάν

Απεργία πείνας ξανά

Σε απεργία πείνας βρίσκεται για άλλη μια φορά, ο παλαιστίνιος αγωνιστής και σύμβολο του αγώνα των παλαιστίνιων κρατουμένων ενάντια στην διοικητική κράτηση, Χαντέρ Αντνάν έχοντας διανύσει ήδη την 25η μέρα.

Ο Αντνάν διεκδικεί την άμεση απελευθέρωσή του μετά τη σύλληψη από τους σιωνιστές στη Τζενίν της Δυτικής Οχθης στις 11 Δεκέμβρη του 2017, ενώ η κατάσταση της υγείας του παραμένει άγνωστη καθώς το Ισραήλ έχει απαγορεύσει την επαφή του με το δικηγόρο του ή τους συγγενείς του. Στο παρελθόν, ο Αντνάν έχει πραγματοποιήσει άλλες δύο απεργίες πείνας πετυχαίνοντας την απελευθέρωσή του.

Οι επαναλαμβανόμενες συλλήψεις και φυλακίσεις παλαιστίνιων αγωνιστών που πέτυχαν μέσα από μακροχρόνιες και εξαντλητικές απεργίες πείνας την απελευθέρωσή τους, όπως ο Χαντέρ Αντνάν ή ο Σαμίρ Ισάουι, έχουν σαν στόχο να αχρηστεύσουν την απεργία πείνας ως όπλο του αγώνα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατουμένων και να σπάσουν το ηθικό τους. Δεν το κατάφεραν μέχρι τώρα και δε θα το καταφέρουν και στο μέλλον.

Στο στόχαστρο του Αμπάς οι οικογένειες των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων

Από τον Μάρτη του 2018, η Παλαιστινιακή Αρχή έχει μειώσει στο μισό τα επιδόματα των οικογενειών που έχουν μέλη τους πολιτικούς κρατούμενους στις ισραηλινές φυλακές, οι οποίοι είναι μέλη ή στελέχη της Χαμάς και της Ισλαμικής Τζιχάντ. Για τη συντριπτική πλειοψηφία αυτών των οικογενειών το συγκεκριμένο επίδομα είναι το μοναδικό τους έσοδο.

Η Παλαιστινιακή Αρχή αρνείται επίσημα ότι έχει προχωρήσει σε αυτή την κίνηση και ισχυρίζεται ότι τα επιδόματα πληρώνονται εξ ολοκλήρου στους δικαιούχους. Όμως, εκατοντάδες είναι οι καταγγελίες οικογενειών κρατούμενων που δεν ανήκουν στη Φατάχ, το Λαϊκό Μέτωπο και την PLO, για τη μείωση των επιδομάτων τους, γεγονός που δεν αφήνει περιθώριο αμφισβήτησης. Η κατάσταση αυτών των οικογενειών στη Γάζα, από όπου προέρχονται 350 παλαιστίνιοι κρατούμενοι, είναι ακόμα χειρότερη, με δεδομένη την τεράστια ανεργία που επικρατεί ειδικότερα στην νεολαία, ενώ η μείωση των επιδομάτων αναγκάζει πολλές οικογένειες να δανειστούν χρήματα από συγγενείς προκειμένου να επιβιώσουν και να μην εξαθλιωθούν τελείως.

Τα επιδόματα της ΠΑ στις οικογένειες των κρατουμένων, που προέρχονται κυρίως από τις επιδοτήσεις που παίρνει η ΠΑ από τις ΗΠΑ και άλλες χώρες, βρίσκονται εδώ και καιρό υπό την απειλή

περιορισμού τους, στο πλαίσιο της αυξανόμενης πίεσης που ασκούν οι Αμερικάνοι στον παλαιστινιακό λαό, μέσω της μεταφοράς της αμερικάνικης πρεσβείας στην Ιερουσαλήμ και του τερματισμού της αμερικάνικης χρηματοδότησης της UNRWA (υπηρεσία του ΟΗΕ για τους παλαιστίνιους πρόσφυγες).

Τον περασμένο Μάρτη, η αμερικάνικη κυβέρνηση πέρασε νόμο, το λεγόμενο Νόμο Τέιλορ Φορς, (από το όνομα του Αμερικανού που σκοτώθηκε στη Γιάφα το 2016, μετά από επίθεση παλαιστίνιου μαχητή), που περιορίζει δραστικά την αμερικάνικη χρηματοδότη της ΠΑ σε

οτιδήποτε δεν αφορά τη συνεργασία ασφάλειας με τους σιωνιστές στην Δυτική Οχθη. Στα κονδύλια που κόπηκαν περριλαμβάνεται και ένα μεγάλο μέρος των επιδομάτων για τις οικογένειες των παλαιστίνιων κρατούμενων. Τον περασμένο Ιούλη, η ισραηλινή Κνεσέτ ψήφισε νόμο που δίνει τη δυνατότητα στην κυβέρνηση να αφαιρέσει από την ΠΑ το ποσό που θεωρεί ότι προορίζεται για τα επιδόματα, που το Ισραήλ υπολογίζει ότι φτάνει περίπου τα 333 εκατομμύρια δολάρια.

Αυτή τη στιγμή, οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι στα ισραηλινά κάτεργα είναι 5.781, σύμφωνα με την οργάνωση υπεράσπισης των δικαιωμάτων των παλαιστίνιων κρατούμενων Addameer, ενώ είναι ξεκάθαρο ότι για άλλη μια φορά ο Αμπάς χρησιμοποιεί τον παλαιστινιακό λαό και τους φυλακισμένους του ως ομήρους για να ασκήσει πίεση στην κυβέρνηση της Χαμάς στη Γάζα. Επιδιώκει να την αναγκάσει να υποκύψει στις πιέσεις του και πρωτίστως να διαλύσει το ένοπλο σκέλος της, κάτι που αποτελεί δικό του διακαή πόθο, αλλά και ιταμή πρόκληση για την Αντίσταση. Το μόνο σίγουρο είναι ότι η Χαμάς δεν πρόκειται να υποκύψει στις πιέσεις και το μοναδικό αποτέλεσμα που θα έχει αυτή η κίνηση είναι να απαξιωθεί ακόμα περισσότερο η Παλαιστινιακή Αρχή και η Φατάχ στα μάτια του παλαιστινιακού λαού.

Θα βγάλει λαγό η κάλπη;

Αύριο το βράδυ θα ξέρουμε αν η κάλπη του δημοψηφίσματος που θα διεξαχθεί στη Δημοκρατία της Μακεδονίας θα βγάλει λαγό. Εννοούμε έκπληξη, δηλαδή επικράτηση του «όχι» έναντι του «ναι», το οποίο στα γκάλοπ επικρατεί άνετα (με 57%). Ο Ζάεφ δήλωσε ότι αν επικρατήσει το «όχι», τότε η Συμφωνία των Πρεσπών θα ακυρωθεί. Αντίθετα, ο Ντιμιτρόφ δήλωσε πως η κυβέρνηση δε δεσμεύεται από το δημοψήφισμα και πρέπει να προχωρήσει ακόμα και αν επικρατήσει το «όχι»! Να προχωρήσει να πάει πού; Σε ψηφοφορία στη Βουλή για αναθεώρηση του Συντάγματος, με την αντιπολίτευση να κάνει πάρτι επικαλούμενη τη λαϊκή ψήφο; Ή σε εκλογές που ο Ζάεφ θα τις χάσει πανηγυρικά;

Το ποσοστό συμμετοχής τις τελευταίες μέρες το έχουν βάλει σε δεύτερη μοίρα. Ο Ζάεφ θα ήθελε, φυσικά, 50+%, όμως και με μικρότερη συμμετοχή δε θα πει τίποτα, αν νικήσει το «ναι». Και μάλλον δε θα πάει σε εκλογές, αλλά θα δοκιμάσει να εκβιάσει τη θετική ψήφο της αντιπολίτευσης για την αναθεώρηση του Συντάγματος. Ίδωμεν...

Λόγια για λαϊκή κατανάλωση

Στις 12 Σεπτέμβρη, σε μια συνεδρίαση που χαρακτηρίστηκε «ιστορική», το Ευρωκοινοβούλιο ενέκρινε (με 448 ναι, 197 όχι και 48 αποχές) ψήφισμα με το οποίο ζητά την ενεργοποίηση του άρθρου 7 της Συνθήκης ΕΕ για την Ουγγαρία, κρίνοντας πως η πολιτική της κυβέρνησης Ορμπαν συνιστά σαφή κίνδυνο παραβίασης των ευρωπαϊκών αξιών. Ο ίδιος ο Ορμπαν πήγε στο Ευρωκοινοβούλιο και μίλησε, ενώ μια μέρα πριν είχε δηλώσει με τη συνήθη αυθάδεια του, απευθυνόμενος στους βουλευτές του ΕΛΚ: «Δε θα εγκαταλείψω ποτέ το ΕΛΚ. Με προσκάλεσε σ’ αυτό ο Χέλμουτ Κολ, κι αυτός έχει πεθάνει». Όπως έγραψε η Monde, κανένας δεν τόλμησε να ζητήσει την αποχώρησή του. Την επομένη, βέβαια, 116 βουλευτές του ΕΛΚ, μεταξύ των οποίων ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου Μάνφρεντ Βέμπερ και ο πρόεδρος του ΕΛΚ Γιόζεφ Ντολ, ψήφισαν «ναι» στο ψήφισμα.

Η ενεργοποίηση του άρθρου 7 συνεπάγεται κυρώσεις ενάντια στην υπαίτια χώρα, οι οποίες μπορούν να φτάσουν μέχρι την αναστολή του δικαιώματος ψήφου στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Μόνο που αυτό δεν το αποφασίζει το Ευρωκοινοβούλιο αλλά το Συμβούλιο. Και μάλιστα με ομοφωνία. Λεπτομέρεια (με μεγάλη σημασία): στη σύνοδο κορυφής του Ζάλτσμπουργκ το «ζήτημα Ορμπαν» δεν υπήρχε καν στην ημερήσια διάταξη. Το ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου είναι καθαρά για λαϊκή κατανάλωση.

Σκάνδαλο είναι το ίδιο το Υπερταμείο

Αυτοί θα πουλήσουν και την Ακρόπολη, λέγαμε πικρά την περίοδο των Σαμαροβενιζέλων. Αυτοί δεν πρόλαβαν να κάνουν τις σχετικές κινήσεις και έτσι η καυτή πατάτα πέρασε στα χέρια των «αντιμνημονιακών» Τσιπροκαμμένων. Οι οποίοι, αφού έπαιξαν θέατρο για ένα εξάμηνο, υπέγραψαν το τρίτο Μνημόνιο με τα συμπαρομαρτούντα του. Ένα από τα οποία ήταν και το Υπερταμείο Ξεπουλήματος της Κρατικής Περιουσίας.

Ο Τσίπρας έδωσε μάχη, έλεγαν, σ’ εκείνη τη 17ωρη σύνοδο κορυφής τον Ιούλη του 2015. Μάχη για να μην είναι η έδρα του Υπερταμείου στο Λουξεμβούργο, αλλά να είναι στην Αθήνα! Λες κι έχει σημασία η έδρα και όχι το περιεχόμενο. Το πέρασμα όλης της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου σ’ αυτό το Υπερταμείο και τις θυγατρικές του, που ελέγχονται απόλυτα από τους ιμπεριαλιστικές δυναιστές.

Ηρθε, λοιπόν, η ώρα να «πουλήσουν και την Ακρόπολη». Στο Υπερταμείο πέρασαν πρόσφατα περισσότερα από δέκα χιλιάδες ακίνητα του Δήμουσίου. Μεταξύ αυτών και πλείαδα αρχαιολογικών χώρων! Μετά το σόλο που ξέσπασε, έσπευσαν να βγάλουν ανακοινώσεις. «Είναι ξεκάθαρο ότι δεν μεταβιβάζονται, ούτε και θα μπορούσαν άλλωστε να μεταβιβαστούν, αρχαιολογικά μνημεία ή ακίνητα όπως αιγιαλοί, παραλίες, περιοχές Natura, δασικές εκτάσεις και λοιπές κατηγορίες εκτός συναλλαγής, όπως αναφέρει και η σχετική ανακοίνωση του υπουργείου Οικονομικών. Ο νόμος 4389/2016 εξαιρεί ρητά και ανεπιφύλακτα τα ακίνητα αυτά», ανακοίνωσε το Υπερταμείο. Και συμπλήρωσε: «Συνεπώς, δεν τίθεται θέμα μεταβίβασης όσων ακινήτων εμπύπτουν στις εξαιρέσεις του νόμου. Το σύνολο των ακινήτων θα επανελεγχθεί, όπως αναφέρεται και στο ΦΕΚ, με την υποστήριξη όλων των αρμοδίων αρχών και φορέων. Για όλες τις εξαιρέσεις, κατά περίπτωση, θα αποφανθεί η εκάστοτε αρμόδια αρχή (Δασική Υπηρεσία, Εφορείες Αρχαιοτήτων, Κτηματικές Υπηρεσίες, κ.λπ.)». Τα μνημεία, τα μουσεία, οι αρχαιολογικοί χώροι, οι ιστορικοί τόποι, η πολιτιστική κληρονομία εν γένει δεν παραχωρούνται και δεν υπάγονται σε καθεστώς συναλλαγής. Στο πλαίσιο αυτό, η διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς αποτελεί αποκλειστική και ασδιαπραγμάτευτη αρμοδιότητα του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού», ανακοίνωσε με άπιστευτο θράσος το ΥΠΠΟ, που είχε κάνει τη λίστα με τα προς μεταβίβαση ακίνητα!

Αμα είναι όπως τα λένε, τότε γιατί δεν έκαναν τον έλεγχο πριν κάνουν τις μεταβιβάσεις στο Υπερταμείο; Υπαινίχτηκαν ότι δεν είχαν το χρόνο να κάνουν τους ελέγχους, γιατί έπρεπε να γίνει η μεταβίβαση στο πλαίσιο των συμφωνηθέντων με την τελική αξιολόγηση του τρίτου Μνημönιου. Κι εμείς γιατί να τους πιστέψουμε, όταν έχουμε να κάνουμε με αποδοεδειγμένα ψεύτες;

Πράγματι, στον ιδρυτικό νόμο του Υπερταμείου γίνεται λόγος για εξαιρέσεις. Όμως δεν πρόκειται μόνο για τα διάφορα μνημεία και τους αρχαιολογικούς χώρους, αλλά και για τον περιβάλλοντα χώρο τους. Κι αυτός ο περιβάλλων χώρος σήκωνει «αξιοποίηση». Δηλαδή, εκχώρησή του σε ιδιώτες καπιταλιστές για έναν αιώνα (συγγνώμη, για 99 χρόνια, όπως είναι ο κανόνας!), οι οποίοι θα φροντίσουν για την «αξιοποίηση» και την «ανάπτυξή» του.

«Περαιτέρω και ανεξάρτητα από τις φημολογούμενες μεταβιβάσεις μνημείων που δεν αληθεύουν, είναι σημαντικό ότι η προσπάθεια δημιουργίας λίστας έγινε προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας και όχι το αντίστροφο. Για όσα ακίνητα ξεκάθαρα και διαπιστωμένα δεν εμπύπτουν σε εξαιρέσεις, η ακριβής καταγραφή θα προσδώσει αξία, ειδικά καθώς σήμερα πολλά ακίνητα απαξιώνονται ή καταπατούνται ή είναι εντελώς αναξιοποίητα. Η αξιοποίηση θα γίνει στο πλαίσιο μίας μελετημένης στρατηγικής με στόχο την δημιουργία αξίας για την εθνική οικονομία και τις τοπικές κοινωνίες», κατέληγε η ανακοίνωση του Υπερταμείου. Αυτή η λογική «χωράει» τα πάντα. Και τους αρχαιολογικούς χώρους και τα μνημεία.

Ακόμα, όμως, κι αν εξαιρεθούν από την «αξιοποίηση» οι αρχαιολογικοί χώροι με το «Βαρύ» όνομα (δεν νομίζουμε ότι μπορεί κάποιος να εκχωρήσει σε ιδιώτες την Ακρόπολη - όχι με τα σημερινά δεδομένα τουλάχιστον), το σκάνδαλο του Υπερταμείου παραμένει. «Πολλά ακίνητα απαξιώνονται ή καταπατούνται ή είναι εντελώς αναξιοποίητα», αναφέρει το Υπερταμείο. Γιατί δε δίνουν στη δημοσιότητα τη λίστα με τα περίπου 70.000 ακίνητα της Κτηματικής Εταιρίας του Δημοσίου, που έχουν περάσει στο Υπερταμείο από το 2016 και να μας πουν ποια είναι τα «αναξιοποίητα» ακίνητα και πώς θα τα «αξιοποιήσουν»; Ακόμα κι ένα μικρό παιδί μπορεί να σκεφτεί πως οι «κενυδνότες» (δηλαδή τα αρπακτικά) δε θα ενδιαφερθούν για τους «κατιμάδες» αλλά για τα «φιλέτα». Και τα «φιλέτα» δε θα περιλαμβάνουν μόνο κάποινα εγκαταλειμμένα κτίρια στα κέντρα των μεγάλων πόλεων, αλλά θα περιλαμβάνουν και δάση, δασικές εκτάσεις, αιγιαλούς (με τον τόσο ασαφή ορισμό τους), περιβάλλοντες χώρους αρχαιολογικών μνημείων και ό,τι κριθεί ότι μπορεί να αποφέρει κέρδος. Υπερταμείο σημαίνει πλιάτσικο στην κρατική περιουσία.

Ακόμα και στην εποχή της κρίσης και των Μνημονίων Η απασχόληση κινείται σε όχι ευκαταφρόνητα επίπεδα, όμως δεν εισπράττονται οι ασφαλιστικές εισφορές

Ετος	ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ				ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ				ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ			Σύνολο ασφαλισμένων
	Ασφαλισμένοι	Μέσος μισθός	Μέσο μεροκάμ	Μέρεας ασφάλισ	Ασφαλισμένοι	Μέσος μισθός	Μέσο μεροκάμ	Μέρεας ασφάλισ	Ασφαλισμένοι	Μέσο μεροκάμ	Μέρεας ασφάλισ	
2007	1.536.019	1240.77	51.61	24.04	259.561	499.92	27.14	18.41	184.508	58.91	14.56	1.980.088
2008	1.450.964	1294.10	53.93	23.98	271.072	523.89	28.40	18.44	161.253	63.57	14.16	1.883.289
2010	1.195.282	1370.41	58.01	23.62	301.334	569.00	29.66	19.16	39.758	63.19	12.10	1.536.374
2011	1.322.203	1425.66	59.86	23.81	305.341	602.79	31.42	19.18	64.366	68.51	12.33	1.691.910
2012	1.194.782	1307.40	58.18	23.62	301.317	567.00	29.66	19.18	39.758	63.14	12.10	1.535.857
2013	1.201.105	1301.47	55.39	23.49	360.515	489.88	26.38	18.55	32.856	48.14	12.83	1.594.476
2014	1.290.846	1235.82	52.87	23.36	456.150	428.90	24.29	17.66	35.650	42.74	13.18	1.782.646
2015	1.344.292	1203.21	51.75	23.24	506.366	415.16	23.87	17.39	33.907	40.91	13.14	1.884.565
2016	1.393.089	1188.89	51.13	23.25	572.545	367.55	23.66	16.90	33.761	40.79	13.55	1.999.395
2017	1.458.370	1165.95	50.18	23.24	614.034	392.65	23.65	16.70	30.529	40.23	13.82	2.102.934

Σύμφωνα με την επεξεργασία των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ) που καταθέτουν οι εργοδότες στο πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι ασφαλισμένοι ήταν το 2017, κατά μέσο όρο, 2.102.934. Απ’ αυτούς 1.411.152 ήταν ασφαλισμένοι πλήρους απασχόλησης και 614.034 μερικής απασχόλησης.

Σύμφωνα, όμως, με το περιβόητο Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνψ, που σκαρώθηκαν στα μέσα του 2013 από την κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων και το χρησιμοποiei με την ίδια ζέση και η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, οι ασφαλισμένοι το 2017 ήταν 1.824.437. Απ’ αυτούς, 1.411.152 ασφαλισμένοι πλήρους απασχόλησης και 413.285 μερικής απασχόλησης. Όπως διαπιστώνουμε, η διαφορά είναι πολύ μεγάλη: 278.497 εργαζόμενοι! Οα δούμε παρακάτω πού οφείλεται αυτή η διαφορά και ποια σκοπιμότητα υποκρύπτει.

Το σύστημα των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ) άρχισε να εφαρμόζεται από το 2002, ενώ από το 2004 αρμόδια Διεύθυνση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ επεξεργαζόταν τις ΑΠΔ που καταθέτουν οι καπιταλιστές εργοδότες. Οι τελευταίοι, καταθέτουν μεν τις ΑΠΔ, αλλά δεν αποδίδουν όλοι τα οφειλόμενα ποσά ή αποδίδουν ένα μικρό μέρος απ’ αυτά.

Ο Πίνακας 1 αναφέρεται στα στοιχεία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ενώ ο Πίνακας 2 στα στοιχεία που δημοσιοποιεί το Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνψ.

◆ Από την εξέταση του Πίνακα 1, αναφορικά με τους εργάτες και εργαζόμενους που ασφαλιζόντο στο ΙΚΑ, διαπιστώνουμε, ότι το 2007 και το 2008 οι ασφαλισμέ-

σαν τα 33 δισ. ευρώ!

◆ Ακόμα και στη μερική απασχόληση, το ασφαλιστό μεροκάματο και ο ασφαλιστέος μισθός κινούνται την ίδια περίοδο σε επίπεδα μεγαλύτερα από τα καταβαλλόμενα (Πίνακας 1, στήλη με τους ασφαλιστέους μισθούς και μεροκάματα). Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ συνεχίζει να ασφαλίζει με βάση τους μισθούς και τα μεροκάματα των ειδικοτήτων και όχι με βάση τις μειωμένες καταβαλλόμενες αποδοχές, που τις επέβαλαν οι καπιταλιστές, υποχρεώνοντας εργοδότες εκμεταλλεύονται την ανταγωντική νομοθεσία που επέβαλαν όλες οι κυβερνήσεις, όπως και τη μπαχαλοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών, και **εμφανίζουν δεκάδες χιλιάδες εργάτες και εργαζόμενους ως μερικούς απασχολούμενους, ενώ είναι πλήρως απασχολούμενοι**.

◆ Οι μισθοί και τα μεροκάματα πάνω στα οποία ασφαλιζόντο οι εργαζόμενοι την περίοδο 2007-2017 για πλήρη απασχόληση, παρά τις διακυμάνσεις, είναι σε σχετικά υψηλά επίπεδα και **αν εισπράττονταν οι ασφαλιστικές εισφορές θα απέφταναν στο πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σημαντικά έσοδα**.

Το ότι οι ασφαλιστικές εισφορές δεν εισπράττονται το ομολογούν αυτοί που συντάσσουν τις τριμηνιαίες εκθέσεις του ΚΕΑΟ (Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Εισφορών). Ομολογούν ότι οι καπιταλιστές εργοδότες καταθέτουν μεν τις ΑΠΔ, αλλά δεν αποδίδουν τις ασφαλιστικές εισφορές. Έτσι, **τα χρή προς τα ασφαλιστικά ταμεία τον Ιούνη του 2018 ξεπερά-σαν τα 33 δισ. ευρώ!**

Όπως είπαμε, η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων σκάρωσε στα μέσα του 2013 το Πληροφοριακό

17 χρόνια. Η μοριοδότηση δεν εξασφαλίζει ότι θα παραμείνουν στις θέσεις τους, όπως αποδείχτηκε και από τα αποτελέσματα της 3Κ. Η κυβέρνηση, όμως, αδιαφορεί γι’ αυτό. Το μόνο που την νοιάζει είναι να «πουλήσει» προεκλογικά την προκήρυξη κάποιων θέσεων εργασίας, οι οποίες όμως ήδη υφίστανται.

Η μόνη λύση που διασφαλίζει τους ήδη συμβασιούχους εργαζόμενους είναι η μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου, μέσω νομοθετικής ρύθμισης. Αυτή τη λύση πρέπει να την επιβάλουμε. Μη περιμένουν να την υιοθετήσει η κυβέρνηση.

Συνεχίζεται η φτηνή προπαγάνδα για τις Συλλογικές Συμβάσεις που «αποκτούν πάλι αξία»!

Στις 3 Σεπτέμβρη του 2018, η υπουργός Εργασίας υπέγραψε την επέκταση τεσσάρων κλαδικών συμβάσεων εργασίας, που είχαν υπογραφεί στις 16 Μάρτη του 2016, την 1η Ιούνη του 2017, στις 21 Νοέμβρη του 2017 και στις 19 Απριλίου του 2018. Ανάμεσα σ’ άλλα ευτράπελα, ισχυρίστηκε ότι η συλλογική διεκδίκηση αποκτά και πάλι τη σημασία που της αρμόζει!

Απάντησαμε στα κυβερνητικά ψεύδη με άρθρο μας στις 7 Σεπτέμβρη, με τίτλο «Προπαγάνδα απάτης με τις Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας». Σ’ αυτό το άρθρο καταλήγαμε ως εξής: «Προϋπόθεση για να αρχίσει να βελτιώνεται, έστω και υποτυπώδικο, η θέση των εργαζόμενων και να έχουν κάποια αξία οι ΣΣΕ, είναι -τουλάχιστoν- να καταργηθεί η κατ’άπτυστη δρ ή Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου της 28ης Φλεβάρη του 2012».

Στις 7 Σεπτέμβρη, συνεχίζοντας την προπαγάνδα της απάτης, η Αχτσιόγλου αποφάσισε να επεκτείνει την τοπική κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας των ξενοδοχοϋπαλλήλων της περιφέρειας Χανίων (έχει υπογραφεί στις 24 Γενάρη του 2017) και την τοπική κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας των ξενοδοχοϋπαλλήλων της περιφέρειας Λασιθίου (έχει υπογραφεί στις 23 Μάρτη του 2018). Και βέβαια, δεν έχασε την ευκαιρία να επαναλάβει το ψέμα, ότι η επέκταση των δύο αυτών συμβάσεων θα συμβάλει ουσιαστικά στη βελτίωση του διαθέσιμου εισοδήματος των εργαζόμενων.

Όταν οι συριζαίοι ήταν στην αντιπολίτευση, κατέκριναν την Εργάνψ. Όταν όμως έγιναν κυβέρνηση μαζί με τους ΑΝΕΛ, έχασαν την κριτική, αγκάλιασαν την Εργάνψ και επικαλούνται τα στοιχεία της, ενώ ταυτόχρονα αποσιωπούν τα στοιχεία που επεξεργάζεται και δημοσιοποιεί η Διεύθυνση Μελετών του ΕΦΚΑ.

Στις 17 Σεπτέμβρη, με νέα απόφασή της η Αχτσιόγλου επεξέτεινε την κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας των ξενοδοχοϋπαλλήλων (αφορά όλη

την Ελλάδα και έχει υπογραφεί στις 27 Μάρτη του 2018. Η γνωστή κασέτα έπαιξε και πάλι: και αυτή η συλλογική σύμβαση θα συμβάλει ουσιαστικά στη βελτίωση του διαθέσιμου εισοδήματος των ξενοδοχοϋπαλλήλων.

Το πρώτο που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι η συνύπαρξη κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας και τοπικών κλαδικών συμβάσεων των δεν είναι προς όφελος των ταξικών συμφερόντων των εργαζόμενων ξενοδοχοϋπαλλήλων. Η υπογραφή τοπικών κλαδικών συμβάσεων είναι μια τακτική των καπιταλιστών να ξενοδοχειακού κλάδου. Τέτοιες συμβάσεις δεν υπογράφονται μόνο στα Χανιά και στο Λασιθί, αλλά και αλλού, όπως π.χ. στη Ρόδο. Κι αυτό γίνεται προφανώς για να εισάγονται διαφορετικές ρυθμίσεις και έτσι να δημιουργείται σύγχυση για το τι ισχύει και τι είναι υποχρεωμένοι να

εφαρμόζουν οι ξενοδόχοι-καπιταλιστές.

Όπως είναι γνωστό, με την παράγραφο 1 του άρθρου 1 της όρης Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου (ΠΥΣ) του 2012, μειώθηκαν το κατώτατο μεροκάματο και ο κατώτατος μισθός της ΕΓΣ-ΣΕ (Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας) κατά 22%, ενώ καθιερώθηκε και ο υποκατώτατος μισθός με μείωση κατά 32% για τους νέους εργάτες και εργαζόμενους που είναι μικρότεροι των 25 ετών.

Αυτή η μείωση δεν προβλεπόταν και για τον κατώτατο μισθό και μεροκάματο στις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, γενικές ή τοπικές. Αυτό όμως δεν εμπόδισε τους ξενοδόχους καπιταλιστές των Χανίων και τους αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές να συμπεριλάβουν στην κλαδική

συλλογική σύμβαση εργασίας του 2012 το άρθρο 3 με τίτλο: Βασικοί Μηνιαίοι Μισθοί και Ημερομίσθια, που αναφέρει: «Ισχύει και ενσωματώνεται στην παρούσα η υπ’ αριθμ. 6/2012 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου (ΠΥΣ) (Αρθρo 1 παρ.1 εδ.β)». Το συγκεκριμένο εδάφιο είναι αυτό που προβλέπει τη μείωση του κατώτατου μισθού της ΕΓΣΣΕ για τους εργάτες και εργαζόμενους με ηλικία μικρότερη των 25 ετών κατά 32%!

Αυτή τη διάταξη της ΣΣΕ του 2012, καπιταλιστές και αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές φρόντισαν να την επαναλάβουν και στην τοπική κλαδική σύμβαση που υπογράφηκε στις 24 Γενάρη του 2017, αυτή που επεξέτεινε η Αχτσιόγλου. Προβλέπει η σύμβαση: «Αναφορικά με τους ενήλικους νεοεισερχόμενους στον ξενοδοχειακό κλάδο εργαζόμενους έως 25 ετών, ισχύουν και εξακολουθούν να εφαρμόζονται τα αναγραφόμενα στην από 25-07-2012 ΣΣΕ». Πρέπει να σημειωθεί ότι οι ρυθμίσεις προηγούμενων ΣΣΕ εξακολουθούν να ισχύουν, αν δεν αναφέρεται ρητά, με νεότερες διατάξεις, η κατάργησή τους. Η επανόληψη της συγκεκριμένης ρύθμισης εξυπηρετεί τη στόχευση των ξενοδόχων-καπιταλιστών να παραμείνει η ισχύς της και στην επόμενη τοπική κλαδική ΣΣΕ.

Η παρ.1 του άρθρου 1 της όρης ΠΥΣ δεν είναι η μοναδική διάταξη με την οποία μειώνεται ο βασικός μισθός των νεοεισερχόμενων ξενοδοχοϋπαλλήλων. Υπάρχει και το άρθρο 43 του νόμου 3986/2011, που προβλέπει μείωση του βασικού μισθού κατά 20%, αλλά όλων των εργαζόμενων που εί-ναι από 18 έως 25 ετών. Αυτή η διάτα-

ξη καταργήθηκε με την 6η ΠΥΣ. Έτσι, αν υποθέταμε ότι καταργείται η 6η ΠΥΣ, θα ίσχυε το άρθρο 43 του νόμου 3986/2011.

Παραπέρα: οι βασικοί μισθοί που προβλέπονται στις δύο τοπικές και στη γενική κλαδική των ξενοδοχοϋπαλλήλων, που επεξέτεινε η Αχτσιόγλου, είναι στην ουσία παγωμένοι από το 2012. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Με τις διατάξεις αυτών των συλλογικών συμβάσεων εργασίας καταργήθηκε το δήμερο Σαββάτου-Κυριακής ως ρεπό και μπορεί να δίνεται σε καθημερινές και όχι συνεχόμενες!

Ακόμα, με τη γενική Κλαδική ΣΣΕ των ξενοδοχοϋπαλλήλων της περιόδου 2014-2015 δίνεται το δικαίωμα στους ξενοδόχους-καπιταλιστές να βάζουν τους εργαζόμενους να δουλεύουν από μία έως δύο ώρες την ημέρα χωρίς αύξηση του μισθού, εφαρμόζοντας τις αντεργατικές διατάξεις της εκπεριτροπής εργασίας.

Σε όλα τα παραπάνω πρέπει να προσθέσουμε το γεγονός ότι τη μνημονιακή περίοδο οι ξενοδόχοι καπιταλιστές εφάρμοσαν την τακτική της υπογραφής ατομικών συμβάσεων εργασίας, μέσω των οποίων έφεραν τους μισθούς των ξενοδοχοϋπαλλήλων στα επίπεδα της ΕΓΣΣΕ. Έτσι, οι υψηλότεροι μισθοί που προβλέπονται στις τρεις κλαδικές συμβάσεις δεν έχουν κανένα αντίκρισμα.

Το ίδιο ισχύει για τα επιδόματα, αφού εξακολουθούν να ισχύει η 6η ΠΥΣ, που προβλέπει μόνο τέσσερα επιδόματα (τέκνων, ωρίμανσης, σπουδών και επικινδύνου εργασίας) και αυτά παγωμένα μέχρις ότου καταβεί το (επίσημο) ποσοστό ανεργίας κάτω από το 10%.

Ο Αποστόλου έφυγε, η πολιτική του συνεχίζεται

Τον Αύγουστο του 2016, το δίδυμο Βαγγέλη Αποστόλου - Μάρκου Μπόλαρη, υπουργός και αναπληρωτής υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, έβαλε την ταφόπλακα στο ελληνικό γιοούρτι, με την Κοινή Υπουργική Απόφαση που επιτρέπει πλέον τη χρήση εβαπορέ γάλακτος στην παρασκευή γιοουρτιού. Η παράγραφος 10 του άρθρου 1 της ΚΥΑ θεωρεί στην ουσία το «ελληνικό γιοούρτι» όχι ως προϊόν Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) μόνο αν στην Παρασκευή του χρησιμοποιείται γωπό ελληνικό γάλα. Παρολαύτα, ανέλαβαν να εξαπατήσουν τους φτωχούς κτηνοτρόφους με την υποβολή φακέλου στην ΕΕ.

Οι γαλαктоβιομηχανίες-μέλη του ΣΕΒΓΑΠ χρησιμοποιούν εβαπορέ γάλα για την παρασκευή γιοουρτιού και λοιπών γαλακτοκομικών προϊόντων. Επομένως, είχαν συμφέρον από την ΚΥΑ του 2016, που νομιμοποιούσε τη χρήση εβαπορέ γάλακτος. Από την άλλη, ο Θ. Μασούρας διεκδικούσε να αναλάβει το εργαστήριο του (όχι τζάμα, φυσικά) που κατάρτιση του φακέλου που θα υποβαλόταν στην ΕΕ.

Τόσο ο Αποστόλου όσο και οι υπόλοιποι συμμετέχοντες στην ομάδα εργασίας γνωρίζουν ότι το «Ελληνικό Γιοούρτι» δεν μπορεί να εγκριθεί ως προϊόν Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξη» (η έμφραση δική μας).

Ενδειξης (ΠΓΕ), ακόμη και αν για την παρασκευή του δε χρησιμοποιείται εβαπορέ γάλα. Το «Ελληνικό Γιοούρτι» μπορεί να εγκριθεί ως προϊόν Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) μόνο αν στην Παρασκευή του χρησιμοποιείται γωπό ελληνικό γάλα. Παρολαύτα, ανέλαβαν να εξαπατήσουν τους φτωχούς κτηνοτρόφους με την υποβολή φακέλου στην ΕΕ.

Πληροφορηθήκαμε ότι η ομάδα εργασίας εισηγήθηκε τον περασμένο Μάη στον Αποστόλου να ετοιμαστεί ο φάκελος για να ζητηθεί από την ΕΕ να εγκριθεί το «Ελληνικό Γιοούρτι» ως προϊόν ΠΓΕ, ότι αυτός αποδέχτηκε την εισήγηση και ότι η ετοιμασία του φακέλου ανατέθηκε στον αναπληρωτή κατήγη της Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών Θ. Μασούρα. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν γνωρίζουμε το ύψος της δαπάνης που θα κληθεί να καταβάλει ο ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ.

Την περασμένη Τετάρτη, συνε-

και ότι η δαπάνη θα καλυφθεί από τον ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ. Δεν νομίζουμε ότι δε γνωρίζει πως όλη αυτή η ιστορία με την ομάδα εργασίας και την υποβολή φακέλου αποσκοπεί στην εξαπάτηση των φτωχών κτηνοτρόφων. Ο Αποστόλου διώχτηκε από τον Τσίπρα, όμως η πολιτική του παρέμεινε.

Επιμένουμε να υποστηρίζουμε ότι όσο χρησιμοποιείται εβαπορέ γάλα στην παρασκευή γιοουρτιού (και όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων) και το «ελληνικό γιοούρτι» να θεωρείται από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων τρόπος παρασκευής, το γιοούρτι δεν μπορεί να εγκριθεί από την ΕΕ ούτε ως ΠΟΠ ούτε ως ΠΓΕ. Πρέπει, εδώ και τώρα, να καταργηθεί η χρήση εβαπορέ γάλακτος τόσο στην παρασκευή γιοουρτιού, όσο και στην Παρασκευή των υπόλοιπων γαλακτοκομικών προϊόντων. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να εγκριθεί το «ελληνικό γιοούρτι» ως ΠΟΠ.

Αγώνας

Από τη μια άκρη της Ελλάδας ως την άλλη (Ρόδος, Κεφαλονιά, Ιθάκη, Κέρκυρα, Θεσσαλονίκη, Κυκλάδες, Ρέθυμνο, κ.λπ.) γίνονται διαμαρτυρίες για τα χιλιάδες προβλήματα που αντιμετωπίζει το δημόσιο σχολείο: Κτιριακές εγκαταστάσεις, υποδομές, κενά σε εκπαιδευτικό προσωπικό και στην πρώτη γραμμή η κατάργηση των ολιγομελών τμημάτων των ΕΠΑΛ και των ΓΕΛ.

Ξεκίνησαν δε και οι πρώτες μαθητικές καταλήψεις.

Τα θετικά αποτελέσματα (ειδικά για τα ολιγομελή τμήματα) που έφερε ο αγώνας σε κάποιες περιπτώσεις δεν έλυσαν τα προβλήματα, που είναι και πολλά και τεράστια. Απαιτείται γενικός ξεσηκωμός, μαζικότητα και μαχητικότητα.

Για πολλοστή φορά εξαγγελίες

Εχουμε μπει σε παρατεταμένη προεκλογική περίοδο, εξ ου και οι εκ νέου εξαγγελίες του υπουργείου Παιδείας για μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση.

Σημειώνουμε ότι σε κάθε περίπτωση πρόκειται για εξαγγελίες, που πάμπολλες φορές πετάχθηκαν στον κάλαθο των αχρήστων, αφού οι «θεσμοί» τις αξιολόγησαν αρνητικά, ότι δε συνάδουν δηλαδή με την «πορεία της οικονομίας» και τους δημοσιονομικούς στόχους που έχουν επιβάλει τα μνημόνια, ακόμη και μετά την «έξοδο» από αυτά, αφού νόμοι και μέτρα έχουν ήδη προαποφασιστεί και η σκληρή επιτήρηση συνεχίζεται.

Αλλωστε, ο ορίζοντας υλοποίησης της εξαγγελίας των διορισμών είναι μακρινός. Τη σχολική χρονιά 2020-2021 (5.250 διορισμοί εκπαιδευτικών) και τη σχολική χρονιά 2021-2022 (5.250 διορισμοί).

Βέβαια, υπάρχει και η «δέσμευση» του Τσίπρα (από «δεσμεύσεις» έχουμε χορτάσει) για 4.500 εκπαιδευτικούς στην Ειδική Εκπαίδευση, την επόμενη σχολική χρονιά 2019 - 2020.

Ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι οι εξαγγελίες έγιναν κατόπιν συμφωνίας με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, οι αριθμοί που εξαγγέλθηκαν είναι σταγόνα στον ωκεανό και σε καμιά περίπτωση δεν καλύπτουν τις τεράστιες ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης. Μόνον από την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση αποχώρησαν το διάστημα 2008-2018 πάνω από 17.000 εκπαιδευτικοί, ενώ κάθε χρόνο απαιτούνται περίπου 25.000 αναπληρωτές για να «βουλώσουν» στοιχειωδώς τις «τρύπες» των σχολείων.

Αν αναλογιστούμε ότι τα επόμενα τρία χρόνια, πλην της φετινής χρονιάς που διανύουμε, θα αποχωρήσουν από την υπηρεσία και άλλοι εκπαιδευτικοί, αντιλαμβανόμαστε ότι ο αριθμός των εκπαιδευτικών που απαιτείται θα είναι μεγαλύτερος.

Καθαρή κοροϊδία δηλαδή.

Μειώσεις δαπανών

Δεν έσβησε ακόμη ο απόηχος των ταρατατζούμ για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής (συγχύευση των ΤΕΙ Αθηνάς και Πειραιά) και ο στόχος άρχισε να γίνεται ορατός: μείωση των δαπανών για την Παιδεία, περιορισμός της ροής των απόφοιτων προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση, εξοικονόμηση προσωπικού.

Όπως καταγγέλουν οι Σύλλογοι Εκτάκτου Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΣΕΕΠ) ΤΕΙ Αθηνάς και ΤΕΙ Πειραιά, ο αριθμός των νέων θέσεων για το έκτακτο εκπαιδευτικό προσωπικό στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής είναι σημαντικά μειωμένος σε σχέση ακόμα και με τους έκτακτους που είχε μόνο το ένα από τα δύο συγχωνευόμενα Ιδρύματα. Τα δύο ΤΕΙ (Αθηνάς και Πειραιά), για το ακαδημαϊκό έτος 2017-18 είχαν πάνω από 6.500 ώρες τις οποίες κάλυπτε το Εκτακτο Εκπαιδευτικό Προσωπικό.

Φέτος οι ώρες περιορίζονται σε 2.800, όχι γιατί δεν υπάρχουν πια ανάγκες στο νέο Ιδρυμα, αλλά λόγω της ελλιπέστατης χρηματοδότησης από το υπουργείο. Τα προγράμματα σπουδών τροποποιούνται σε μια προσπάθεια διαχείρισης της κατάστασης και τα εργαστηριακά μαθήματα πρακτικά «αφαιρούνται» και μετατρέπονται σε παρουσιάσεις.

Πηγή: alfavita

Πόρισμα Επιτροπής Παρασκευόπουλου

Κομμένο και ραμμένο στο περιεχόμενο του άρθρου 3 του ν. 4485/2017 («Οργάνωση και λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις»), με το οποίο επιχειρείται η ψευδεπίγραφη επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου, εμπλουτισμένο με καρυκεύματα σύστασης μπόλικων επιτροπών, είναι το Πόρισμα της Επιτροπής Παρασκευόπουλου για «τη μελέτη ζητημάτων ακαδημαϊκής ειρήνης και ελευθερίας».

Συγκεκριμένα:

Το Πόρισμα προσεγγίζει το θέμα της «παραβατικότητας» στα ΑΕΙ και του πανεπιστημιακού ασύλου, όπως ακριβώς το επίμαχο άρθρο του νόμου Γαβρόγλου, με το οποίο το άσυλο ορίζεται **μόνον ως «ακαδημαϊκό»** και αναγνωρίζεται «για την κατοχύρωση... των ακαδημαϊκών ελευθεριών στην έρευνα και τη διδασκαλία... την προστασία του δικαιώματος στη γνώση και τη μάθηση, έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει».

Το Πόρισμα αναφέρει χαρακτηριστικά τα εξής: «Η ειρήνη και ο ελεύθερος διάλογος στους ακαδημαϊκούς χώρους αποτελούν τους αναγκαίους και ιστορικά συστατικούς όρους της παιδείας: της παραγωγής και της μετάδοσης των γνώσεων. Είναι γνωστό ότι η ευρυθμία αυτή σε αρκετές περιπτώσεις διαταράσσεται από τα φαινόμενα παραβατικότητας. Τα τελευταία άλλοτε έχουν χαρακτηρίσει ατομικών προσβόλων και άλλοτε φθάνουν στην πρόκληση δυσλειτουργιών στις πανεπιστημιακές δραστηριότητες».

Το άσυλο λοιπόν, προσεγγίζεται με πνεύμα συντηρητικό και αντιδραστικό και όχι έτσι όπως ορίστηκε μέσα από τους αγώνες του λαού και της νεολαίας και μορφοποιήθηκε στη συνείδηση των εργαζόμενων που μάχονται για μια δίκαιη υπόθεση. Η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών αφορά και ιδέες και διεκδικήσεις με πολιτικές προεκτάσεις, που αφορούν ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία και μπορεί να εκφράζονται με όχημα το φοιτητικό κίνημα μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι η ηρωική εξέγερση του Πολυτεχνείου το '73.

Η αναφορά που γίνεται στο Πόρισμα ότι το Πανεπιστήμιο «δεν είναι στεγανό απέναντι στο κοινωνικό περιβάλλον», είναι καθαρά υποκριτική, καθόσον το άσυλο ορίζεται **μόνον ως ακαδημαϊκό**, ενώ στη συνέχεια τσουβαλιάζονται τα πάντα, από τα φαινόμενα εγκληματικότητας στους πανεπιστημιακούς χώρους, τη διακίνηση ναρκωτικών, τις φοιτητικές καταλήψεις, τις μαχητικές διεκδικητικές ενέργειες φοιτητών, εργαζόμενων στο Πανεπιστήμιο, κ.λπ., κάτω από όρους όπως «παραβατικότητα»,

«πρόκληση δυσλειτουργιών στις πανεπιστημιακές δραστηριότητες», «επικίνδυνες δραστηριότητες».

Είναι φυσικό μια τέτοια προσέγγιση να καταλήγει στην ανάγκη για «μειωμένη παραβατικότητα», την οποία εγγυάται η εφαρμογή του σχετικού άρθρου του νόμου Γαβρόγλου. Οι συριζαίοι δεν τόλμησαν να αποδεχθούν -στα λόγια τουλάχιστον- αυτό που ζητά μετ' επιτάσεως όλος ο εσμός του νεοφιλελευθρισμού, τη χωρίς όρους και όρια εισδοχή των δυνάμεων καταστολής στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Αλλωστε, το άρθρο 3 του ν. 4485/2017 παρέχει όλες τις σχετικές εγγυήσεις: 1) Ο «οποιοσδήποτε» «επιχειρεί να το καταλύσει», παραπέμπει ευθέως σε κάθε διαμαρτυρία και μαχητική εκδήλωση των φοιτητών, σε κάθε απεργία των εργαζόμενων του Πανεπιστημίου, εφόσον με αυτές τις πράξεις παρεμποδίζονται η διεξαγωγή της έρευνας και της διδασκαλίας. 2) Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου που αναφέρει: «Επέμβαση δημόσιας δύναμης σε χώρους των Α.Ε.Ι. επιτρέπεται αυτεπαγγέλτως σε περιπτώσεις κακουργημάτων και εγκλημάτων κατά της ζωής και **ύστερα από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση**» (οι εμφάσεις δικές μας). καλύπτει όλες τις πράξεις διαμαρτυρίας και αντίστασης των φοιτητών και των εργαζόμενων των ΑΕΙ, αφού αυτές κάλλιστα μπορούν να θεωρηθούν «έκνομες», να θεωρηθούν πλημμελήματα. Σημειώνεται ότι η απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου, (αποτελείται από τον Πρύτανη, τους Αντιπρυτάνεις, έναν εκπρόσωπο των φοιτητών και τον εκπρόσωπο των διοικητικών υπαλλήλων)

δεν απαιτεί ομοφωνία, αλλά λαμβάνεται **κατά πλειοψηφία** και **«σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η άποψη υπέρ της οποίας τάχθηκε ο Πρύτανης»**. Κοντολογίς, ο Πρύτανης στην ουσία είναι αυτός που αποφασίζει να επιτρέψει την επέμβαση των δυνάμεων καταστολής στο Πανεπιστήμιο και άσυλο ουσιαστικά δεν υφίσταται.

Για να ενισχύσει την επιχειρηματολογία του, το Πόρισμα, έναντι όλων αυτών που επενδύουν πολιτικά με τη «βία και ανομία» στα Πανεπιστήμια, εφηύρε τη σύσταση πολλών επιτροπών.

Αφού θεωρεί π.χ. ακόμη και «την βίαιη παρακώλυση της λειτουργίας οργάνων ΑΕΙ» (όλοι θυμόμαστε τα γεγονότα της περιόδου Φορτσάκη, όπου οι Σύγκλητοι πάσχιζαν να εφαρμόσουν με το αποφασίζομεν και διατάσσομεν το νόμο-έκτρωμα της Διαμαντοπούλου) «έγκλημα χαμηλής ποινικής απαξίας», το Πόρισμα της Επιτροπής, για την αντιμετώπιση των καταλήψεων, προτείνει:

◆ Οι διαρκείς καταλήψεις, από ομάδες φοιτητών ή και τρίτων, χώρων των ΑΕΙ, που χρησιμοποιούνται ως τόποι συνέρευσής («στέκια») θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν, με την παραχώρηση από την Κοσμητεία των οικείων Σχολών χώρου ή χώρων για τη συνύρεση φοιτητών, οι οποίοι θα λειτουργούν **υπό αυστηρούς όρους που θα θέτει η Κοσμητεία. Εφόσον δεν είναι δυνατή η ανεύρεση τέτοιων χώρων και οι διαρκείς καταλήψεις εμποδίζουν ακαδημαϊκές λειτουργίες, οι σχετικοί χώροι θα πρέπει να αποδίδονται στις Σχολές με εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας.**

◆ Για την αντιμετώπιση των διεκδικητικού χαρακτήρα πρόσκαι-

ρων καταλήψεων χώρων των ΑΕΙ, από φοιτητές ή άλλες ομάδες, με ή δίχως φθορές προτείνονται τα εξής: Συγκρότηση στα ΑΕΙ επιτροπής, αποτελούμενης από εκπροσώπους καθηγητών, φοιτητών και λοιπού προσωπικού, αρμόδιας **για τον εντοπισμό, τη συζήτηση και την επίλυση προβλημάτων που διαβλέπεται ότι θα προκαλέσουν αναταραχές στα Πανεπιστήμια**. Σύσταση στις επιμέρους Σχολές των ΑΕΙ επιτροπής αρμόδιας για την αντιμετώπιση τυχόν καταλήψεων σε συνεργασία με τους φοιτητές. Κατάρτιση από τις Συγκλήτους των ΑΕΙ **Κώδικα Δεοντολογίας** για φοιτητές και καθηγητές (οι εμφάσεις δικές μας).

Εμείς σημειώνουμε ότι οι αντιδραστικοί νόμοι που θεσπίζουν οι κυβερνήσεις και επιχειρούν να ενταφιάσουν το δημόσιο Πανεπιστήμιο (π.χ. αναθεώρηση άρθρου 16 του Συντάγματος) ή τις δημοκρατικές ελευθερίες, ή τα εγκλήματα των δυνάμεων καταστολής έναντι του κινήματος, ήταν διαχρονικά η αφορμή για τις πολυήμερες καταλήψεις των πανεπιστημιακών χώρων. Η «συζήτηση» δε μπορεί να δώσει λύσεις σε τέτοιου είδους ζητήματα, όπως ισχυρίζονται οι ομοιοπαθείς του ΣΥΡΙΖΑ. Αντίθετα, οι αστικές κυβερνήσεις υποχωρούν κάτω από την ασφυκτική πίεση που τους επιβάλλει το μαζικό, διεκδικητικό, μαχητικό κίνημα. Όλα τα υπόλοιπα είναι ροζ όνειρα για τους αφελείς και τους απολογητές του συστήματος. Επιπλέον, το Πόρισμα επιδίδει, διά των «εκπροσώπων» των φοιτητών (αλήθεια πώς θα ορίζονται αυτοί;) να εγκλωβίσει το φοιτητικό κίνημα στο στενό κορσέ του «Κώδικα Δεοντολογίας» που θα θεσπίσουν οι Σύγκλητοι των ΑΕΙ!

Μεταξύ των «συνθετικών θέσεων» που διατύπωσε ο Πρόεδρος της Επιτροπής Ν. Παρασκευόπουλος είναι και οι εξής:

◆ Χρήσιμο είναι στο καθένα πανεπιστήμιο να συγκροτείται και να είναι διαθέσιμο ένα δίκτυο υπευθύνων (πρυτάνεων, καθηγητών, φοιτητών, Εισαγγελέα, Αστυνομίας, τοπικών αρχόντων, δημοσιογράφων κλπ), με απαραίτητη τη συμμετοχή και υποδεικνυόμενων από την ίδια τη φοιτητική κοινότητα, φοιτητών, οι οποίοι να επικοινωνούν προς επίλυση των θεμάτων. Το δίκτυο θα συντονίζεται από τον Πρύτανη, ενώ η ταυτότητα των μελών του θα είναι προκαθορισμένη, είτε ατομικά είτε με βάση την τυπική προσωπική ιδιότητα. Το δίκτυο μπορεί να μην έχει πάγια λειτουργία, αλλά να είναι διαθέσιμο μέσω ηλεκτρονικής λίστας επικοινωνίας των μελών.

Δηλαδή, θα υπάρχει μια επιτροπή, στην οποία την πλειοψηφία θα αποτελούν οι στυλοβάτες του συστήματος (πρυτάνεις, εισαγγελείς, τοπικοί άρχοντες, αστυνομία) (ακόμη και στην περίπτωση που υποθέσουμε ότι

Ο Μιχαλολιάκος ως... Σωκράτης, έτοιμος... να πιει το κώνειο!

Το βλοσυρό μούτρο του φίρερ της ΧΑ στη φετινή σύναξή τους στις Θερμοπύλες αποκάλυπτε τα ζόρια που τραβάει. Ήταν και η πολύ χαμηλή συμμετοχή που δεν επέτρεπε χαρά και αισιοδοξία. Πού τα παλιά μεγαλεία, που κουβαλούσαν με πούλμαν απ' όλη την Ελλάδα; Τώρα, μετά βίας μαζεύτηκαν καμιά τριακοσαριά, τους έβαλαν να στέκονται κολλητά, και με μια σημαία στο χέρι όλοι και οι κάμεραμαν είχαν εντολή να παίρνουν πλάνα μόνο από χαμηλά, για να φαίνεται τάχαμου μπούγιο (και να γράψουν για... χιλιάδες!).

Αυτά στις 22 του Σεπτεμβρίου. Στις 19 του ίδιου μήνα, εμφανίστηκε στην ιστοσελίδα του νεοναζιστικού μορφώματος άρθρο-ποταμός, υπογραφόμενο από κάποιον Κώστα Αλεξανδράκη (αγνοούμε αν πρόκειται για ψευδώνυμο ή για κανονικό όνομα), υπό τον τίτλο «Η δίκη του Σωκράτη». Κι εκεί που θα περίμενε κανείς κάποιες από εκείνες τις βλακώδεις ιστοριογραφικές περιγραφές, στις οποίες αρέσκονται οι νεοναζί, διαπιστώνει ότι όλο το πόνημα

γράφτηκε για να παρομοιαστεί η δίκη του Σωκράτη με τη δίκη της ΧΑ! Και ο ίδιος ο Σωκράτης με τον φιρερίσκο, βεβαίως!

«Υπάρχουν πολλά κοινά ανάμεσα σε αυτή τη δίκη (σ.σ. του Σωκράτη) και στην όλη σκευωρία που έχει στηθεί εναντίον της Χρυσής Αυγής», γράφει αρχή-αρχή ο συγγραφέας, για να ενημερώσει τους αναγνώστες του περί τίνος πρόκειται. Κι επειδή η κατάληξη της δίκης του Σωκράτη είναι γνωστή, ο συγγραφέας αφιερώνει τα τελευταία λόγια του στο... μοιραίο, που το βλέπει να επέρχεται με τη νομοτέλεια φυσικού φαινομένου: «Όποια

και αν είναι η τελική έκβαση της όλης υποθέσεως η Χρυσή Αυγή είναι ήδη δικαιωμένη στα μάτια του Ελληνικού Λαού και οι **κατηγοριοί της είναι ήδη καταδικασμένοι σε πολιτική ανυπαρξία, ανυποληψία και χλεύη**» (δικές του οι εμφάσεις).

Βλέπουν την καταδίκη να έρχεται και ο φιρερίσκος βάζει τους κολαούζους του να του φτιάξουν αιογραφία οσιομάρτυρα. Οι κατηγοροί του θα τον καταδικάσουν, όμως αυτός είναι δικαιωμένος στη συνείδηση του λαού και θα μείνει στην Ιστορία σαν τον Σωκράτη! Αν δεν επρόκειτο για μια δολοφονική συμμορία, θα γελοούσαμε...

Ο βρόμικος κόσμος της προπαγάνδας

Η υπόθεση θα ήταν για γέλια, αν δεν αφορούσε την ΕΡΤ που συντηρείται με χαράτσι που πληρώνει όλος ο ελληνικός λαός. Δύο δημοσιογράφοι της ΕΡΤ ξεκατινιάζονται δημόσια από τα «κοινωνικά μέσα» και ο ένας ζητάει να επέμβει εισαγγελέας γιατί γίνονται λαμογιές.

Ο Αντώνης Αλαφογιώργος, δημοσιογράφος και παρουσιαστής της ΕΡΤ, καταγγέλλει ότι είχε κάνει πρόταση για πολιτική εκπομπή, η οποία απορρίφθηκε, για να δοθεί η εκπομπή ως εξωτερική παραγωγή (εργολαβία δηλαδή) στον Σεραφείμ Κοτρώτσο, που έχει σχέσεις με τον Νίκο Παππά. Κάλεσε, μάλιστα, τον πρόεδρο της Ενωσης Εισαγγελέων Δ. Ασπρογέρακα (γιατί ειδικά αυτόν;) να πάει στην ΕΡΤ και να κάνει έλεγχο για να βρει τις λαμογιές.

Τα «συριζοτρόλ» άρχισαν να κατηγορούν τον Αλαφογιώργο ως άνθρωπο της ΝΔ, που τον είχε τοποθετήσει ο Σαμαράς, ο Κοτρώτσος τον ρώτησε αν είναι καλή ή κακή η εκπομπή, ο Αλαφογιώργος απάντησε με κάτι υστερικά και εν πολλοίς ακατανόητα και η υπόθεση έχει μείνει -μέχρι στιγμής- σε επίπεδο διαδικτυακού ξεκατινιάσματος.

συμμετέχουν φοιτητές, που θα είναι ως γνωστόν, από τις παρατάξεις-παρακλάδια των αστικών κομμάτων), που θα διευκολύνει την απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου για την επέμβαση των δυνάμεων καταστολής.

◆ Σε περίπτωση τέλεσης σοβαρών εγκλημάτων (κακοურγημάτων, εγκλημάτων κατά της ζωής) η δημόσια δύναμη επεμβαίνει αυτεπάγγελτα και ζητήμα λειτουργίας επιτροπής ασύλου δεν τίθεται. Στην περίπτωση όμως των λοιπών εγκλημάτων (πλημμελημάτων), η λειτουργία του ειδικά προβλεπόμενου οργάνου για τη χορήγηση της άδειας επέμβασης θα διευκολυνόταν αν

μπορούσαν να διατυπωθούν **κριτήρια** για τις σχετικές αποφάσεις.

Τα κριτήρια αυτά, εναποκεινται φυσικά στα αυτοδιοικούμενα ΑΕΙ και ΤΕΙ, που εφαρμόζουν τη νομοθεσία. Ωστόσο είναι χρήσιμο εδώ να υπομνηστεί μια γενική αρχή του δημοσίου δικαίου που κατοχυρώνεται στο άρθρο 25 του Συντάγματος και αφορά σταθμίσεις σε συγκεκριμένη περίπτωση, η αρχή της αναλογικότητας. Η Επιτροπή π.χ. θα πρέπει να σταθμίζει, αν το κόστος ασφάλειας που προκύπτει κάποτε εφόσον μια επιχείρηση δεν λάβει χώρα είναι αντίστοιχο ή μικρότερο της αναστάτωσης της εκπαιδευτι-

κής λειτουργίας, που θα προκύψει - ίσως σε βάθος χρόνου - αν η επιχείρηση διεξαχθεί.

◆ Ο έλεγχος των ανοικτών πανεπιστημιακών χώρων θα διευκολυνθεί σοβαρά, **αν αυτοί οριοθετηθούν με τρόπο συμβολικά σαφή** ώστε να είναι σαφές σε όλους (φοιτητές, προσωπικό, πολίτες, Αστυνομία) πότε εισέρχονται σε χώρο **με ειδικές ανάγκες ελευθερίας και με ιδιομορφίες φύλαξης**. Τα ΑΕΙ μπορούν να αποφασίζουν κατά περίπτωση **πρόσθετα μέτρα ελέγχου**, με σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων... (οι εμφάσεις δικές μας)

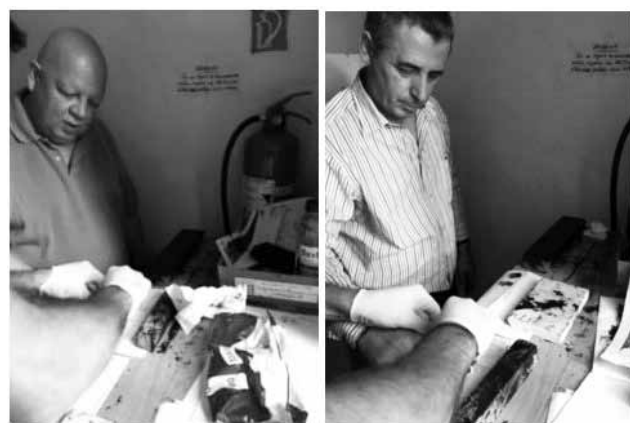
Γιούλα Γκεσούλη

Η ελευθερία του Τύπου ως φερετζές της διαμάχης για την κουτάλα της εξουσίας

Η είδηση είναι ότι οι υπηρεσίες της ΕΕ ερευνούν ενδεχόμενη κακοδιαχείριση κονδυλίων που χορηγήθηκαν στο ελληνικό κράτος για τη σίτιση των προσφύγων. Δημοσίευμα του καλά πληροφορημένου Politico (με φωτογραφία του Καμμένου) υποστήριξε ότι έχει ήδη επιληφθεί ο OLAF (Ευρωπαϊκό Γραφείο Καταπολέμησης της Απάτης, η οιοική εισαγγελική υπηρεσία της ΕΕ). Εκπρόσωπος του OLAF επιβεβαίωσε στο Politico ότι διεξάγεται έρευνα: «Καθώς η έρευνα βρίσκεται σε εξέλιξη, ο OLAF δεν μπορεί να προβεί σε περαιτέρω σχόλια σε αυτό το στάδιο». Ο «φωνακλάς» Γκι Φέρχοφστατ το χόντρηνε: «Αντί η κυβέρνηση να φυλακίζει τους δημοσιογράφους που την αμφισβητούν, καλύτερα να εξηγήσει πού πήγαν τα χρήματα της Κομισιόν!» Εκπρόσωπος της Κομισιόν δήλωσε ότι το θέμα παραπέμφθηκε στον OLAF, επειδή διαπιστώθηκαν προβλήματα με κάποια κονδύλια για τη σίτιση των προσφύγων, που διαχειρίστηκε το ελληνικό υπουργείο Αμυνας. Και βέβαια, ο Μητσοτάκης που έθεσε δημόσια τέτοιο θέμα, ζητώντας εξηγήσεις από την κυβέρνηση, δεν το έκανε τυχαία. Είχε τις πληροφορίες του και έσπευσε να κάνει πολιτική «κατάθεση», ελπίζοντας να εισπράξει τα κέρδη όταν «σκάσει» το σκάνδαλο.

Υπό το φως αυτής της πραγματικότητας μπορούμε να καταλάβουμε τη μήνυση Καμμένου κατά στελεχών του «Φιλελεύθερου» και τα όσα κωμικοτραγικά ακολούθησαν. Ο Καμμένος κατάλαβε ότι «δείχνουν» αυτόν και αντέδρασε με τον τρόπο που ξέρεi. Μήνυση και αυτόφωρο για το στελεχικό δυναμικό της φυλλάδας. Μια μέρα μετά και αφού προηγήθηκαν τα κωμικοτραγικά με τη σύλληψη, έδωσε και συνέντευξη Τύπου, για να πει -μεταξύ των άλλων- ότι τα κονδύλια δεν τα χειρίστηκε αυτός, αλλά ο αναπληρωτής υπουργός. Ήταν σαν να έλεγε «όλα έγιναν σωστά και σύμφωνα με το νόμο, αλλά αν θέλατε να ψάξετε, ψάξτε τον Βίτσα» (ο οποίος, από αναπληρωτή του Καμμένου, έχει γίνει εδώ και πολύ καιρό υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής). Ίσως να φοβάται ότι πάνε να του τη στήσουν οι ίδιοι οι συριζαίοι, για να τον έχουν αυτοί στο χέρι, αντί να τους έχει αυτός με το «Μακεδονικό».

Πάμε τώρα στα κωμικοτραγικά. Ο Καμμένος έκανε τη μήνυση και οι μπάτσοι έστειλαν κάποιους ασφαλίτες στα γραφεία του «Φιλελεύθερου», εν γνώσει τους ότι η φυλλάδα δε δουλεύει Σάββατο. Δασκαλεμένοι οι υπάλληλοι, είπαν

στους ασφαλίτες ότι τα στελέχη της εφημερίδας είναι στα σπίτια τους, οι διευθύνσεις των οποίων είναι γνωστές. Κανένας, όμως, δεν εμφανίστηκε στα σπίτια των στελεχών, με εντολή προφανώς της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Προ-Πο. Εφαρμόστηκε η ίδια τακτική που εφαρμόστηκε και στην περίπτωση της Ζαχαράκη, όταν της είχε κάνει μήνυση ο Βαξεβάνης. Κανένας δεν πήγε να την συλλάβει στα γραφεία της ΝΔ, όπου την είχε φωνάξει ο Κούλης. Έτσι, τα στελέχη του «Φιλελεύθερου» σχημάτισαν μια τριάδα και πήγαν να παραδοθούν μόνο τους στο ΑΤ Εξαρχείων. Και βέβαια, οι μπάτσοι δεν είχαν άλλη επιλογή από το να προχωρήσουν σε σύλληψη. Για να μετατραπεί το Τμήμα σε κέντρο... VIP διερχομένων. Βουλευτές της ΝΔ και του ΚΙΝΑΛ, δημοσιογράφοι, φωτορεπόρτερ, κανάλια, έδωσαν τα ρέστα τους. Μέχρι και την ώρα που τους έπαιρναν αποτυπώματα φωτογραφίστηκαν ο Λάμπιας με τον Μαυρίδη και έδωσαν τη φωτογραφία στη δημοσιότητα, σε μια φαιδρή προσπάθεια ηρωοποίησής τους.

Περιττεύει να πούμε ότι υπήρξαν κρατούμενοι πολυτελείας, όπως κρατούμενοι πολυτελείας ήταν στον Κορυδαλλό οι πέντε διευθυντές εφημερίδων που είχε συλλάβει παλιά ο Μητσοτάκης, επειδή δεν υπάκουσαν στο νόμο για τη μη δημοσίευση προκηρύξεων ένοπλων οργανώσεων. Τη σύλληψη την επιδίωξαν, για ευνόητους λόγους. Και την άλλη μέρα, ο εισαγγελέας τους άφησε ελεύθερους, διατάζοντας προανάκριση για να διαπιστωθεί αν όντως διέπραξαν το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης του Καμμένου.

Ο εισαγγελέας έκανε το αυτονόητο (από νομική άποψη), αν και δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι θα έκανε το ίδιο αν στη θέση των Λάμπια και σίας βρίσκονταν εκπρόσωποι ενός επαναστατικού εντύπου (της «Κόντρας» ας πούμε). Περίσσεψε, όμως η υποκρισία εκ μέρους της αντιπολίτευσης. Ο Βενιζέλος, για παράδειγμα, δήλωσε ότι η σχετική διάταξη του Κώδικα Ποινικής Δικονο-

μίας είναι αντισυνταγματική, μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001. Αλήθεια, γιατί δε φρόντισε να αλλάξει την αντισυνταγματική διάταξη; Τόσα χρόνια διετέλεσε υπουργός, ακόμα και αρχηγός συγκυβερνήτωντος κόμματος. ΝΔ και ΚΙΝΑΛ, που ξεσήκωσαν τον κόσμο για την... εθελούσια σύλληψη των εκλεκτών τους, δεν είπαν κουβέντα όταν συλλαμβανόταν ο Βαξεβάνης μετά από μήνυση του Στουρνάρα. Ενδιαφέρονται μόνο για τους «δικούς τους», από τους οποίους βγάζουν πολιτική υπεραξία.

Τα ίδια ισχύουν και για τους συριζαίους. Η κυβέρνηση αρχικά σιώπησε. Μετά περιορίστηκε σε μια διαρροή από «κύκλους» του υπουργείου Δικαιοσύνης, που έλεγε ότι «στη συζήτηση για τον νέο ποινικό κώδικα και για τον νέο κώδικα ποινικής δικονομίας, που θα ανοίξει σύντομα, το ζήτημα αυτό θα πρέπει να αντιμετωπιστεί χωρίς επικοινωνιακές σκοπιμότητες και με τη μέγιστη δυνατή συναίνεση!». Τέσσερα χρόνια στην εξουσία δεν έφταναν για να καταργήσουν μια καθαρά φασιστική διάταξη. Επρεπε να τους κολλήσουν στον τοίχο οι πολιτικοί τους αντίπαλοι για να το θυμηθούν!

Η συγκεκριμένη ποινική διάταξη φτιάχτηκε επί δικτατορίας Μεταξά και γνώρισε δόξες την περίοδο του μοναρχοφασισμού. Τότε γίνονταν πραγματικά σκληρές διώξεις ενάντια σε κομμουνιστές και αριστερούς και δεν ήταν όπως σήμερα που λύνουν τις διαφορές τους κόμματα και παράγοντες του αστικού χώρου.

Όσο για το αν γίνονται ρεμούλες, δε χρειάζεται να πούμε τίποτα εμείς. Ούτε θα περιμένουμε το πόρισμα του OLAF. Ξέρει ο ελληνικός λαός τι γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Πέρα από τις ρεμούλες, όμως, που δύσκολα θα αποδειχτούν (εκτός αν υπήρξαν «απροσεξίες»), το μέγα σκάνδαλο είναι η ίδια η μεταχείριση των προσφύγων και μεταναστών. Ο εγκλεισμός τους σε άθλια στρατόπεδα συγκέντρωσης ή η εγκατάλειψή τους στο έλεος των ΜΚΟ (όσων ήρθαν στις πόλεις).

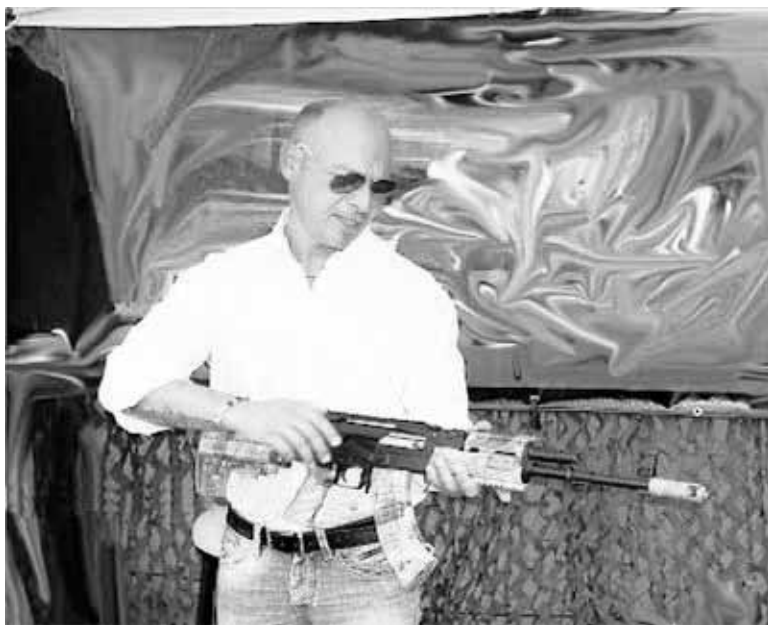
Ανάγνωση χιλιάδων ερωτήσεων και ομιλιών στη Βουλή

Οι υπερασπιστές των νεοναζιστών βουλευτών προσπαθούν να καθυστερήσουν τη δίκη

Από την Παρασκευή 14 Σεπτεμβρίου, μετά την κατάθεση εγγράφων για λογαριασμό του βουλευτή των νεοναζιστών Αρβανίτη από τον υπερασπιστή του Χρ. Τσάγκα, διαφάνηκε ότι οι συνήγοροι υπεράσπισης των βουλευτών της ΧΑ θα διαβάσουν στο δικαστήριο όλες τις ερωτήσεις που οι πελάτες του έχουν καταθέσει στη Βουλή από τον Ιούλη του 2012 μέχρι σήμερα. Ο Τσάγκας ζήτησε να διαβαστούν 24 ερωτήσεις που είχε υποβάλει ο Μ. Αρβανίτης σε υπουργούς (τέσσερις το 2012, άλλες τόσες πριν και τρεις μετά από τη δολοφονία του Π. Φύσσα και δώδεκα το 2015). Την ίδια μέρα, ο ίδιος συνήγορος κατέθεσε για λογαριασμό του «Καιάδα» (Γ. Γερμενή) 14 ομιλίες του στην Ολομέλεια της Βουλής και 130 ερωτήσεις σε υπουργούς, ισχυριζόμενος ότι ο εν λόγω πελάτης του κατέθεσε 1.200 ερωτήσεις.

Σύμφωνα με το αρχείο της Βουλής, ο Γερμενής κατέθεσε 1.752 ερωτήσεις και επίκαιρες ερωτήσεις από τις 30 Ιούλη του 2012 μέχρι τις 19 Σεπτεμβρίου του 2018. Κάνοντας μια πρόχειρη έρευνα στο ίδιο αρχείο για τον Α. Γρέγο, διαπιστώσαμε ότι τις ερωτήσεις του υπογράφουν και άλλοι βουλευτές. Ετσι, δεν μπορεί να έχουμε πλήρη εικόνα για το πόσες ακριβώς κατέθεσε ο κάθε ένας χωριστά. Θα έπρεπε από το αρχείο της Βουλής να ανοίξουμε 10.754 έγγραφα ερωτήσεων και επίκαιρων ερωτήσεων για να διαπιστώσουμε πόσες ακριβώς κατέθεσε ο κάθε νεοναζιστής βουλευτής. Σύμφωνα με το αρχείο της Βουλής, οι ερωτήσεις και επίκαιρες ερωτήσεις ανέρχονται σε 10.754, ενώ σύμφωνα με την ιστοσελίδα των νεοναζιστών ανέρχονται σε 9.680. Σύμφωνα με το αρχείο της Βουλής, τις συντριπτικά περισσότερες ερωτήσεις και επίκαιρες ερωτήσεις κατέθεσαν οι Λαγός, Γερμενής, Παναγιώταρος, Παππάς, Κούζηλος και Γρέγος. Φαίνεται ότι αυτή ήταν η εντολή του φίρερ Μιχαηλολιάκου, που εμφανίζεται να έχει κάνει μόνο τέσσερις! Ο συνήγορος υπεράσπισης Τσάγκας κατέθεσε για τον «Καιάδα» μόνο 130 ερωτήσεις, γιατί οι συνήγοροι υπεράσπισης σκοπεύουν να καταθέσουν ερωτήσεις για όλους τους νεοναζιστές βουλευτές.

Πριν από την κατάθεση των ερωτήσεων του Μ. Αρβανίτη, προηγήθηκε η κατάθεση εγγράφων από τον συνήγορο υπεράσπισης του Α. Αναδιώτη, Ν. Κοντοβαζενίτη, που ισχυρίστηκε ότι δεν προέκυψαν sms και κλήσεις που να πιστοποιούν την παρουσία του στην περιοχή που έγινε η δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Σε επόμενο δημοσίευμα θα αποδείξουμε ότι αυτοί οι ισχυρισμοί του συνηγόρου υπεράσπισης δεν είναι αληθείς. Η κατάθεση εγγράφων από τον υπερασπιστή του Αναδιώτη ήταν σύντομη. Για την ανάγνωση, όμως, των εγγράφων για λογαριασμό των Αρβανίτη και «Καιάδα» χρειάστηκαν οι συνεδριάσεις της 14ης και 19ης Σεπτεμβρίου (που διήρκεσε μέχρι τη 1μμ, χωρίς διάλειμ-

μα), συν μισή ώρα της συνεδρίασης της 20ής Σεπτεμβρίου προκειμένου να ολοκληρωθεί η ανάγνωση 20 ακόμη ερωτήσεων του «Καιάδα».

Ο υπερασπιστής του Γρέγου πρωτοτύπησε. Μαζί με την κατάθεση ομιλιών του και ερωτήσεων σε υπουργούς κατέθεσε και 102 έγγραφα από τη δραστηριότητά του εκτός Βουλής. «Έχασε» όμως να καταθέσει και έγγραφα που πιστοποιούν τη δραστηριότητά του στο Kick-Boxing και σε άλλα παρόμοια αθλήματα, χάρη στην οποία ο Γρέγος είχε επιλεγεί από τον Π. Σαζώνη (καταδικασθείς για τη μεγάλη ρεμούλα στο Δήμο Θεσσαλονίκης) ως «πόρτα» στα «πολιτιστικά κέντρα» του, όπως το ΒΟΟΜ. «Δούλευα αφιλοκερδώς» στο ΒΟΟΜ κατέθεσε ο Γρέγος σ' εκείνη την πολύκροτη δίκη, που κατέληξε στην καταδίκη του Σαζώνη, του Λεμούσια και του δημάρχου Β. Παπαγεωργόπουλου σε ισόβια.

Στο φασιστομπλόγκ «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΩΣ» δημοσιεύτηκε στις 14 Σεπτεμβρίου του 2012 κείμενο με τίτλο «Τιμητική Διάκριση στον βουλευτή της ΧΑ Αντώνη Γρέγο» (http://ellinikofos.blogspot.com/2012/09/blog-post_14.html), το οποίο αναφερόταν στη διοργάνωση αγώνων Kick-Boxing και Μ.Μ.Α. στην Καλλιθέα Χαλκιδικής, στους οποίους «τιμώμενο πρόσωπο ήταν ο βουλευτής της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, Α' Θεσσαλονίκης, Αντώνης Γρέγος». Είχε και φωτογραφίες, μία από τις οποίες έδειχνε τον Γρέγο να «απευθύνεται προς τους θεατές των αγώνων», περιστοιχιζόμενος πάνω στο ρινγκ «από Συναγωνιστές του της Χαλκιδικής». Ο Γρέγος δραστηριοποιούνταν και σε άλλα «αθλήματα», διαθέτοντας και «τίτλους», τους οποίους παρουσιάζει στο βιογραφικό που έχει αναρτήσει στο προσωπικό του μπλογκ (https://gregosantonios.blogspot.com/p/blog-page_24.html). Από εκεί μαθαίνουμε ότι ο Γρέγος είναι: «Αθλητής του Kick-boxing και μέλος του ΔΣ της Πανελλήνιας Ενωσης Kick-boxing (Π.Ε.Κ.), σημερινής Π.Ο.Κ. - Μέλος του ΔΣ της Ελληνικής Ομοσπονδίας Αυτοάμυνας (Ε.Ο.Α.), με Πρόεδρο τον καθηγητή Γιώργο

Θωκταρίδη. - Αντιπρόεδρος της Τοπικής Επιτροπής Βορ. Ελλάδος Μοντέρνου Πεντάθλου. - Μέλος της Ομοσπονδίας International Extreme Games - Μέλος Αθλητικών Σωματείων και Σκοπευτικών Συλλόγων».

Όμως, στο απολογητικό υπόμνημα που κατέθεσε στις 27 Ιούνη του 2014 στην ανακρίτρια εφέτη Χριστοδουλέα-Κλάπα, αποσιώπησε αυτούς τους «τίτλους τιμής» κι αυτό δεν έγινε τυχαία από τον Γρέγο και τον υπερασπιστή του. Αυτά τα «προσόντα» μπορεί να δείχνουν έναν «άξιο χρυσαυγίτη» (ως γνωστόν, στη νεοναζιστική συμμορία τα προσόντα μετρούνται με τα μούσकुλα και με την ικανότητα στα χτυπήματα ανθρώπων), δεν ταιριάζουν όμως σε έναν «κοινοβουλευτικό άνδρα». Ασε που είναι αυτά τα «προσόντα» που εξασφάλισαν στον Γρέγο την... τιμητική θέση της «πόρτας» στο «νυχτερινό μαγαζί» του μεγαλοαπατεώνα (δίνουμε τον πιο κομψό χαρακτηρισμό) Σαζώνη κι αυτό το γεγονός κάνει «τζιζ» για τον Γρέγο προσωπικά και για τη νεοναζιστική συμμορία γενικότερα.

Στρουθοκαμηλισμός

Ο Γρέγος δήλωσε στην ανάκριση ότι δε θα απαντήσει σε ερωτήσεις. Απάντησε μόνο στην τυπική ερώτηση που του έκανε η ανακρίτρια: «Τι απολογείσθε;». Και δήλωσε: «Αναφέρομαι στο με σημερινή ημερομηνία 27/8/2014 απολογητικό μου υπόμνημα, το περιεχόμενο του οποίου επιβεβαιώνω και το οποίο και σας εγχειρίζω καθώς και τα υπό εμού εγχειρισθέντα έγγραφα. Συμπληρωματικά αναφέρω, ότι αρνούμαι τις κατηγορίες που μου αποδίδονται και **επιθυμώ να μην απαντήσω σε οποιαδήποτε ερώτηση θέλετε να μου θέσετε**. Θεωρώ ότι καλύπτομαι από το υπόμνημα που έχουν καταθέσει οι συνήγοροί μου και σε ενδεχόμενο συμπληρωματικό» (η έμφαση δική μας).

Κάθε κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα της σιωπής, όμως εδώ δεν πρόκειται για το δικονομικό δικαίωμα του Γρέγου, αλλά για το λόγο που το άσκησε. Ο Γρέγος άσκησε το

δικαίωμα της σιωπής γιατί ήθελε να αποφύγει τις ερωτήσεις που θα του υποβάλλονταν από την εφέτη-ανακρίτρια τουλάχιστον για δύο σοβαρά ζητήματα. Πρώτο, για την κατάθεσή του στη γνωστή υπόθεση Σαζώνη-Παπαγεωργόπουλου για κατάχρηση σε βάρος των οικονομικών του δήμου Θεσσαλονίκης και δεύτερον για τη δραστηριότητά του στο Kick-Boxing. Μπορεί ο Γρέγος να απέκρυψε επιμελώς αυτή τη δραστηριότητα και τους τίτλους, για τους οποίους καμάρωνε, όμως αυτή ήταν γνωστή και θεωρούμε σίγουρο ότι θα τον ρωτούσε σχετικά η έμπειρη ανακρίτρια, εφέτη Χριστοδουλέα-Κλάπα. Και η κατάθεσή του στη δίκη Σαζώνη-Παπαγεωργόπουλου ήταν γνωστή. Στη δικογραφία υπάρχει έγγραφο (μπορείτε να το διαβάσετε στην ιστοσελίδα μας) με απόσπασμα της απόφασης 524/2013 του Τριμελούς Εφετείου Κακουρημάτων Θεσσαλονίκης, στο οποίο υπάρχει ολόκληρη η μαρτυρική κατάθεση του Γρέγου στο δικαστήριο του πρώτου βαθμού. Όπως φαίνεται από το έγγραφο, το απόσπασμα της απόφασης για την υπόθεση Σαζώνη-Παπαγεωργόπουλου είχε ζητηθεί από την ανακρίτρια στις 21 Νοέμβρη του 2013, επομένως, όταν ο Γρέγος κλήθηκε να απολογηθεί βρισκόταν ήδη στα χέρια της ανακρίτριας.

Στο απόσπασμα περιγράφεται όλη η κατάθεση Γρέγου στη δίκη της Θεσσαλονίκης. Τα «δεν ξέρω», «δεν θυμάμαι», «δεν είδα», «δεν άκουσα» βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Κατέθεσε, ακόμα, ότι δεν υπήρχε δόλος σε όλους τους κατηγορούμενους (κυρίως στον Παπαγεωργόπουλο και τους συνεργάτες του). Το αποκορύφωμα, βέβαια, είναι η δήλωσή του ότι προσέφερε υπηρεσίες στο μαγαζί του Σαζώνη... αφιλοκερδώς. Ετσι, μάθαμε ότι αυτά που αποκαλούνται σκυλάδικα ή νυχτομάγαζα δεν είναι παρά... ευαγρή ιδρύματα, στα οποία ανθεί ο... εθελοντισμός.

Ο Α. Γρέγος αναγκάστηκε να παραδεχτεί τη δουλειά στο σκυλάδικο, γιατί οι συνήγοροι του Σαζώνη κατέθεσαν άλμπουμ με φωτογραφίες του στην «πόρτα» του ΒΟΟΜ. Πριν δούμε μερικά σπαρταριστά αποσπάσματα από την κατάθεση Γρέγου, να σημειώσουμε πως η καταγραφή της στα πρακτικά είναι ελλιπής και ελλειπτική. Μολονότι θα έπρεπε σε όλες τις μεγάλες δίκες να τηρούνται φωνογραφημένα πρακτικά, αυτό δε γίνεται. Ο γραμματέας της έδρας δεν προλαβαίνει να καταγράψει τις στιχομυθίες. Παραλείπει τις ερωτήσεις και γράφει μια περιληψη των απαντήσεων, η οποία αναγκαστικά είναι μια μονομερής περιληπτική καταγραφή, η οποία δε δίνει τη δυνατότητα της ενδελεχούς αξιολόγησης της κατάθεσης του μάρτυρα.

Ο Γρέγος, λοιπόν, απαντώντας σε ερωτήσεις, «τραγουδάει» κανονικά, λες και δούλευε στην πίστα και όχι «πόρτα» στο σκυλάδικο. (Οι εμφάσεις στα αποσπάσματα που ακολουθούν

είναι δικές μας).

Πρώτη εκδοχή: «Πήγαινα πολύ συχνά, **τα καλοκαίρια**, στα κέντρα του Σαζώνη, **όχι όμως αμειβόμενος**. Δεν δούλευα εκεί. **Όπως και εγώ, πήγαιναν και οι άλλοι συνάδελφοι**» (σελίδα 11).

Δεύτερη εκδοχή: «Πήγαινα στο ΒΟΟΜ, **μπορεί και Σάββατο παρά Σάββατο**. Ίσως δύο φορές το μήνα, για διάστημα δύο ετών. Το κέντρο αυτό δεν λειτουργούσε καθημερινά. Λειτουργούσε Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή» (σελίδες 11-12).

Τρίτη εκδοχή: «**Εγώ πήγαινα πολύ συχνά στα μαγαζιά του Σαζώνη. Δούλευα εκεί αφιλοκερδώς!**» (σελίδα 18).

Ο Γρέγος αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι «δούλευε αφιλοκερδώς» όταν οι συνήγοροι υπεράσπισης του Σαζώνη κατέθεσαν άλμπουμ με φωτογραφίες του στην «πόρτα» του ΒΟΟΜ (χρειάζεται μήπως να εξηγήσουμε τι δουλειά κάνει ο «πορτιέρης» στα σκυλάδικα). Τη σχετική πληροφόρηση αντλήσαμε από ρεπορτάζ του συνάδελφου Χρ. Τελίδη που δούλευε τότε στο «Εθνος». Αρχικά κατέθεσε ότι απλά πήγαινε στο σκυλάδικο (προφανώς λόγω... καλλιτεχνικών ανησυχιών), όταν όμως κατατέθηκε το άλμπουμ με τις φωτογραφίες του ως «πορτιέρης», κατέφυγε στη γελοιότητα του «δούλευα αφιλοκερδώς».

Στην κατάθεσή του ο Γρέγος κατέβαλε εμφανή προσπάθεια να βγάλει λάδι τον Παπαγεωργόπουλο: «Δεν είδα εκεί (σ.σ. στα μαγαζιά του Σαζώνη) τον Δήμαρχο. Δεν νομίζω, ότι οι Αντιδήμαρχοι και ο Δήμαρχος έχουν δόλο» - «Το Δήμαρχο δεν τον είδα ποτέ, ούτε τους Αντιδημάρχους» - «Ανάμεσα στο Δήμαρχο και το Σαζώνη, προφανώς, ίσως να υπήρχε ένα "γεια", δεν έχω εντοπίσει κάτι παραπάνω. Εξάλλου ο Δήμαρχος έλεγε "γεια" σε όλους. Δεν εντόπισα κάτι ιδιαίτερο, όπως το να μπάνει ο Σαζώνης στο γραφείο του Δημάρχου». Και για τους υπάλληλους του δήμου που ήταν κατηγορούμενοι ο Α. Γρέγος φρόντισε να πει: «Σ' όσους ανέφερα παραπάνω δεν μπορώ να καταλογίσω δόλο».

Δεν ξέρουμε πόσο καλός είναι ο Γρέγος στο Kick-Boxing, είμαστε όμως σίγουροι ότι την ποινική έννοια του δόλου δεν τη γνωρίζει. Αυτό τον δασκάλεψαν να πει (μπας και υπάρχουν αθώοις ελλείψει δόλου ή έστω κάποιο ελαφρυντικό), αυτό έλεγε. Ήταν δε τόσο... αξιόπιστη η κατάθεσή του, που το δικαστήριο όχι μόνο έκρινε ένοχο τον Παπαγεωργόπουλο, αλλά τον καταδίκασε σε ισόβια! Παρακολουθούμε εδώ και χρόνια σοβαρές πολιτικές δίκες. Εχουμε γίνει συχνά μάρτυρες αρνητικών σχολίων από προέδρους, όταν μάρτυρες τύπου Γρέγου καταθέτουν με τέτοιο τρόπο προκειμένου να δημιουργηθούν ελαφρυντικά για συγκεκριμένους κατηγορούμενους. Για τη δίκη των Σαζώνη-Παπαγεωργόπουλου ο συνάδελφος Χρ. Τελίδης έγραφε στο ρεπορτάζ του ότι ο πρόεδρος του

δικαστηρίου επέπληξε τρεις φορές τον Γρέγο για τη συμπεριφορά του, λέγοντάς του: «Είσαι εκπρόσωπος του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Ακούω το κόμμα σου να φωνάζει στη Βουλή κατά της διαφθοράς. Εδώ θα πολεμήσεις τη διαφθορά, όχι με φωνές».

Ο Γρέγος αναφερόταν με ιδιαίτερη επιμονή στην ανυπαρξία δόλου, επιδιώκοντας με την κατάθεσή του να συμβάλει στο να απαλλαγούν βασικοί κατηγορούμενοι στην υπόθεση της αρπαγής δημόσιου χρήματος στο δήμο Θεσσαλονίκης. Αυτή η στάση, εκτός των άλλων, αποδεικνύει, ότι είναι προσχηματικές οι κραυγές των νεοναζιστών της ΧΑ για την καταπολέμηση της διαφθοράς. Ενας από τους λόγους που ο Γρέγος αρνήθηκε να απαντήσει στην ανακρίτρια εφέτη Χριστοδουλέα-Κλάπα ήταν να μην αποκαλυφθεί ακριβώς αυτό. Τόσο είχαν επενδύσει στα «καθαρά χέρια» οι νεοναζιστές, προκειμένου να εξαπατήσουν εργαζόμενους που δεν εμφορούνται από τον εθνικοσοσιαλισμό του Χίτλερ.

Παίζουν καθυστέρηση

Την Πέμπτη 20 Σεπτέμβρη, από το πρωί μέχρι τη 1ημ, χωρίς διάλειμμα, διαβάστηκαν τα έγγραφα που αναφέρονται στη δράση του Γρέγου εκτός κοινοβουλίου. Για την επόμενη συνεδρίαση (Τετάρτη, 26 Σεπτέμβρη) έχει προγραμματιστεί να διαβαστούν 88 ερωτήσεις, πέντε ομιλίες στην Ολομέλεια της Βουλής και 18 έγγραφα που πιστοποιούν διάφορους τίτλους του βουλευτή (όπως είπαμε, «έχασε» να καταθέσει τους τίτλους για την δραστηριότητά του στο Kick-Boxing). Από τις 88 ερωτήσεις σε υπουργούς, οι 36 κατατέθηκαν από την 1η Αυγούστου του 2012 μέχρι τις 10 Σεπτέμβρη του 2013 και οι 52 από τις 22 Οκτώβρη του 2013 μέχρι τις 28 Αυγούστου του 2018. Δηλαδή, οι περισσότερες έγιναν μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα. Οι δύο ομιλίες έγιναν το 2013, πριν τη δολοφονία Φύσσα, και οι υπόλοιπες τρεις μετά τη δολοφονία Φύσσα (μία το 2013 και δύο το 2014).

Με την ανάγνωση ερωτήσεων και ομιλιών στη Βουλή, οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών της ΧΑ επιδιώκουν να τους εμφανίσουν ως σοβαρούς και νόμιμους κοινοβουλευτικούς άνδρες που δήθεν απεχθάνονται τη φασιστική βία. Αυτών τον ισχυρισμό θα μπορούσαν να τον παρουσιάσουν αναφερόμενοι απλώς στον όγκο του κοινοβουλευτικού υλικού, ενδεχομένως και διαβάζοντας μερικά αποσπάσματα, χωρίς να υποβάλλουν τους παράγοντες της δίκης στο βασανιστήριο της ακρόασης κειμένων επί ημέρες. Είναι φανερό ότι παράλληλα καταβάλλουν προσπάθεια καθυστέρησης της εξέλιξης της δίκης. Κατά το κοινώς λεγόμενο, «πετάνε την μπάλα στην κερκίδα».

Γεράσιμος Λιόντος

Παιχνίδια εξουσίας με τους νεκρούς της πυρκαγιάς

Με μια «ασυνήθιστη» κίνηση, η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου διέταξε τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, που διενεργούσε έρευνα για την απόδοση τυχόν ποινικών ευθυνών σε σχέση με τη φονική πυρκαγιά σε Μάτι και Νέο Βουτζά, να μην κλείσει τη δικογραφία, αν προηγουμένως δεν ενσωματωθεί σ’ αυτή το πόρισμα της επιθεωρήτριας Δημόσιας Διοίκησης. Μετά το σάλο που ξέσπασε, προχώρησε σε αναδίπλωση, φανερώνοντας τον πανικό που «καθοδηγεί» τους κυβερνητικούς χειρισμούς σε «ευαίσθητα» για την εκλογική «υγεία» του ΣΥΡΙΖΑ ζητήματα.

Έτσι όπως παρουσιάστηκε η υπόθεση έδωσε την εντύπωση της σύγκρουσης ανάμεσα σε δυο δικαστικά κέντρα. Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών, η θητεία του οποίου ολοκληρώνεται την 1η του Οκτώβρη, διεξήγαγε αυτοπροσώπως την κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση και φέρεται να έχει καταλήξει σε συμπεράσματα και να ήταν έτοιμος να στείλει κλήσεις σε υπόπτους, προερχόμενους από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Φέρεται, επίσης, να έχει σχηματίσει χωριστή δικογραφία, που αφορά ψευδή στοιχεία που προσκόμισαν δύο υψηλόβαθμοι αξιωματικοί της Πυροσβεστικής. Ο εισαγγελέας προέβη σε κατάσχεση αποδεικτικού υλικού, ενώ εξέτασε ως υπόπτους (ανωμοτί) τους δύο συγκεκριμένους αξιωματικούς, οι οποίοι βρίσκονται ένα βήμα πριν από την κατηγορία της ψευδούς βεβαίωσης.

Δεν είμαστε, βέβαια, σε θέση να γνωρίζουμε πόσο αντικειμενική υπήρξε η προκαταρκτική εξέταση που διενήργησε ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών, Ηλίας Ζαγοραίος. Δεν υπάρχει, όμως, καμιά αμφιβολία ότι η παρέμβαση της εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Ξένης Δημητρίου, υποκρύπτει πολιτική σκοπιμότητα. Θέλησε να βάλει τη δικαστική διαδικασία στον πάγο για κάποιους μήνες (τόσοι χρειάζονται συνήθως για να ολοκληρωθεί ένα πόρισμα διοικητικής έρευνας), ώστε να μη βρεθεί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ αντιμέτωπη με μια αναζωπύρωση της υπόθεσης σε ποινικό επίπεδο. Γιατί σε τέτοιες υποθέσεις, ακόμα και αν οι ποινικές ευθύνες περιοριστούν σε υπηρεσιακούς παράγοντες, έχουν πάντοτε πολιτικές προεκτάσεις. Μιλώντας αυστηρά νομικά, με το πρώτο έγγραφό της η εισαγγελέας του ΑΠ προσπάθησε να ακυρώσει το κατεπείγον της προκαταρκτικής εξέτασης που με δική της εντολή διενεργούσε ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών.

Το ζήτημα, όμως, όπως είπαμε δεν είναι νομικό, αλλά πολιτικό. Η εισαγγελέας του ΑΠ προσπάθησε να σηκώσει ασπίδα προστασίας γύρω από την κυβέρνηση. Γιατί ήταν η κυβέρνηση που κάλυψε πλήρως τους υπηρεσιακούς παράγοντες για τους χειρισμούς τους, οπότε η απαγγελία κατηγοριών σε κάποιους απ’ αυτούς θα αντανakλούσε απευθείας στην κυβέρνηση. Ποιος δε θυμάται την εμετική συνέντευξη-σόου που οργάνωσε το μέγαρο Μαξίμου, με τον Τζανακόπουλο να διευθύνει τους αρχηγούς της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής (συν τον απαραίτητο Τόσκα), οι οποίοι όχι μόνο βρήκαν ότι τα έκαναν όλα άψογα, αλλά έδειχναν και κάτι δορυφορικές φωτογραφίες για ν’ αποδείξουν ότι υπήρξε ένα διαβολικό σχέδιο εμπρησμών, απέναντι στο οποίο δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτ’ άλλο απ’ αυτό που έκαναν.

Μετά από μερικές μέρες, βέβαια, τους οδήγησαν σε παραίτηση (τον Τόσκα, τον γενικό γραμματέα Πολιτικής Προστασίας και τους δύο αρχηγούς), όμως δεν τους απέδωσαν καμιά ευθύνη, δεν πήραν ούτε λέξη πίσω απ’ όσα είχαν ειπωθεί σ’ εκείνη τη συνέντευξη-σόου. Επομένως, αν ο εισαγγελέας Ζαγοραίος κατέληγε στην απαγγελία κατηγοριών κατά υπηρεσιακών παραγόντων, η μπάλα θα έπαιρνε και την κυβέρνηση που τους κάλυψε πλήρως. Η μπάλα όχι σε ποινικό επίπεδο, αλλά σε πολιτικό επίπεδο.

Αυτό ήθελε ν’ αποφύγει η κυβέρνηση. Και η εισαγγελέας του ΑΠ έσπευσε να της κάνει το χατίρι, προσπαθώντας να βάλει τη δικαστική έρευνα στην «κατάψυξη» για μερικούς μήνες. Είχε κι έναν επιπλέον λόγο, η κ. Δημητρίου, δεδομένου ότι άμεσα εμπλεκόμενος ήταν «ο Δημητράκης», που τον ξέρει από μωρό, αφού ήταν στενή φίλη με τη μακαρίτιση της μητέρα του (για τον Τζανακόπουλο λέμε).

Μετά το σάλο που ξέσπασε, «ζεματισμένη» η εισαγγελέας του ΑΠ έστειλε νέο έγγραφο, με το οποίο διέταξε τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών να παραμείνει στο πόστο του χειριζόμενος την υπόθεση μέχρι να απαγγελθούν κατηγορίες. Όμως το ζήτημα δεν είναι η απαγγελία κατηγοριών από τον συγκεκριμένο εισαγγελέα, που χειρίστηκε μέχρι τώρα την υπόθεση, αλλά **πότε** θα γίνει αυτό. Με το πρώτο έγγραφό της η Ξένη Δημητρίου έδενε τα χέρια του εισαγγελέα. Ανεξάρτητα από το αν θα είναι αυτός που θα χειριστεί την υπόθεση, θα ήταν αναγκασμένος να μην κάνει καμιά κίνηση κλήσης υπόπτων, αν προηγουμένως δεν έπαιρνε το πόρισμα της επιθεωρήτριας

Δημόσιας Διοίκησης. Με το δεύτερο έγγραφο η Ξ. Δημητρίου ανέκρουσε πρύμναν, «διευκρίνισε» τι εννοούσε με το πρώτο έγγραφο (δήθεν ότι συμβούλεψε τον εισαγγελέα να πάρει υπόψη και το πόρισμα της διοικητικής έρευνας!) και του άφησε το «ελεύθερο» να χειριστεί την προκαταρκτική εξέταση όπως αυτός νομίζει. Το επόμενο διάστημα θα δούμε το αποτέλεσμα αυτής της «αλληλογραφίας» της εισαγγελέας του ΑΠ με έναν υφιστάμενό της, όμως ακόμα και πρωτοετής της Νομικής αντιλαμβάνεται ότι η Ξ. Δημητρίου έκανε μια ωμή παρέμβαση στο δικαιοδοτικό έργο ενός εισαγγελέα Πρωτοδικών, ο οποίος (υποτίθεται ότι) είναι ανεξάρτητος.

Την ώρα που η εισαγγελέας του ΑΠ προσπαθούσε -με τη δεύτερη εντολή- να δείξει ότι δήθεν δεν υπάρχει σκοπιμότητα στην κίνησή της, η απάντηση από την άλλη πλευρά ήρθε με τη διαρροή του πορίσματος του εμπειρογνώμονα που είχε ορίσει ο εισαγγελέας. Σύμφωνα με δημοσίευμα του «Εθνους», στο οποίο έγινε η διαρροή, η έρευνα «καίει» την Πυροσβεστική. Αποκαλύπτει ψευδή στοιχεία σε ό,τι αφορά στην ώρα κινητοποίησης των πυροσβεστικών δυνάμεων, καθυστέρηση έλευσης των πυροσβεστικών οχημάτων στο Νταού Πεντέλης, απ’ όπου ξεκίνησε η φωτιά, παραλείψεις των στελεχών του κρατικού μηχανισμού στη διαχείριση της κρίσης, καθυστερήσεις αλλά και σημαντικές ανακρίβειες στις απαντήσεις σχετικά με τις εντολές εκκένωσης σε Νέο Βουτζά και Μάτι. Στο πόρισμα του πραγματογνώμονα αναφέρεται ότι είχαν προσκομιστεί λάθος ώρες από το σύστημα Engage του Επιχειρησιακού Κέντρου της Πυροσβεστικής, που καταγράφει τις ώρες κινητοποίησης των πυροσβεστικών δυνάμεων, όπως και το πού βρίσκεται κάθε μέσο και κάθε αξιωματικός.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, γιατί η κυβέρνηση είχε κάθε λόγο να «παγώσει» την υπόθεση. Δε θέλει να τη δει να ξαναφουντώνει και να σφραγίζει για ένα διάστημα το προεκλογικό κλίμα, που θέλει να διαμορφώσει η ίδια (με την αναβολή-έστω- του πετσοκόμματος των συντάξεων και τις ψευτιές για τους εργατικούς μισθούς) και όχι παράγοντες που δεν μπορεί να ελέγξει (και που ενδεχομένως πρόσκεινται στην αντιπολίτευση, όπως ισχύει για την πλειοψηφία των συνδικαλιστών της δικαστικής κάστας. Μένει να δούμε τι αποτελέσματα θα φέρει η (εξίσου προκλητική) επίσκεψη των τομεάρχων Δικαιοσύνης της ΝΔ στον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών. Ούτε τα προσχήματα δεν κρατούν πλέον τα αστικά κόμματα.

Ξετσιπωσιά και πολιτική αλητεία

Μετά τον «Καλλικράτη» η Νίκαια ενώθηκε με τον Ρέντη σε ενιαίο δήμο, ο Περισσός έχασε τη Νίκαια, δήμαρχος εκλέχτηκε ο Ιωακείμίδης (παλιός στο κουρμπέτι, από τότε που το ΠΑ-ΣΟΚ ήταν στις δόξες του), οπότε ήρθε η ώρα του Βούτση να κατηφορίσει ως πρόεδρος της Βουλής στις εκδηλώσεις για το Μπλόκο της Κοκκινιάς. Γιατί με δήμαρχο του Περισσού τέτοιες τιμές δε νομίζουμε πως θα τις έβλεπε. Αφού, λοιπόν, μπόρεσε να παρευρεθεί στις εκδηλώσεις για το μπλόκο της ανταρτομάνας Κοκκινιάς, δε θα μπορούσε να μη διαπράξει τη γουρουνιά του. Ή την πολιτική αλητεία του, αν θέλετε, προσόν που διαθέτουν όλα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ.

Πήρε, λοιπόν, το λόγο ο Βούτσης και (αντιγράφουμε από το εκτεταμένο Δελτίο Τύπου της Βουλής) αφού «αναφέρθηκε στις μεγάλες καταστροφές που υπέστη η χώρα μας “από τους κατακτητές, σε συνεργασία με προδότες-δωσίλογους μέσα από το λαό μας”,», «επισήμανε ότι “η χώρα έχει καθυστερήσει πάρα πολύ, σε διεθνή και σε ευρωπαϊκή κλίμακα, να διεκδικήσει την αλήθεια και τη μνήμη σε σχέση με την αποκατάσταση, τις επανορθώσεις, τις αποζημιώσεις, αλλά ακόμα και με τη λεηλασία των αρχαίων θησαυρών της”». Δεν το σταμάτησε, όμως, εκεί. Συνέχισε λέγοντας ότι «αυτή η καθυστέρηση δεκαετιών λήγει μέχρι το τέλος του έτους»!

Ζήτησε ο Βούτσης τη δόξα της Κωνσταντοπούλου; Μην ανησυχείτε, ο Βούτσης δεν είναι... δεοληπτικός. Πρώτος στην παραμύθα είναι. Ανακοίνωσε, λοιπόν, ότι «τους δύο ερχόμενους μήνες στην Ολομέλεια της Βουλής θα έρθει προς ψήφιση το αναλυτικό και επίσημο πόρισμα, με τη βοήθεια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, που αφορά το σύνολο αυτών των απαιτήσεων από την πλευρά της Ελλάδας». Και μετά; Μετά, «θα χαράξουμε και θα υλοποιήσουμε την πολιτική και τη στρατηγική της διεκδίκησης, σε διεθνές διακινοβουλευτικό, διακρατικό και νομικό επίπεδο έτσι ώστε να υπάρξει η αποκατάσταση, έστω και μετά από τόσα χρόνια»!

Γνωρίζουμε, βέβαια, ότι το θέμα έχει κλείσει. Όχι μόνο από γερμανικής, αλλά και από ελληνικής πλευράς. Αφού έπαιξαν μ’ αυτό (και προεκλογικά και την περίοδο που η Κωνσταντοπούλου ήταν πρόεδρος της Βουλής), ο Τσίπρας πήγε στο Βερολίνο και είπε, μπροστά στη Μέρκελ, ότι το θέμα είναι... ηθικό. «*Το θέμα του κατοχικού δανείου και των γερμανικών επανορθώσεων δεν είναι για μας ένα ζήτημα που αφορά πρωτίστως, μια υλική διεκδίκηση. Είναι ένα **ηθικό πρωτίστως θέμα** και πιστεύω ότι πρέπει να εργαστούμε οι δύο χώρες προκειμένου να αντιμετωπίσουμε αυτό το ηθικό θέμα, που δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αφορά και τον ελληνικό και το γερμανικό λαό*», έλεγε στις 23 Μάρτη του 2015 στη συνέντευξη Τύπου στη γερμανική καγκελαρία. Και επαναλάμβανε, μη τυχόν και δεν έγινε κατανοητή η κωλοτούμπα: «*Θέλω να επαναλάβω ότι αυτή η πρωτοβουλία για την ανάδειξη εκ νέου του αιτήματος για πολεμικές επανορθώσεις και του θέματος του αναγκαστικού δανείου δεν είναι κάτι καινούριο, έγινε και από την προηγούμενη κυβέρνηση και **δεν αφορά κάποια υλική διεκδίκηση** (...) Είναι ένα διμερές ζήτημα ξεχωριστό που για εμάς έχει **πρωτίστως ηθική και όχι υλική αξία**. Οι παρανοήσεις όμως πολλές φορές δημιουργούν στερεότυπα που πρέπει να σπάσουμε*». Απόλυτα ικανοποιημένη η Μέρκελ, περιορίστηκε σε μια λακωνική (πλην όμως σαφέστατη) δήλωση: «*Εχουμε ήδη πει και αυτό επαναλαμβάνω, ότι η Γερμανία θεωρεί πως το θέμα των επανορθώσεων από πολιτικής και νομικής πλευράς έχει ολοκληρωθεί*»!

Επειδή το θέμα επανερχόταν συνεχώς από την Κωνσταντοπούλου και τη ΛΑΕ, οι συριζαίοι, στο «νέο» πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, με το οποίο κατέβηκαν στις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015, καμάρωναν σαν δωσίλογοι για κάποιο Ίδρυμα που έφτιαξαν από κοινού με τη Γερμανία. Εγγραφαν επί λέξει: «*Στον τομέα της νέας γενιάς προωθήθηκε η ίδρυση του Ελληνογερμανικού Ιδρύματος Νεολαίας (σχολικές και εξωσχολικές ανταλλαγές, πολιτιστικές και άλλες συνεργασίες) σε συνεργασία με το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικογένειας, Νεότητας, Γυναικών και Τρίτης Ηλικίας της Γερμανίας στη βάση της αρχής της ισοτιμίας*». Πρόκειται για την «προσφορά» που έκανε η Μέρκελ, σε αντάλλαγμα της δήλωσης του Τσίπρα στο Βερολίνο ότι το ζήτημα των επανορθώσεων για τα ναζιστικά εγκλήματα και καταστροφές έχει μόνο... ηθική σημασία.

Ο Βούτσης φαίνεται πως έχει αναλάβει την κοροϊδία του αριστερού ακροατήριου. Θεωρούμε σίγουρο ότι θα δώσουν χαρακτήρα φέστας στις σχετικές διαδικασίες της Βουλής, με τον Τσίπρα να βγάζει πύρινη ομιλία, να καταγγέλλει τις προηγούμενες κυβερνήσεις για «καθυστέρηση δεκαετιών» (όπως είπε ο Βούτσης) και τα παρόμοια. Στο Βερολίνο, βέβαια, είχε πει ότι η κυβέρνηση του δε θέτει τίποτα διαφορετικό απ’ αυτό που είχαν θέσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις, αλλά ποιος τα θυμάται αυτά; Σημασία έχει το παραμύθι. Όπως ακριβώς το περιέγραφε ο Λένιν στο «Κράτος και Επανάσταση»: «*Η καθυπό “κρατική” δουλειά διεξάγεται πίσω από τα παρασκήνια και την κάνουν οι Διευθύνσεις, τα γραφεία, τα επιτελεία. Στα κοινοβούλια απλώς φλυαρούν με τον ειδικό σκοπό να ξεγελούν το “λαούζικο”*».

ανTIKYNΩNIKA

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Την Τετάρτη έχει γενέθλια ο πολυχρονεμένος σουλτάνος με τη γυαλάδα στο μάτι και το σφίξιμο στο πρόσωπο. Κλείνει τα 64 χρόνια του.

Ενα περίεργο πράμα... Οχι τίποτε άλλο, αλλά φοβόμαστε μην αμαυρώσει τις λαμπρές εποχές της ανάπτυξης που έφεραν οι παχιές μύγες του

Αυγούστου: Αρνητικό ισοζύγιο προσλήψεων-αποχωρήσεων κατά 7.748 θέσεις εργασίας προκύπτει (και) για τον Αύγουστο, κάτι που δεν είναι... διαδόσεις των κομμουνιστών, αλλά στοιχεία του πληροφοριακού συστήματος «Εργάνη». Συγκεκριμένα, οι αναγγελίες πρόσληψης ανήλθαν σε 187.160, ενώ οι αποχωρήσεις σε 194.908. Από τις 194.908 συνολικά αποχωρήσεις, οι 93.941 ήταν οικειοθελείς και οι 100.967 προήλθαν από καταγγελίες συμβάσεων αορίστου χρόνου ή λήξεις συμβάσεων ορισμένου χρόνου.

Και ναι, η λαϊκή μούσα απέκτησε εμμονές, εμπάθειες, αλβεργίες και γενικότερα προβλήματα με μερικά... κορίτσια:

Η Εφη που μεγάλωσε στον εύφορο τον κάμπο
κι ωστόσο ούτε έτρωγε ούτε ποτέ πεινούσε
τώρα μαζεύει τα φαγιά, κρύβει τα αποφάγια
και τραγουδάει την προίκα της και κάνει την καλή της.
Εκείνη η άλλη η μουλωχτή, να, του παπά η κόρη
συνέχεια καθρεφτίζεται κι όλο αναρωτιέται
αν είναι η πιο όμορφη, η πιο πετυχημένη
γιατί έχει ανασφάλειες, έχει και τον Δημήτρη...
Είν' όμως και μια πιο παχιά κι απαίσια στην όψη
μάγισσα που το μόνο που της λείπει είν' η σκούπα.
Μα πάνω απ' όλες δροσερή στέκει η Κατερίνα
εκείνη η πανέμορφη, σα θηλυκός Ψινάκης.

Η ιστορία με τον Ζακ Κωστόπουλο αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι η αγελαία και καλπάζουσα στον φασισμό (που διεκδικεί ρόλο ακόμη και στους δρόμους!) ελληνική κυνώνια δεν έχει πιάσει πάτο ακόμη.

«Το να συνηθίζει κανείς την απελπισία, είναι πολύ χειρότερο και από την ίδια την απελπισία» (Αλμπέρ Καμί - «Η πανούκλα»).

Από τον «Μίνωα» στον «Ξενοφώντα» οι κακοκαιρίες. Η τρομοκρατία έχει φαντασία και ανεξάντλητη ονοματολογία στη διάθεσή της! Για να δούμε, θα κλιμακωθεί (ποιο ΚΚΕ ρε;) η φάση; Θα φτάσουμε ως την Πανδώρα και τη Νέμεση; Ενα βήμα είναι, μετά από την απειλή για μεσογειακούς ή και τροπικούς κυκλώνες. Γεγονός είναι πάντως, ότι δεν είδαμε αναφορές για συντέλεια. Μόνο αέρα σε διάφορα πανιά και μυαλά...

Ολη αυτή η ενορχηστρωμένη τρομοκρατία, φέρνει στο νου τους στίχους του Νικόλα Ασίου: «Είναι το κράτος ο τρομοκράτης; Οχι το κράτος είναι η τάξις. Είναι ο εργάτης ο τρομοκράτης; Οχι, ο εργάτης είναι το πτώμα, και είναι στο κόμμα, κοιμάται ακόμα (...) Είναι οι μπάτσοι οι τρομοκράτες; Οχι, οι μπάτσοι είναι φρουροί (...) Είναι η δουλειά μας τρομοκρατία; Οχι, δουλειά ίσον τιμή. Είναι οι παπάδες οι τρομοκράτες; Οχι, θρησκεία είναι τα θεία. Μήπως οι νόμοι τρομοκρατούν; Οχι, οι νόμοι νομοθετούν. Τρομοκρατία ίσον βουλή; Μα όχι, βουλή μας είναι η ψήφος κι ο ψηφοφόρος θανατηφόρος».

Άλλοι αγοράζουν πράματα, άλλοι αγοράζουν δώρα
κι ο Αλέξης ο... ευέλκτος τι αγοράζει; Χρόνο!

Χρόνο για το deal των Πρεσπών, χρόνο για τις συντάξεις
χρόνο για την καρέκλα του την καλοκαρφωμένη.

Τελικά ας μας ενημερώσει υπεύθυνα κάποιος, γιατί είναι κρίμα που μας αφήνουν να ξεμεροβραδιαζόμαστε άπνοιοι και μέσα στην αγωνία: Η συνάντηση Τσίπρα-Ερντογάν στη Νέα Υόρκη ήταν καλή (όπως έγραψαν οι μισές αστικές φυλλάδες) ή κακή (όπως έγραψαν οι άλλες μισές).

«Ετυχε να δω πολλά μνημεία που έστησαν για τους μεγάλους τους γαιδάρους της ενεργητικότητας. Στο ίδιο σημείο βρίσκονται, ακίνητοι με τα σπαθιά τους στα χέρια τους, πάνω στα θλιβερά τους άλογα. Κουράστηκαν πια μ' αυτά τα αγάλματα, δεν την αντέχω τόση πέτρα. Αν συνεχίσουμε να γεμίζουμε τον κόσμο με ακίνητους, πώς θα ζήσουν οι ζωντανοί;» (Pablo Neruda).

Κοκκινোসκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Επινε, έτρωγε, κάπνιζε, ξενυχτούσε και στο παρκέ κεντούσε...

Στα αξιοσημείωτα του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος, που έχει διανύσει αιώσις τις τέσσερις πρώτες αγωνιστικές, εκτός από την κόντρα ανάμεσα σε Σαββίδη, Μελισσανίδη και Μαρινάκη, που ανεβαίνει διαρκώς σε ένταση, είναι η αγωνιστική παρουσία του Παναθηναϊκού. Οι πράσινοι, κόντρα στις προβλέψεις, έχουν μια ιδανική πορεία, παίζουν καλό ποδόσφαιρο, είναι αποτελεσματικοί, «βγάζουν υγεία» στο γήπεδο και έχουν καταφέρει να συσπειρώσουν τους οπαδούς στο πλευρό τους. Τα «παπαγαλάκια» του Αλαφούζου προσπαθούν να αξιοποιήσουν την ευνοϊκή περίοδο και έχουν ξεκινήσει την προσπάθεια για να «πιστώσουν» τις επιτυχίες της ομάδας στο αφεντικό τους και να προσπαθήσουν να αλλάξουν το αρνητικό κλίμα που υπάρχει για τον Αλαφούζο, χωρίς όμως να τα έχουν καταφέρει. Οι οργανωμένοι οπαδοί συνεχίζουν τις δηλώσεις εναντίον του, ενώ η μεγάλη μάζα των οπαδών τον ανέχεται για να μη χαλάσει το καλό κλίμα που υπάρχει στην ομάδα.

Σχολιάζοντας την πορεία των πράσινων θα πρέπει να σταθούμε στα εξής σημεία. Καταρχάς, να αναφερθούμε στη ζαριά που έριξε ο Αλαφούζος. Ο ιδιοκτήτης της ΠΑΕ αποφάσισε να σταματήσει τη χρηματοδότηση της ομάδας και να καλύπτει μόνο τα εντελώς απαραίτητα, για να μείνουν οι πράσινοι την περσινή χρονιά στη Super League. Την ίδια πολιτική εφάρμοσε και τη φετινή, αφού ο στόχος του ήταν να αποφύγει η ομάδα τον υποβιβασμό για να μπορέσει να την πουλήσει. Χωρίς διαθέσιμα φράγκα, έχοντας -6 βαθμούς από την περσινή σεζόν και χωρίς αδειοδότηση, με αποτέλεσμα τον περιορισμό στις μεταγραφές (μπορούσαν να γίνουν μόνο τρεις μεταγραφές ή ανανεώσεις για παίκτες άνω των 23 ετών κατά την καλοκαιρινή περίοδο, μόλις μία κατά τη χειμερινή και όσοι παίκτες κάτω των 23 αποκτηθούν θα πρέπει να είναι Έλληνες), η προώθηση νεαρών παιχτών από τα σπλάχνα της ομάδας και η «ενίσχυση» με νεαρούς ελλειδοφόρους παίκτες ήταν μονόδρομος και όχι επιλογή. Μέχρι στιγμής η τύχη είναι με το μέρος του Αλαφούζου αφού οι παίκτες ανταποκρίθηκαν στις απαιτήσεις της φανέλας, πήραν το απόλυτο των βαθμών και μένει να δούμε πόσο αυτό θα διατηρηθεί.

Το δεύτερο που αξίζει να σχολιάσουμε είναι η πολύ μεγάλη πτώση της ποιότητας της Super League. Η οικονομική κρίση έχει αφήσει ορατά σημάδια στο ρόστερ των ομάδων, που υποβαθμίζεται συνεχώς, με

αποτέλεσμα οι νεαροί παίκτες των πράσινων, που κάνουν ουσιαστικά τα πρώτα τους ποδοσφαιρικά βήματα, να φαντάζουν σε σύγκριση με τους αντιπάλους τους σαν έμπειροι βιρτουόζοι της μπάλας. Εχουμε αναφερθεί αρκετές φορές στην απαξίωση του ελληνικού πρωταθλήματος και στο πολύ κακό θέαμα που «προσφέρουν» οι ομάδες. Η φετινή πορεία αποδεικνύει και στους πιο δύσπιστους ότι, αν εξαιρεθούν ΠΑΟΚ, Ολυμπιακός και ΑΕΚ (η σειρά δεν είναι τυχαία), η ποιότητα του έμφυχου δυναμικού των ομάδων που συμμετέχουν στο πρωτάθλημα της Super League έχει πιάσει πάτο.

Το τρίτο σημείο που θα σχολιάσουμε είναι η ανάγκη όσων ασχολούνται και όσων παρακολουθούν το ελληνικό πρωτάθλημα να βρουν κάποιο «αισιόδοξο» γεγονός για να δικαιολογήσουν

την ενασχόλησή τους με το ποδοσφαιρικό «γίγνεσθαι». Ο φετινός Παναθηναϊκός φαντάζει σαν κάτι πολύ όμορφο στη μίζερια του ελληνικού πρωταθλήματος και αποτελεί αντικείμενο συζήτησης από τη συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων. Αν διαβάσει κάποιος τα σχόλια κάτω από τις «αναλύσεις» για τους πράσινους και δε γνωρίζει τι πραγματικά συμβαίνει, θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι πράσινοι είναι κάποια υπερομάδα που θα αφήσει εποχή. Ανεξάρτητα από την οπαδική προέλευση, η συντριπτική πλειοψηφία των σχολιογράφων μιλάει με θαυμασμό για την «ομάδα του Δώνη» και τα «πιτσιρικάκια που έγιναν άντρες» και εμμέσως πλην σαφώς ζητά από τους προέδρους των άλλων ομάδων να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Παναθηναϊκού.

Ο Πάμπλο Ντανιέλ (Ντάνι) Οσβάλντο έγινε γνωστός από τις δηλώσεις του, πριν από περίπου δυο χρόνια, όταν αποφάσισε να σταματήσει το ποδόσφαιρο για να ασχοληθεί με τη μουσική. Ο πρώην παίκτης, Αργεντινός με ιταλικό διαβατήριο, με αξιόλογη καριέρα στην Ιταλία (Ρόμα, Γιουβέντους, Ιντερ) και την Αγγλία (Σαουθάμπτον) και με συμμετοχές στην Εθνική Ιταλίας, είχε κάνει αίσθηση με τα όσα είχε δηλώσει για το ποδόσφαιρο: «Το ποδόσφαιρο μου έδωσε την ευκαιρία να βοηθήσω την οικογένειά μου και να κερδίσω πολλά χρήματα που μπορώ να ζήσω με αυτά χωρίς να ξαναδουλέψω. Μου έδωσε τη δυνατότητα να ταξιδέψω και να γνωρίσω διαφορετικά μέρη και ανθρώπους. Άλλαξε τη ζωή, όμως μου πήρε και την ελευθερία μου, κάτι το οποίο δεν αντέχω. Δεν με ενδιαφέρει πλέον το ποδόσφαιρο και θα αφοσιωθώ στη μουσική». Εκτός από την άποψή του για το ποδόσφαιρο είχε κάνει και σύγκριση ανάμεσα στη δική του καριέρα και τον τρόπο ζωής του σε σχέση με τον Μέσι και τον Ρονάλντο. Στην ερώτηση αν θα ήθελε να κάνει καριέρα σαν αυτή του Μέσι απάντησε: «Οχι, θα ήθελα να παίξω σαν αυτόν, αλλά δεν έχω ζωή. Είναι σαν να ζει σε μια χρυσή φυλακή. Φαντάζομαι ότι αγοράζει τη μεγαλύτερη τηλεόραση που υπάρχει, αλλά δεν είναι ποτέ στο σαλόνι για να την ευχαριστήσει. Επιπλέον, πιθανώς οδηγεί μια Φεράρι, γνωρίζοντας όμως ότι ζει μόλις 15 λεπτά από το προπονητικό κέντρο της Μπαρσελόνα». Για τον Ρονάλντο είχε πει: «Κρέμασα τα παπούτσια μου πρόωρα, γιατί ο κόσμος του ποδοσφαίρου δεν ήταν πια για μένα. Ο Κριστιάνο γυρίζει σπίτι του και του αρέσει να κάνει 150 κάμψεις, εμένα πάλι μου αρέσει να γυρίζω και να ετοιμάζω την ψησταριά». Εκτός από λάτρης του φαγητού και της παρέας, ο Ντάνι κάπνιζε, έπινε και απεχθανόταν τη σκληρή προπόνηση. Οι καταβολές της στήλης είναι μασκετικές και διαβάζοντας τις δηλώσεις του η σκέψη γύρισε αρκετά χρόνια πίσω. Θυμηθήκαμε τις μαγικές στιγμές που μας χάρισε στο παρκέ ο τεράστιος Φάνης Χριστοδούλου, που είχε τα ίδια σχεδόν «κουσούρια» με τον Ντάνι Οσβάλντο. Κυρίως όμως θυμηθήκαμε με νοσταλγία την εποχή που ο αθλητισμός δεν ήταν επαγγελματικός και οι παίκτες ήταν πραγματικοί, με «αδυναμίες» αλλά και πλούσιο ταλέντο, σε αντίθεση με τη σημερινή εποχή που οι παίκτες-αθλητικές μηχανές είναι γρανάζια στα προπονητικά συστήματα. Η φωτογραφία στην οποία ο Ντάνι εμφανίζεται να τραγουδά και να παίζει μουσική (με τη μπάντα Barrio Viejo) σε μπαράκι στη Βαρκελώνη επιβεβαιώνει ότι κατάφερε να πραγματοποιήσει το όνειρό του.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι ο Παναθηναϊκός, εκπέμπει μια θετική αύρα με το πάθος που αγωνίζονται οι παίκτες του και τον τρόπο που χαίρονται το παιχνίδι, θεωρούμε ότι διαπράττουν ποδοσφαιρική ύβρι όσοι προσπαθούν να πείσουν ότι οι πράσινοι μπορούν να αφήσουν εποχή. Η καταξίωση μιας ομάδας απαιτεί ποιότητα στο έμφυχο δυναμικό, ιδανικές συνθήκες δουλειάς και διάρκεια. Κατά την ταπεινή άποψη της στήλης, οι προϋποθέσεις αυτές, ακόμα και αν ισχύουν αυτή τη στιγμή (θεωρούμε ότι δεν ισχύουν), πολύ δύσκολα θα εξασφαλιστούν στη συνέχεια (ήδη υπάρχουν δημοσιεύματα ότι ο Αλαφούζος σκοπεύει να πουλήσει κάποιους παίκτες, αν δεν προχωρήσει η πώληση της ομάδας στον ταϊλανδό «επενδυτή»). Ας αφήσουμε λοιπόν τους πιτσιρικάδες του Παναθηναϊκού να χαρούν το παιχνίδι και τις επιτυχίες τους στο γήπεδο, χωρίς να τους φορτώνουμε με «ευθύνες» που δεν τους αναλογούν. Για να βγει από την απαξίωση το ελληνικό πρωτάθλημα χρειάζονται πολλά περισσότερα από το φετινό Παναθηναϊκό.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε αναφερθεί στη διαμάχη του προέδρου της ΕΟΚ, Γιώργου Βασιλακόπουλου, με τον μάνατζερ του Αντετοκούνμπο, Γιώργο Πάνου. Ο Βασιλακόπουλος βρήκε έναν απρόσμενο σύμμαχο στο πρόσωπο του Ντίνο Ράντζα. Ο παλαίμαχος παίκτης, σε δηλώσεις του για την πορεία του αθλήματος και τα «παράθυρα» της ΦΙΜΠΑ (συγκεκριμένες ημερομηνίες κατά τη διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου, που διακόπτονται τα πρωταθλήματα για να διεξαχθούν οι αγώνες των εθνικών ομάδων), τόνισε: «Η κατάσταση με τα παράθυρα της FIBA είναι αστεία και πρέπει να βρεθεί λύση. Δεν παίζουν οι καλύτεροι παίκτες. Δεν τους παίττει ο κόσμος. Οι ατζέντηδες είναι μεγάλο πρόβλημα. Τους συμβουλευουν να μην παίξουν με τις εθνικές τους. Τώρα οι παίκτες δουλεύουν για τους ατζέντηδες. Στη δική μου εποχή οι ατζέντηδες δούλευαν για τους παίκτες. Ο δικός μου μάνατζερ δε θα τολμούσε καν να σκεφτεί να μου πει να μην πάω στην Εθνική». Μπορεί ο Βασιλακόπουλος να στερείται εξωθεν καλής μαρτυρίας και κατά συνέπεια ο λόγος του να μη γίνεται εύκολα αποδεκτός, όμως ο Ράντζα έχει καλό όνομα και οι δηλώσεις του προκάλεσαν αίσθηση, γιατί εμμέσως πλην σαφώς επιβεβαίωσε τις κατηγορίες του προέδρου της ΕΟΚ για το ρόλο των μάνατζερ.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Εκφασισμός

Και σκατόψυχοι νοικοκυραίοι

Μόνο;

**Εμείς δεν τραγουδάμε για να ξεχωρίσουμε
αδελφέ μου απ' τον κόσμο. Εμείς τραγουδάμε για να σμίξουμε τον κόσμο.**

Να μην ξεχνιόμαστε

Lehman Brothers (το κεφάλαιο), λιμός (το πόπολο)

Ενωση Ανεξαρτήτων (τέως Ενωση Κεντρώων)

► Προεκλογική περίοδος είναι, ό,τι θέλουν τάζουν (οι Συριζαίοι): κάνει μπάσιμο ο Γαβρόγλου με 15.000 μόνιμες (!) προσλήψεις (σε βάθος τριετίας...).

► «Μάθετε τα πάντα για τη μέθοδο... των Μύκητων...» - δι-αφημιστική δολοφονία γλώσσας δέλτα - δέλτα - γάμα (τα)...

► Τι φασιστική Γερμανία, τι Πα-λέρμιο, κ. Λουτσέσκου...

► Θα ιδιωτικοπ(η)θήσει τα πάντα ο Κούλης. Ταύρος εν υαλοπωλείω.

► Μία... αύξηση (λέμε τώρα) σκέτο... άδωρον (το σουσάμι απ' το κουλούρι, και αν).

► 1,5 τρισ. το αμερικάνικο δη-μόσιο και 3 δισ. οι υπόλοιπες χώρες του κόσμου. Για τους εργαζόμενους: μηδέν εις το πηλίκον.

► Ναι μεν εξέδωσε non-paper ο Τσακαλώτος όμως πρακτι-κά δεν ήταν παραπάν' απόνα paper...

► Συριζανελάτα sunt berbanda.

► Σχεδιάζουν, λοιπόν, να μας πρωτογενοπλεονασματίσουν κατά 3,5%.

► Πτωχοί και πένητες.

► Η «Ιερά Σύνοδος της Εκ-κλησίας της Ελλάδος - Προς τον ΛΑΟ» - «Μήνυμα για την "ημέρα της Ευρώπης" - 9 Μαΐ-ου 1950». Κάργα φιλοευρωπαϊ-σμός (με το αζημίωτο πάντα), διότι η «δεξιά του Κυρίου» έχει ΧΡΥΣΗ - ως άλλος Μίδας - καρδιά...

► Και προκλητικοί στο κείμενό τους οι αρχι-παπάδες.

► Για άλλη μια φορά: Μπέμπα Μπλανς μας λείπει (Χ.Π.).

► There's been a general erection in Sweden...

► Περιπτώματα της ιστορίας: καλή περιγραφή φασιστών και (μανιακών δολοφόνων) νοικο-κυραίων.

► Κοινώς... μίνθιο.

► Και ως υπερμεγέθης μίνθος κατέθεσε τη (θετική) άποψή

του για το λυντσάρισμα ένας αρχί... νοικοκυραίος ονόματι Ανδρέας Αν.

► Psycho chicken.

► «Η θεωρία για την "καθαρή" δημοκρατία είναι η θεωρία του ανώτερου στρώματος της εργατικής τάξης, που το ημέ-ρεψαν και που το ταϊζουν οι ιμπεριαλιστές. Η θεωρία αυτή δημιουργήθηκε για να κρύβει τις πληγές του καπιταλισμού, για να φκιασιδώνει τον ιμπε-ριαλισμό και να του προσδί-νει ηθική δύναμη στον αγώνα ενάντια στις εκμεταλλεόμε-νες μάζες. Δεν υπάρχουν και δε μπορεί να υπάρχουν στον καπιταλισμό πραγματικές "ελευθερίες" για τους εκμε-ταλλεούμενους, έστω και μονάχα γιατί τα χτίρια, τα τυπο-γραφεία, οι αποθήκες χαρτιού κτλ. που είναι απαραίτητα για την άσκηση των "ελευθεριών", είναι προνόμιο των εκμεταλ-λευτών. Δεν υπάρχει και δεν μπορεί να υπάρχει στον καπι-ταλισμό πραγματική συμμε-τοχή των εκμεταλλεούμενων μαζών στη διακυβέρνηση της χώρας, έστω και μονάχα για-τί μέσα στις συνθήκες του καπιταλισμού, ακόμα και στα πιο δημοκρατικά καθεστώτα, οι κυβερνήσεις δεν ορίζονται από το λαό, μα από τους Ρό-τσιλντ και Στίνες, από τους Ροκφέλερ και Μόργκαν.» (Ι. Β Τζουγκασβίλι - Στάλιν: "Ζητή-ματα λενινισμού", "Για τις βά-σεις του λενινισμού").

► Run like hell!

► «Στα μάτια του πληθυ-σμού (βέβαια όχι μόνο της "κομμουνιστικής μερίδας") τα Τ(άγματα) Α(σφαλείας) γρήγορα ταυτίζονται με τους πάτρωνές τους. Και πάτρων-ες δεν είναι τόσοι οι τακτι-κές στρατιωτικές αρχές της Wehrmacht, αλλά κυρίως οι "νεκροκεφαλές" των SS, ονο-μαζόμενοι έτσι όχι μόνο λόγω των σχετικών διακριτικών ση-μάτων στο πηλίκιο... Παρόλο που τα συχνά ανακινωθέντα του "Ανωτάτου Αρχηγού των Ταγμάτων Ασφαλείας και της Αστυνομίας Ελλάδος" δεν έφεραν άλλη υπογραφή, ήταν γνωστό ότι επρόκειτο

αρχικά για τον ταξίαρχο των SS Jürgen Stroop ("δήμιο του γκέτο της Βαρσοβίας") και μετά για το στρατηγό Walter Schimana (Σιμάνα), που και οι δυο μέσα στο περίπλοκο ναζιστικό ιεραρχικό σύστημα κατείχαν το αξίωμα του "Ανω-τέρου Αρχηγού των SS και της Αστυνομίας εις την Ελλάδα". (Χ. Φλάισερ: «Νέα στοιχεία για τη σχέση γερμανικών αρχών κατοχής και ταγμάτων ασφα-λείας»).

► «Αξιοι» πρόγονοι του σημερι-νού νεοναζιστικού φυράματος.

► Ουγκ! Το συμπυκνωμένο λε-ξιλόγιο των φασιστών.

► «Πιθανή κακοδιαχείριση κονδυλίων της ΕΕ για τη σίτιση των προσφύγων στην Ελλάδα» - έρευνα OLAF. Εεελα!

► «Προσεγγμένος» ο Κούλης στη δήλωση για τη Μόρια.

► Ε, προεκλογική περίοδος εί-ναι, κάτι θα τον συμβούλεψαν οι «τριγύρω» του.

► «Βλέπουν κάλπες τον Φε-βρουάριο» (kathimerini.gr) - εμείς, απ' την άλλη, δε βλέ-πουμε φράγκο (ευρώ) στην τσέπη μας.

► Εχουμε μια μόνιμη κατά-σταση έλλειψης και διαρροής ρευστού.

► Για την «καρδιά του μέσου (αμερικανού) ψηφοφόρου» ο Alexis (της Καθημερινής, 23/9/2018) ψηφίζει Τραμπ και πάλι...

► Με ό,τι διαφορά έχει ο γάι-δαρος απ' τον ελέφαντα.

► «Ακραίες» ήταν «οι θέσεις» του Σύριζα «του 3%». Βαστάτε, Τούρκοι τάρματα, δηλαδή...

► Και όχι αίματα.

► Είναι καινούριο το κάρπετ, απ' τη συλλογή Paparaki.

► «Κάντε τη διαφορά με ισχυ-ρό ΚΚΕ!». Όσοι - ψηφοφόροι - προσέλθετε. Ριζοσπάστης, 25/9/2018.

► «Όλες οι κατακτήσεις του κινήματος συνδέονται με την πάλη των κομμουνιστών», δή-

λωσε στην «Άλλη διάσταση» της ΕΡΤ ο Θ. Παφίλης (μέλος της ΚΕ και βουλευτής του Πε-ρισσού). Των κομμουνιστών, Mr. Pafilis, not yours!

► Παρά τους νεκρούς και τους τραυματίες οι κάτοικοι της Λωρίδας της Γάζας επιμένουν.

► Περισσός: «Ο λαός με την πάλη του να καταργήσει το "νόμο Βρούτση - Αχτσιόγλου" και όλο το μνημονιακό πλαίσιο». Σε πόσες, άραγε, εκλογι-κές αναμετρήσεις...

► «Στα μέτρα που σχεδιάζο-νται και έχουν ξεσηκώσει αντι-δράσεις είναι και η αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης, από 60 έτη για τους άνδρες και 55 για τις γυναίκες, που είναι σήμερα (όρια που κρατάνε από την περίοδο της σοσι-αλιστικής οικοδόμησης)...» (Ριζοσπάστης, 21/9/2018). Της σοσιαλιστικής οικοδόμησης επί Γκορμπατσόφ, Αντρόποφ, Τσερνιένκο, Μπρέζνιεφ, Χρου-στσιόφ;

► Λέμε...

► Πουτα+τιά+να...

► Κόρμπιν: Ο... τέταρτος δρόμος (κατά την angi.gr, 25/9/2018). Πολλοί 'ναι οι δρό-μοι να διαβείς μα ένας να χα-ράξεις...

► «Εργασιακή ανασφάλεια στην Ισπανία της κρίσης» (Η ΑΥΓΗ, 25/9/2018). Πώς είναι δυνατόν; (που θάλεγε και ο Γεώργιος Μαύρος). Δεν «αντι-μάχεται» τον καπιταλισμό η... Μαριναλέδα; Ε, ντροπή!

► Και - επιμένουν ανερυθρί-αστα - οι Συριζαίοι στην angi.gr για το «κοινωνικό μέρισμα» των 900 εκατ.

► «Οι φασίστες που επιτέθη-καν στον βουλευτή του ΣΥΡΙ-ΖΑ, Π. Κωνσταντίνεα, θα βρε-θούν άμεσα και θα οδηγηθούν ενώπιον της δικαιοσύνης». Η οποία τους αδελφούς τους νε-οναζί ΔΕΝ τους έχει ΑΚΟΜΗ καταΔΙΚΑΣΕΙ.

► Για τους φασίστες ισχύει το fair trial...

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Το πρωθυπουργι-κό Γραφείο έδωσε στη δημοσιότητα το περιεχόμενο της ομιλίας Τσίπρα στην εκδήλωση του ΟΗΕ για τον Νέλσον Μα-ντέλα και ένα βίντεο τεσεεράμισι λεπτών με τον Τσίπρα στο βήμα να εκφωνεί την ομιλία του. Ο Νίκος Παππάς ανέβασε στο Τουίτερ την ανάρτηση που βλέπετε: «Στην Νέα Υόρκη με τον @

PrimeministerGR για την 73η Σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ αφιερωμένη στον άοκνο αγωνιστή της ελευθερίας και της δημοκρατίας, του νικητή και κατεδαφιστή του Απαρ-τχάιντ, Νέλσον Μαντέλα. #unga #mandelapeacesummit #mandela #unitednations

Στην Νέα Υόρκη με τον @PrimeministerGR για την 73η Σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ αφιερωμένη στον άοκνο αγωνιστή της ελευθερίας και της δημοκρατίας, του νικητή και κατεδαφιστή του Απαρ-τχάιντ, Νέλσον Μαντέλα. Γιατί ο Παππάς αισθάνθηκε την ανάγκη να φωνάξει «ήμουν κι εγώ εκεί, μαζί με τον Τσίπρα»; Γιατί «βοά ο τόπος» από τις φήμες ότι ο Τζανακόπουλος τον έχει εκτοπίσει και έχει γίνει αυτός ο εξ απορρήτων του Τσί-πρα. Και κάθε άλλο παρά αβάσιμες είναι οι φήμες. Μετά το χαστούκι με το διαγωνισμό για τις τηλεοπτικές άδειες, ο Παπ-πάς εκδιώχτηκε από το Μαξίμου και στάλθηκε «εξορία» στη Συγγρού. Προσπάθησε πολύ να ξαναφτιάξει τις σχέσεις του με τον Τσίπρα, προσπάθησε στον τελευταίο ανασχηματισμό να επιστρέψει στην κεντρική πολιτική σκηνή, όμως για οικονομικό υπουργείο «έφαγε πόρτα» από τον Τσακαλώτο, ενώ «πόρτα» στο Μαξίμου εξακολουθεί να κάνει ο Τζανακόπουλος. Τι να κάνει κι αυτός, βγάζει τον πόνο του στο Τουίτερ, θυμίζοντας παιδάκι που προσπαθεί να κάνει αισθητή την παρουσία του.

◆ Η κανονικότητά σας βρωμάει αίμα, είμαστε όλα Ζακ - Πουσιτιά στην εργατιά κλωσιά στα αφεντικά - Τραβέλια στο γραφείο, φασίστες στο φορείο

Τα συνθήματα με στένσιλ, όπως βλέπετε στη φωτογραφία, γράφθηκαν στο σημείο που δολοφονήθηκε ο Ζακ Κωστόπουλος. Δεν ξέρουμε πώς σκεφτόταν ο νεκρός, όμως δεν έχουμε την παραμικρή αμφιβολία πως αυτοί που έγραψαν τα συνθήματα θέλησαν μ' αυτά να τιμήσουν τη μνήμη του. Την τιμούν όμως; Απευθυνόμενοι σε ποιους; Στον εαυτό τους και σε κανέναν άλ-λο. Αναπαράγοντας τα ιδεολογήματα ενός κοινωνικού γκέτο που αδιαφορεί για ό,τι συμβαίνει έξω από τα περικλειστα τείχη του. Οι πάντες πρέπει να αυτοπροσδιορίζονται ως φύλου... ουδετέρου. Η εργατιά πρέπει να «εμποτιστεί» με «πουσιτιά»! Αυτό είναι που της λείπει και όχι οι ιδέες της κοινωνικής απε-λευθέρωσης και η οργάνωση που θα επιδιώξει να κάνει αυτές τις ιδέες πράξη. Και πάει λέγοντας. Οχι, δεν έχουμε πρόθεση ν' ανοίξουμε συζήτηση με όσους και όσες σκέφτονται μ' αυτόν τον τρόπο. Ούτε να τους πούμε ότι έτσι δεν «πιάνουν επαφή» με την κοινωνία. Αυτό δεν τους ενδιαφέρει, έτσι κι αλλιώς. Όλοι οι «άλλοι» είναι «κανονικοί», υποταγμένοι, αν όχι οπαδοί του νόμου του Λιντς. Και μόνον αυτοί είναι «αντικανονικοί»! Μόνο που «αντικανονικοί» είναι και οι μαφιόζοι, οι ναζιστές και άλλοι, που «επικοινωνούν» με υπόγειες διαδρομές με την αστική τάξη και το κράτος της. Η κοινωνία δε χωρίζεται σε «κανονικούς» και «αντικανονικούς». Σε καπιταλιστές και ερ-γάτες χωρίζεται. Για να πάψει η σεξουαλική συμπεριφορά να αποτελεί στοιχείο κοινωνικού διαχωρισμού, πρέπει να ηττηθεί η αστική ιδεολογία. Η οποία ποτίζει μέχρι το μεδούλι όχι μόνο τους «κανονικούς», αλλά και τους «αντικανονικούς».

◆ 'Η ελεύθεροι ή ήσυχτοι - και τα δύο μαζί δεν γίνονται! (σύν-θημα με υπογραφή μαύρο αστέρι, στο κλειστό του Ιωνικού στη Νέα Φιλεδέλφεια)

Και «ανήσυχος» να είσαι, πάλι δε θα είσαι ελεύθερος. Η ελευ-θερία απαιτεί κοινωνική ανατροπή και κομμουνισμό.

ΗΜόρια στη Λέσβο ασφυκτιά και ο δήμαρχος Βαθέος στη Σάμο καλεί τους πολίτες να υποστηρίξουν ψήφισμα για να κλείσει το Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης που λειτουργεί στην πόλη. Οι νέες μεγάλες ροές των προσφύγων σε συνδυασμό με τους ήδη κρατούμενους στα «hot spots» (ή καλύτερα στις ανοιχτές φυλακές) των νησιών έχουν φτιάξει μια κατάσταση πραγματική κόλαση για πρόσφυγες και εργαζόμενους. Πολλά δημοσιεύματα έχουν ήδη καταγγείλει την επιδείνωση των τραγικών συνθηκών που επικρατούν στα νησιά και οι διάφορες

που φανερώνουν τη σαπίλα που κρύβεται πίσω από το ευρωπαϊκό προσώπείο της γιαλαντζί αλληλεγγύης και αξιοπρέπειας ή του «σεβασμού» της ανθρωπίνης ζωής.

Από τις προτάσεις της Κομισιόν έγινε ασμένως δεκτή από τη σύνοδο κορυφής η πρόταση για «μια πλήρως εξοπλισμένη Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή». Η αναβάθμιση, που τόσο ικανοποίησε τον Τσίπρα, περιλαμβάνει:

◆ Ενα μόνιμο σώμα με επιχειρησιακό προσωπικό 10.000 ατόμων έως το 2020.

◆ Εκτελεστικές εξουσίες: Υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του κράτους μέλους στο οποίο θα αποστέλλονται, τα μέλη του μόνιμου σώματος της Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής της ΕΕ θα είναι σε θέση να εκτελούν καθήκοντα που απαιτούν εκτελεστικές εξουσίες, όπως οι έλεγχοι ταυτότητας, η έγκριση ή η άρνηση εισόδου στα εξωτερικά σύνορα και η σύλληψη προσώπων στα σύνορα.

◆ Περισσότερη στήριξη για την επιστροφή: Πέρα από τη διοργάνωση και τη χρηματοδότηση κοινών επιχειρήσεων επιστροφής, ο Οργανισμός θα μπορεί πλέον να υποστηρίζει επίσης τις διαδικασίες επιστροφής στα κράτη μέλη, παραδείγματος χάρη με τον εντοπισμό υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν παράτυπα, την απόκτηση ταξιδιωτικών εγγράφων και την προετοιμασία των αποφάσεων επιστροφής για τις εθνικές αρχές.

◆ Ισχυρότερη συνεργασία με τρίτες χώρες: Ο Οργανισμός θα είναι σε θέση – κατόπιν προηγούμενης συμφωνίας της οικείας χώρας – να δρομολογεί κοινές επιχειρήσεις και να αποστέλλει προσωπικό εκτός της ΕΕ, πέραν των χωρών που γειτονεύουν με την ΕΕ.

◆ Αυξημένα χρηματοδοτικά μέσα: Το συνολικό κόστος της προτεινόμενης αναβάθμισης της Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής ανέρχεται σε 1,2 δισ. ευρώ για την περίοδο 2019-2020. Στο πλαίσιο του επόμενου προϋπολογισμού της ΕΕ για την περίοδο 2021-2027, προτείνεται συνολικό ποσό ύψους 11,3 δισ. ευρώ!

Η Ευρώπη της Μέρκελ και του Τσίπρα, του Σαλβίνι και του Ορμπαν, του Μακρόν και του Γιούνκερ «κλίνει επί δεξιά». Την πορεία αυτή μπορούν να την ανατρέψουν μόνο οι λαοί της.

βαθύ κόκκινο

Φασισμός!

Οι «νοικοκυραίοι» ξεκίνησαν το λιντσάρισμα και οι μπάτσοι το ολοκλήρωσαν. Αυτό πρέπει να κρατήσουμε για τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου. Κι όχι να μπλέξουμε σε νομικισμούς, ιατροδικαστικές εκθέσεις και τα παρόμοια. Γιατί όταν αυτά μπαίνουν στην πρώτη θέση, μικραίνουν την εικόνα και στενεύουν τον ορίζοντα της σκέψης.

Αλλωστε, τα στοιχεία που έρχονται κάθε μέρα στη δημοσιότητα (βίντεο και καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων) ξεδιαλύνουν πλήρως το τοπίο.

Δuo ύαινες, μαγαζάτορες, «νοικοκυραίοι» έβγαλαν όλο το μίσος τους πάνω σ' έναν ανήμπορο άνθρωπο. Αν στη θέση αυτού του ανήμπορου τοξικοεξαρτημένου βρισκόταν ένας πραγματικός ληστής, θα στέκονταν σουζα. Εκαναν τους νταήδες όντας σίγουροι ότι το θύμα ήταν «του χεριού τους». Το είχαν καταλάβει όταν τον είδαν να παραπαίει μέσα στο μαγαζί, να μην μπορεί να σηκώσει έναν πυροσβεστήρα, να ψάχνει σοκαρισμένος και πανικόβλητος μια τρύπα για να βγει.

Το ίδιο έκαναν οι μπάτσοι, που δεν είχαν καν το «ελαφρυντικό» του θυμού. Εφτασαν μετά και έβγαλαν όλα τα χαμερπή τους ένστικτα πάνω στο «πρεζόνι». Κυριολεκτικά τον αποτελείωσαν, ενώ έβλεπαν μπροστά τους έναν άνθρωπο βουτηγμένο στο αίμα.

Όπως αποδείχτηκε, ούτε απόπειρα ληστείας υπήρξε (άλλωστε ο μαγαζάτορας δεν ήταν μέσα για να τον απειλήσει ο «επίδοξος ληστής»), ενώ το περιβόητο μαχαίρι (αν υποθέσουμε ότι ήταν του νεκρού), ήταν ένα απλό μαχαίρι φρούτων, όχι απ' αυτά που χρησιμοποιεί κάποιος για να κάνει ληστεία. Ούτε καν απόπειρα κλοπής υπήρξε. Αν υπήρχε απόπειρα κλοπής, ο νεκρός θα είχε πάνω του κάποια από τα κλοπιμαία, έτσι δεν είναι;

Και απόπειρα κλοπής να υπήρχε, η ουσία δε θα άλλαζε. Το ότι δεν υπήρξε, κάνει ακόμα πιο αποτρόπαια τη φασιστική πράξη του λιντσαρίσματος ενός τοξικοεξαρτημένου σε στιγμή κρίσης.

Υστερα, έφτιαξαν μια δικογραφία από την οποία απουσίαζε η δολοφονία. Μια δικογραφία κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των δολοφόνων. Των «νοικοκυραίων» και των ιδίων των μπάτσων. Και η «ανεξάρτητη» Δικαιοσύνη, αυτή που για ψύλλου πήδημα στέλνει διαδηλωτές στη φυλακή (συνήθως με εμφανώς κατασκευασμένες από τους μπάτσους δικογραφίες), φρόντισε ν' αφήσει ελεύθερο τον πρώτο από τους δράστες, ικανοποιώντας το «περί δικαίου αίσθημα των νοικοκυραίων», που αποτέλεσε και τον πυρήνα της υπερασπιστικής γραμμής του δράστη: ένας βιοπαλαιστής είναι, η περιοχή έχει καταντήσει γκέτο, οι δουλειές πάνε κατά διαόλου, είδε τον ληστή, θόλωσε!

Ο καπιταλισμός σε κρίση εκφασίζει. Αλίμονο, όμως, αν αυτό χρησιμοποιείται ως άλλοθι «κατανόησης» των φασιστικών συμπεριφορών. Ως βάση εξαφάνισης κάθε ατομικής ευθύνης για τέτοιες συμπεριφορές.

Ο καπιταλισμός σε κρίση αποτελεί θερμοκήπιο για την ανάπτυξη του φασισμού. Οχι μόνο του φασισμού τύπου «Χρυσής Αυγής», αλλά και του φασισμού των «νοικοκυραίων» που πότε κραδαίνουν καραμπίνες για να προστατευθούν από τους κλέφτες, πότε ψηφίζουν ΧΑ για «να τιμωρήσει τους κλέφτες» και πότε λιντσάρουν τοξικοεξαρτημένους για να «καθαρίσουν» τη γειτονιά τους.

Αν υπάρξει «κατανόηση» για τέτοιες συμπεριφορές, θα υπάρξει και ανοχή για τις συνέπειές τους. Θα αντιμετωπίσουμε τις κοινωνικές διεργασίες ως διεργασίες που αφορούν ξεχωριστά άτομα (που έχουν «τα δίκια τους» ή που αποτελούν «θύματα των καταστάσεων») και όχι ως διεργασίες που πρέπει να σφραγίζονται από την πάλη των τάξεων, δηλαδή από συλλογικές διαδικασίες. Ο φασίστας μπορεί να είναι ταυτόχρονα θύμα και θύτης. Για την κοινωνία, όμως, είναι μόνο θύτης και ως τέτοιος πρέπει ν' αντιμετωπίζεται.

ΥΓ. Πριν από λίγο καιρό, ένας άλλος «νοικοκυραίος» άδειασε την καραμπίνα του πάνω σε μια ομάδα Τσιγγάνων, επειδή νόμιζε ότι κάποιοι από τον καταυλισμό τους τον είχε κλέψει. Ενα 12χρονο κορίτσι έπεσε νεκρό. Το «κατάπιαμε». Ενα-δυο κείμενα κι αυτό ήταν όλο. Το κοριτσάκι δεν είχε φίλους με επιρροή στα μίντια. Ας σκεφτούμε πόσο σχετικοποιούν την αξία της ανθρώπινης ζωής κάποιοι από τους «επώνυμους» που πρωταγωνιστούν σε καταγγελίες για τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου.

Π.Γ.

Μαύρη μαυρίλα πλάκωσε για τους πρόσφυγες στην Ευρώπη

ΜΚΟ προβαίνουν σε επείγουσες εκκλήσεις εκκένωσης του διαμέλλοντος προσφυγικού πληθυσμού.

Η κυβέρνηση προσπαθεί με μια άθλια πολιτική να δημαγωγήσει. Μεταφέρει ελάχιστα πρόσφυγες από τα νησιά στην Αθήνα, ίσα-ίσα για να πουλήσει επικοινωνιακά «ευαισθησία», καθώς αυτοί που μένουν στα νησιά είναι τριπλάσιοι από τον πληθυσμό που μπορούν να «φιλοξενήσουν» τα «hot spots», ενώ οι ελάχιστοι που μετακινήθηκαν αντικαθίστανται μέσα σε λίγες μέρες από πολλαπλάσιους νεοαφιχθέντες.

Παρά ταύτα, ο πρωθυπουργός εξέφρασε «συγκρατημένη ικανοποίηση» για τις αποφάσεις της έκτακτης συνόδου κορυφής στο Ζάλτσμπουργκ. Όπως είπε, υπήρξε «μια θετική εξέλιξη που η χώρα μας, εδώ και πάρα πολύ καιρό, αγωνίζεται για να γίνει πράξη». Ποια είναι αυτή; «Στη Σύνοδο αυτή, πλήρως συμφωνήθηκε η επιτάχυνση των διαδικασιών για την αναβάθμιση της Frontex σε ευρωπαϊκή ακτοφυλακή και συνοριοφυλακή, γεγονός που ταυτόχρονα θα δώσει τη δυνατότητα δημιουργίας και ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού επιστροφών για όσους δεν χρήζουν της διεθνούς προστασίας».

Ενας αριστερός -όπως αρέσκεται να αυτοαποκαλείται- θεωρεί θετική εξέλιξη την ενίσχυση του αστυνομικού σώματος που θα φράζει τα σύνορα και θα εξαπολύσει κυνηγητό ενάντια στους μετανάστες που κατάρφωσαν ή θα καταφέρουν να «τρουπώσουν» σε κάποια ευρωπαϊκή χώρα, εξασφαλίζοντας τις απελάσεις τους με συνοπτικές διαδικασίες!

«Ταυτόχρονα» -συνέχισε ο Τσίπρας- «στη Σύνοδο αυτή αντιμετωπίσαμε και την προοπτική, τη δυνατότητα αναβάθμι-

σης της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ασύλου. Θα είναι μια εξέλιξη, η οποία θα είναι πολύ σημαντική εάν συμβεί». Σημαντική η αύξηση της δύναμης της Frontex και του επιχειρησιακού της εύρους, σημαντική και η αναβάθμιση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ασύλου, όταν γίνει, γιατί θα επιταχυνθούν οι διαδικασίες απελάσεων.

Δεν πιστεύουμε να υπάρχει κάποιος που να θεωρεί ότι μια αναβαθμισμένη Υπηρεσία Ασύλου θα έχει ως σκοπό να κάνει δεκτά αιτήματα ασύλου. Αποστολή της θα είναι να απορρίπτει αυτά τα αιτήματα και να παραδίδει στη διαδικασία της απέλασης τους «φτωχοδιάβολους» που έκαναν μια αίτηση ασύλου για να μπορέσουν να νομιμοποιήσουν την παρουσία τους για ένα διάστημα, στη διάρκεια του οποίου φιλοδοξούν να τα καταφέρουν να ξεφύγουν, να γίνουν «αόρατοι άνθρωποι», σκλάβοι χωρίς χαρτιά στα χωράφια, στις οικοδομές και σε κάθε είδους βαριά εργασία στις ευρωπαϊκές χώρες.

Οχτακόσιες πενήντα λέξεις ήταν η δήλωση του Τσίπρα στο Ζάλτσμπουργκ. Σ' αυτές δε χώρεσε ούτε μια λέξη συμπάθειας (για αλληλεγγύη δεν μιλάμε καν) για τους ανθρώπους που διακινδυνεύουν τα πάντα αναζητώντας μια λίγο καλύτερη ζωή. Αυτός που επί χρόνια δημαγωγούσε με τους «no borders», τώρα μιλάει με τη γλώσσα του Σαλβίνι και του Ορμπαν, χωρίς τις φασιστικές ακρότητες των τελευταίων: «Ευτυχώς σήμερα η Ευρώπη δεν βρίσκεται σε μια τέτοια κατάσταση, όπως βρέθηκε το 2015. Εν τούτοις, τώρα που τα πράγματα είναι καλύτερα σε ό,τι αφορά τις ροές, θα πρέπει να εξετάζουμε το ενδεχόμενο ή εν πάση περιπτώσει να φτιάχνουμε τους μηχανισμούς, ώστε να είμαστε αποτελεσματικοί σε ένα πιθανό ενδεχόμενο αύξησης των ροών το επόμενο διάστημα»!

Η σύνοδος κορυφής του Ζάλτσμπουργκ έγινε σ' ένα κλίμα κυριαρχίας των ανοιχτά ξενοφобικών και ρατσιστικών φωνών. Η Ουγγαρία, μετά και τις αλληπαλίες «καταγγελίες» που δέχτηκε για κακομεταχείριση προσφύγων και μεταναστών από το Συμβούλιο της Ευρώπης (βάσει των στοιχείων που συνέλεξαν μέλη της Επιτροπής για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων), ενέμενε ευθαρσώς στην πάγια θέση της ότι δε θα επιτρέψει καμία είσοδο σε πρόσφυγες. Στο πλευρό της είχαν ταχθεί ήδη η Πολωνία, η Βουλγαρία και η Τσεχία. Η Γαλλία «καίγεται» να «στρώσει» τον Σαλβίνι, ενώ τόσο η ίδια όσο και η Γερμανία προσπαθούν να κερδοσκοπήσουν πολιτικά ικανοποιώντας τις «ορέξεις» του ακροδεξιού εσωτερικού τους ακροατηρίου.

Ο Γιούνκερ είχε από τις προηγούμενες μέρες καταθέσει «τρεις νέες και φιλόδοξες προτάσεις για να διασφαλίσει την πλήρη αλληλεγγύη της ΕΕ στον τομέα της μετανάστευσης και την καλύτερη προστασία των εξωτερικών συνόρων της Ευρώπης». Διαβάζοντας κανείς το σχετικό Δελτίο Τύπου της Κομισιόν μπορεί να καταλάβει τη δεξιά στροφή που έχει πάρει και κινείται η Ευρώπη των «μεγάλων» αξιών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων». Ανάγκη για μεταρρύθμιση στο τομέα των διαδικασιών επιστροφής αιτούντων άσυλο και θεσμοθέτηση ταχείας διαδικασίας αποπομπής τους από το εκάστοτε κράτος μέλος, ανάγκη για διαφύλαξη των συνόρων, ανάγκη για ενίσχυση των δυνάμεων ασφαλείας των κρατών μελών με εξοπλισμό όπως σκάφη, αεροπλάνα κλπ, ανάγκη για μεταρρύθμιση του συστήματος οικειοθελών επιστροφών και οικονομική του ενίσχυση από τα κράτη μέλη, αυτό είναι το πλαίσιο πάνω στο οποίο συζητούν. Πρόκειται για ανάγκες

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638